

[இவை தமிழல்ல!...எனும்
பெயரிலாகிய என் முன்னூல்களுக்கு -
முற்பாடாக முன்நின்ற-]

“உரைத் தொகை”

பேராசிரியர்
அருளியார்

வேரியம்
புதுச்சேரி - 605 009

நூல் விளக்கம்

BIBLIOGRAPHICAL DATA

நூல் பெயர்	:	[இவை தமிழில்..எனும் பெயரிலாகிய என் முன்னூல்களுக்கு முற்பாடாக முன் நின்ற-] “உரைத் தொகை” “Consolidated prefaces” (from precompiled serial books on the title as “The Dictionary of foreign words mixed in Tamil”– from 1983 to 2007)
நூல் ஆசிரியர்	:	பேராசிரியர் அருளியார்
பதிப்பு	:	02.02.2025 ஞாயிறு சுறவம் 20, தி.பி. 2056
தாள் தகைமை	:	படமக்கல் 1/8 அரைக்கால்-மடி (Demy)
பக்கங்கள்	:	72
படிகள்	:	1000
விலை	:	உருவா நூறு (100)
படவடிப்பு	:	தோழர். அ.தே. தெள்ளியன்
கணிப்பொறிஞர்	:	திரு. நா. கமலச்செல்வன் திரு. நா. சேகர் திரு. சு. பன்னீர்செல்வம்
வெளியீட்டகம்	:	வேரியம் வேரியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 32-அ, புலவர் வீதி நீட்சி, தமிழூர் (திலாசுப்பேட்டை), புதுச்சேரி - 605 009.
அச்சாக்கம்	:	அன்னை அருள் அச்சகம், புதுச்சேரி

இவ் அகராதியுள் பதிவுற்றுள்ள
அயன்மொழிச்சொற்களுக்குரிய
இருபத்தேழு - பிறமொழிகள்
(அவற்றுக்கான குறுக்கம்)

1. அரபி [அ]	14. சிரியக்கு [சிரி]
2. ஆங்கிலம் [ஆ]	15. சீனம் [சீ]
3. இசுப்பானியம் [இசு]	16. தச்சு [த]
[பிரேசிலியன்] Brazilian
< Spanish]	17. துருக்கி [து]
	18. துளு [துளு]
4. இந்தி [இ]	19. தெலுங்கு [தெ]
5. இந்துத்தானி [இந்து]	20. பாரசீகம் [பா]
6. இலத்தீனம் [இல]	21. பாலி [பாலி]
7. உருது [உ]	22. பிரஞ்சு [பி]
8. எபிரேயம் [எ]	23. பிராகிருதம் [பிரா]
9. கன்னடம் [க]	24. போர்த்துக்கீசியம்[போ]
10. கிரேக்கம் [கி]	25. மராத்தி [ம]
11. சமற்கிருதம் [ச]	26. மலையம் [மலா]
12. சப்பானியம் [சப்]	27. மலையாளம் [மலை]
13. சிங்களம் [சி]	

களையறுப்புக்கான - அறுவாள்! (=அயற்சொல்லகராதி)

தேவைப்பாடான ஓர் ஆய்வுத்தொகுப்புக்கு முன்னீடாக, ஏன் இதனை இவ்வண்ணமாகச் செய்யநேர்ந்தது எனவும் - இதற்கென என்னென்ன உழைப்புமுயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பெற்றன எனவும் - இதன் விளைபயன்பாடுகள் என்னென்ன எனவும் - இன்னின்ன - வாறாகப் பயன்படுத்தத்திலிருக்கும் சொற்களின் இயற்கைத் தெண்வடிவுகள் என்னென்னவாறாகவெல்லாம் திரிந்து - திருந்திநின்று, இயன்று இடர்ப்படுத்துகின்றன எனவும் - இது நமக்குரியதுதானா?... அன்றா?... எனவும் - அதற்குரிய அம் மொழிச் சொற்பயன்பாடு எதுவாக இருக்கின்றது எனவும் - அச் சொற்பொருட்பாட்டுக்குப் பொருந்தி ஈடாகும் நம் மொழிச்சொல் எது எனவும் - அப் பிறமொழிச்சொல்லின் ஒலிப்பு வடிவம் எது எனவும் - அவ் வொலிப்பு நம் மொழிஞர் வாய்வழி எதுவாகப் பலுக்குறுகின்றது எனவும் - என்னென்ன அயன்மொழிகள் நம் தாய்மொழிக்குள் ஊடுநுழைந்து மேய்ந்துலவுகின்றன எனவும் ஒருசேரத் தெளிவுறுதற்பெறும் தீர்வு முடிகளானவை - உரிய நெறிமுறை அடிப்படையில் இவ் வகராதி ஆக்கங்களுள் நிரலுற்றுள்ள....

தொடக்கத்தில் (1983), 160 பக்க நூல்வடிவிலும் - அடுத்து எண்ணாட்டைகளைக் கடந்து விரிவாக்கமுற்ற பன்விளக்கஞ் செறிந்த ஒரு கட்டுமானப் பொருணூலாகி 664 பக்கத்தொகை வடிவிலும் - அதனையடுத்து விடாது தொடர்ந்தியன்ற பதினாறாண்டுக் கால அளவுக்குப் பின்னீடாக, நாற்றொகுதிகளிலாகவடங்கும் 992 பக்கப் பெரு நூலாகவும் இவ் விளைவாக்க முயல்வுகள் - மும்முறைக் காலங்களில் வெளிப்பாட்டுற்றுப் பயனாகின!

பின்னர், - ஈழத் தமிழ்மக்களின் - ஈகப்போராளியரின் பிறங்கடைச் செல்வங்களின் விருப்பிற்கும் - வேண்டுகைக்கும் இணங்கி - அயன்மொழிக் களையெடுப்புக்குக் கட்டற்கருவியாக உரிய நூலொன்று தொகுப்புற்றது! பிரஞ்சு நாட்டிலும் - நார்வே நாட்டிலும்

அவை தனித்தனியே வெளியிடப்பெற்றன! அங்குள்ள பள்ளிகளின் கருவி நூலாக அவை பயன்பர்ப்புகின்றன!

இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள நூல் அளவினும் - மேலொரு மடங்காகி அடங்குறலாகும் களைஎழுவுகளைக் கல்லியெறியும் அடுத்த முயற்சியும் எம் நிறுவனத்துள் அணியமாகிக் கொண்டுளது!

எப்பாடுபட்டும் இம் மீட்பு முயற்சியானது - தொடர்ந்து நடந்தவாறேயிருக்கவேண்டும் என்பதில், நாங்கள் ஒட்டாரவுறுதியுடன் இயங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றோம்!...

அறும் அறுதிவரை - இவ்வுறுதி வினை நீளும்! அதன் வழியேதான் - நம் செந்தமிழ் துய்யதாகி மீளும்! அம் மீட்சிக்கென உருவாக்கப்பெறும் உருப்படியே, இவ் வாளும்!...

அன்பன்,

ப. அருளி

அருளியார்க்கொரு

நன்றி நவீற்சி

தமிழ்நலத் தழைச்சிக்கு என்று தானுந் துணையாக எழுந்துள்ள இந்த அரிய தொகை நூலின் வெளிப்பாட்டுக்கான முழுத் தொகையையும் ஒரு அருள் தமிழ் நெஞ்சத்தவர், தாமே முன் வந்து வாரித் தந்து, துணை நின்றார்!

வாழ்நாள் முழுமைக்கும் அப்பெருந்தகையின் வளவுள்ளத் தையும் அருந்துணையளிப்பையும் எந்நிலையிலும் என்னிலையில் மறத்தல் இயலாது! அவருடைய பெருமையும் அருமையும் திருமையும் கனிந்த உயர்நெஞ்சத்துக்கு முன், என் திமிரிய தலையைத் தாழ்த்திப் பணிந்து வணங்குகின்றேன்! தம் பெயரை எந்த நிலையிலும், நூலின் எந்தவொரு மூலையிலுங்கூட வெளிப்படுத்தவே கூடாது என்பது, அப்பெருமகனின் கட்டாயக் கட்டளை!

ஐந்து பத்து உருவாக்களை நன்கொடை எனும் பெயரில் மனங் கசங்கியவாறு தந்துவிட்டு, கட்சிக் கூட்டத் துண்டறிக்கையில் தம் பெயரைப் பெரிதாகப் போடவில்லையே என்று கனன்று கவன்று பொங்கிப் பொருமும் “அரசியல் போலிகள்” புதரிட்டுக் கிடக்கும் இந்தத் தமிழகமண்ணில் ஒரு பொது எளிய குடும்பத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு இவ்வளவு பெரிய கொடையை வாரி வீசிய அருளார்ந்த நெஞ்சம், அவர்க்கு மட்டும் எப்படி வாய்த்தது?!....

தன்னல ஆரவாரத் தற்பெருமைப் பிண்டங்கள் பருப்புற்றுப் பரவிக் கிடக்கும் இத்தமிழகத்தில் இப்படியும் ஓர் உள்ளமா? எளிய பொருளேந்தே உடைய அத்தமிழ்ப் பெருவள்ளலின் தூய திருத்தாள்களுக்கு, என் நெகிழ்நெஞ்சின் எச்சங்களைப் பதித்துவக்கின்றேன்!

இத்தொகை வழங்கிய **அருளியார்** என்பவரின் இயற்பெயர் தெ. இரகோத்தமன் (வேகஆண்தகை > வேகவாண்டகை எனத் தமிழில் குறிக்கத்தக்க-) ஐயா **தெ.தமிழநம்பி** என்னும் பொறிஞர் ஆகுவர்! நாற்பத்தோராண்டுக்குப் பிறகியலும் இன்றும் எங்கள் அணித்தலைவர்களுள் ஒருவர் - இக் கால நற்றமிழ் இதழின் ஆசிரியர்! இவரே இம் முயற்சிக்கும் வெற்றிக்கும் அடிப்படைத் தூணும் செயலாக்கியும் ஆவார்!

- அருளியார்

நுழைமுகத்தின் நுனையில்!...

‘இவை தமிழல்ல’ என்னும் இவ்வயற்சொல் அகராதியுள், தமிழல்லனவாகிய 2060 அயன்மொழிச் சொற்கள் குறுக்கவிளக்கமாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்! தமிழே,- உலக முதன்மொழியாகும்! பழைமையுடைய சில மொழிகளுக்கும், பெரும்பாலாம் பிறமொழிகளில் வழங்கும் பெரும்பகுதிச் சொற்களுக்கும் மூலமொழியாக இன்றும் நின்று இது சிறக்க ஒளிக்கின்றது!...

சான்றாக, இந்நூலுள், சமற்கிருதச்சொற்கள் என்று கோடிடப்பெற்றுள்ள தீரம், தீரன், தைரியம், ஸ்திரம் ஆகிய நான்கு சொற்களை மட்டும் ஈண்டு எடுத்துப் பார்ப்போம்! சமற்கிருத வடிவுடையனவாயினும், இவற்றிற்குக் கருவும் வேரும் தமிழ்மொழியிலேயே உள்ளன! எப்படி, இச் சொற்கள் தமிழினின்றும் தமிழ்மூலத்தினின்றும் திரிபுற்றும் திரிபுறுத்தப்பெற்றும், வெளியாடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் கீழ்வரும் சிறு குறிப்பிடையே கண்டு, அவற்றின் உண்மைப் போங்குகளைக் காணலாகும்!

துல்=(பொருந்ததுல் கருத்தடைய தமிழின் வேர்ச்சொற்களுள் ஒன்று)

துல் > துலம் = ஒப்பு துல் > துலை = ஒப்பு

துல் + இயம் > துல்லியம் = ஒப்பு, இணை

துல்லியம் > (சமற்கிருதம்) Tulya = equal to, like

பிறமொழிகளில் இத்தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபுகள் :

Pali : Tulya, Tulia Tulla = equal, comparable

Prakrit : Tulla Sindhi : Tulu

Panjābi : Tull Old Awadhi : Tula

Oriya : Tula, Tulā = equal, like

Marathi : Tūl Hindi : Tūl Sinhalese : Tul

துல் > துன் > துன்னு = பொருந்து, செறி

துன்னல் = தையல்

ஓ. நோ : ‘துன்னல் சிதாஅர்’ (பொருந் : 81)

துன்னம் = தையல்

‘இழைவலந்த பல் துன்னத்து’ (புறம்: 136: 2)

துன்னம் > (skt) tunna (Tunnāyā = tailor)

Pali : Tunna Prakrit : Tunnia = darned,

Sindhi : Tunanu = to darn, Tunu = darning

Nepali : Tunnu Oriya : Tunibā

துல் > துள் > துண் > துணை = சேர்க்கை, ஒத்தல்

துணை > துணைவு > துணைவு + அன் > துணைவன் = கணவன், காதலன்
 துணைவு + இ > துணைவி = துணையானவள், மனைவி, இல்லாளர்
 ‘மனையோள் துணைவியாக’ (ஐங்குறு : 410 : 1-2)

துல் > துள் > தொள் > தெள் > திள்

திள் > திளை = நெருங்கு, கூடு, செறி

திளை + (த்) + தல் > திளைத்தல் = நெருங்குதல் (சூடா)

(பொருதல்) ‘ஈரெண்மர் திளைத்து வீழ்ந்தார்’ (சீவக : 3076)

திள் > திண் > திண் + மை > திண்மை = திணுக்கம், உறுதி, வலிமை

திண் + (ண்) + அம் > திண்ணம் = உறுதி, நித்தியம், நிச்சயம், இறுக்கம்

திண் + அறிவு > திண்ணறிவு = செறிந்த திணுக்க அறிவு, வலிய அறிவு

திண் + (ண்) + அன் > திண்ணன் = வலியவன்

திண்ணியர் = உறுதியானவர், மனவுறுதியாளர் (குறள் : 662)

திண் + அர் > திணர் = செறிவு

திண் > திணி = செறி திணிதல் = செறிதல், இறுகுதல்

ஓ. நோ : ‘மண்திணிந்த நிலனும்’ (புறம் : 2 : 1)

திணி = திட்பம், செறிவு திணிம்பு = செறிவு திணிப்பு = வலிமை

திண் > திண்ணை > திணை = திண்மையான நிலம்,

திண்ணிய மேட்டு நிலம், கட்டப்பெற்ற திண்ணிய திண்டு

(திண் + து > திண்டு)

திணை = திண்ணை.

ஓ. நோ : மெழுகாப் புன்திணை (அகம் : 167 : 16)

திள் + பு = திட்பு (ஓ. நோ : நள் + பு > நட்பு. பெள் + பு > பெட்பு)

திட்பு + அம் > திட்பம் = நெருக்கம், செறிவு, செறிவும்

திண்மையும் நிறைந்த மனவுரம், திணுக்கம், உறுதி

திட்பம் = உறுதி, செறிவு (ஓ. நோ : குறள் : 661, 665, 670)

திள் + து > திட்டு (ஓ. நோ : வள் + து > வட்டு, கள் + து > கட்டு)

திட்டு = திண்ணிய மண்மேடு, ஆற்றிடைக்குறை, சிறு குன்று

திட்டு > திட்டாணி = மரத்தைச் சூழக் கட்டப்பெற்ற மேடை

திட்டு > திட்டை = மண்மேடு, மேடு

ஓ. நோ : வார்மணல் அகல் திட்டை (பட்டினப் : 60)

(திட்டையிடுதல் = பல்லீறு தடித்தல் (யாழ்ப்பாண வழக்கு)

திட்டு + அம் > திட்டம் = உறுதிப்பாடு, வலிவு, கட்டமைப்பு

திட்டு > திடு (ஓ. நோ : வட்டு > வடு; விட்டு > விடு)

திடு > திடல் = திண்ணிய மண்வெளி, அரங்கவெளி

திடல் > திடர் = உறுதி, வலி

திடர் > திடார் > திடாரி = வலியவன் (யாழ்ப்பாண வழக்கு)

திடார் + இகம் > திடாரிகம் > திடாரிக்கம் = வலிமை

திடு + அம் > திடம் = செறிவு, திணிவு, உறுதி, நிலை வலிமை,

ஆற்றல்

டகர தகரங்கள், ரகர றகரங்களாகத் திரிபேற்பதானது, மொழியியற்பட்ட ஒலியியலில் பரவலான நேர்வு உடையதாகும்.

திடம் > திரம் > திறம் என்றவாறு திரிந்து, - செறிவு, வலிமை, ஆற்றல்போலும் கருத்துநிலைகளை விளர விட்டுக்கொண்டு வளர்வெ- தியதும், இத்தகு போங்கு முறையிலேயேயாகும்.

தமிழ்ச் சொற்களினின்று, சமற்கிருதம் தான் திரிபுறுத்திக் கடன்கொண்ட அமைப்புகளில் ரகர இனவொலி நுழைப்பும் ஒரு பாங்கினதாகும்.

ஓ. நோ : படி > ப்ரதி மெது > ம்ருது
மதங்கம் > ம்ருதங்க தோணி > த்ரோணி
பவளம் > ப்ரவாள நடம் > ந்ருத்த

இவ்வகைப் போங்கிலேயே திடம் என்னும் செந்தமிழ்ச்சொல்லை, சமற்கிருதம் (திடம் >) த்ருத என்றவாறு திரித்தேற்றது.

திடம் > (Skt) drdha = firm, hard, strong.

பிற வடபால் மொழிகளில் இச்சொல்லின் திரிபுகளாவன:

Prakrit : dhittha Kalasha : didha
Bashgalī : dit Old Awadhi : didha
Panjābī : dhith(ā) Maithili : Dirhāi, dhith
Kumauni : dhito, dheet Kashmiri : drethūn =
Marāthi : dhīti, dhith (to become hard)

திடம்என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் சமற்கிருதத்திரிபில், வேறுபுடை:

திடம் > (Skt) Dridha = hard, strong, violent, mighty.

பயன்படுத்தங்கள் : Dridha - Kantaka = hard thorned

Dridha - Kānda = strong - stemmed.

Dridha - taru = strong - tree

Dridha - Dhanus = having strong bow.

Dridha - phala = having hard fruit, the cocoa-nut tree.

Dridha - rāshtra = (திட அரசன்)

Dridhi - Kāra = strengthening.

Drida என்னும் திரிசொல்லின் கொடுந்திரிபுகள் :

(Skt) Dridha > Dhrishta = bold, audacious

Dhrishta - buddhi = bold - minded.

Dhrishta - vādin = speaking boldly.

Dhrishtatva = boldness, Courage

Dhrishti = Bold.

திடம் > திரம் > திறம்=உறுதி, திண்ணிலை, வலிமை, ஆற்றல், வீறு
திறம் > திறன் = வினையாற்றல், செயலாற்றல், வலிமை.
திறல் = வலி, ஆற்றல்

ஓ.நோ : ‘அருந்திறல் கடவுள் வாழ்த்தி’ (பெரும்பாண்: 391);
‘கடுந்திறல் வேனில்’ (பெரும்பாண்: 3)

நச். உரை: கடுந்திறல் = கடிய வலிமையுடைய

திறவோர்: வலியவர். ஓ. நோ : ‘திறவோர்’ (புறம் : 221 : 4)

திறம் > (Skt) sthira = firm, hard, strong, mighty

பிற வடபால் மொழிகளில் இச் சொல்லின் பசுமைத் திரிபுகள்.

> Pali : thira Prakrit : thira Nepali : thiro

Panjabi : thir Kumauni : thiro Bengali : thira

Maithilī : thir Bhojpuri : thir Old Awadhi : thira

திறம் என்னும் சொல் சமற்கிருதத்தில், முதலுயிர் நீட்டமாக வேறுபுடையில் ஒலிப்புற்றுப் பயன்பாடு கொண்டது.

திறம் > (Skt) Dhira = firm, brave, energetic, courageous.

பிற வழக்குகள் : Dhīra - skandha = strong - shouldered.

Dhīra = skilful, wise.

‘தையம்’ என்னும் சமற்கிருத வடிவம், இம்மேற்கண்ட தமிழ் வழித் திரிபுச்சொல்லினின்றே ஆக்கப் பெற்றதாகும் .

Dhīra > (Skt) Dhairya = Courage, firmness.

சமற்கிருத ஆக்க நெறியில், இகர ஈகாரங்கள், ஐகார ஒலி வடிவெய்துவது இயல்பு. ஓ. நோ : (Skt) citra > caitra

vidya > vaidya vibhava > vaibhava

இவை மேலும் விரிக்கின் பெருகும். ஆக, தீரம், தீரன், தையம், ஸ்திரம் ஆகிய சமற்கிருத வடிவுகளின் மூலமாகவும் அடியாகவும், திடம், திறம் ஆகிய செந்தமிழ்ச்சொற்களே உள்ளன. இன்னவாறே, ஏனைய பெரும்பான்மையவும் உள. அவை அவ்வக்கால் விளங்க விளக்கப் பெறும்!.

முகமுனைவுரை

அளவிற் சிறியதாகிய இவ்வகராதிநூற்கு முன்னுரையொன்று வரைய முனையும் முகத்திலேயே, வருத்தமும் அவலமும் கவலையும் கலக்கமும் பொம்மிய மனநிலையே எனக்கு ஏற்படுகின்றது!

தன்னலமும் ஆரவாரமும் பொறாமையும் போலிமை நடத்தையும் பொதுளிய பிண்டங்களாய் உலாவரும் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றுமேனி பழநலம் அழிந்த தமிழ்க் குடிமக்களை எண்ண எண்ண மனம் கொதிக்கின்றது!

நம் மக்களுள்ளும் தமிழையே வாழ்க்கை வணிகமுதற் பொருளாக மேற்கொண்டு, அதனால் சோறு குழம்புகறிகாய் தின்று ஏப்பமிட்டுக் காலந்தள்ளி வருகின்ற, - அரசுவேலைகளில் அமர்ந்து மொழிமானங் கவலாது வாழ்ந்துவருகின்ற தமிழ்ப் புலவர்கள், தமிழ்ப்பேராசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், தமிழின் பிற துறைகளில் பணியாற்றும் அதிகாரிகள், மற்றும் தமிழைச் சொல்லித் தாளிகை நடத்துவோர் ஆகியோரில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று மேனி - நன்றி கொன்று கொண்டிருப்போர்களை நினைக்கவே உள்ளம் உமட்டுகிறது!

நம்மக்களுள்ளும் எங்கோ ஓரிரு தமிழிய நன்னெஞ்சங்கள் மெ- த்தமிழாக்கம் கருதி, ஏதோ ஓரிரு தமிழ்த்தளிர்களைத் தழைக்க வைக்கின்ற ஓரிரு ஆக்கங்களை முயன்று வெளிப்படுத்தும் நிலைகளைக் கூட, நசுக்கிப் பிசைந்து கசக்கி எறிவது போன்று, புதுக் 'கவிதை' பிதுக்கத் தொகுதி நூல்களைப் பரவலாக விளம்பரஞ் செய்து, அவற்றை அலுவலகங்களில் பதவிசா-க் குந்திப் பணிசெ- யாது ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் சில அறியாப்பிள்ளைகள், தாய் தகப்பனுக்கு அடங்காது வேலைவெட்டிக்குச் செல்லாது படியாத பட்டந்தாங்கிகளாக ஊர்சுற்றித்திரியும் சில கொம்மாளப் பையன்கள், கார்ல் மார்க்சு, இலெனின் போன்ற பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டு செயற்பாட்டு மேந்தலைவர்கள் இவ்வுலக நலனுக்கு என்று யாத்தும் உரைத்தும் தந்துபோகிய அரிய பொருளியல் நூல்களில் (ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கஞ் செய்து வெளிப்படுத்தப் பெற்றுள்ள அந்நூல்களின்

தலைப்புகளுக்குரிய பொருளும் தெரியாத மட்டிகளாக இருந்தும் கூட) ஒன்றிரண்டைப் பிறர் பார்வைக்கு உட்படும்படியாகக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டும், பட்டைவார்ப்பையைத் தோள்பட்டையில் தொங்கவிட்டுக் கொண்டும், நாகரிகக் கொம்மாளிகளாய்த் திரியும் சில போக்கிலிப் பிள்ளைகள், தேனீர்க்கடை குளம்பிக்கடைகளில் கும்பலாகக் கூடிக் குந்தி அரசியல் போங்குகள் ஆயும் சில வெற்றுவேட்டு அரசியற் குஞ்சு குசுமன்கள், - போன்றோரிடம், நல்ல விலைக்கு விற்று, அந்நூல் வாங்கிய அன்னார் உள்ளங்களை நகராட்சிக் குப்பைவண்டிகளாக மாற்றும் பணியைச் செய்து கொழுத்துக் கொம்மாளித்து வரும் சில “கூறுகெட்டதுகள்” முட்புதர் போலப் படரக்காழ்த்து வளர்ந்து வருதலை எண்ணுந்தோறும் எண்ணுந்தோறும் நெஞ்சு குமைந்து வேகின்றது !

இந்தக் கால வட்டச் சூழலில், நகரச் சாய்கடையோரத்தே திரிகின்ற மோந்து பார்த்து மூக்கால் நுளப்பும் சில புதின எழுத்தாளும் பன்றிகள், குப்பையைச் சீய்த்துப் புரண்டு களிக்கும் கதையெழுதும் கழுதைகள் போன்றன, தம் தம் எழுத்துக்களால் தமிழ்மக்களின் மனத்தையும் அறிவையும் பண்பையும் நாகரிகத்தையும் படிப்படியே நாறவுடித்துப் பார்க்கும் முயற்சிகளையே முனைந்து செய்து வருகின்றன! அன்ன, மாந்த விலங்குகளின் எழுத்தோட்டங்களில் நீட்டி மாட்டப் பெற்றிருப்பவை, பெரும்பாலும் அவ்வவ் விலங்குகளின் வீட்டுப் படுக்கையறைகளில் அன்றாடம் நடக்கும் அருவருப்புச் செய்திகளின் நிழற்படங்களே! வேறு வேறு பெயர்களை அவ்வறுப்பினர்களுக்குச் சூட்டிவிடும் பணியையே அவ்வெளிப்பாடுகளில் அப்பன்றிகள்..... கழுதைகள் நிகழ்த்துகின்றன!

ஒரே கல்லில் இரு மாங்காய்களைக் குறிவைத்தடிக்கும் ஊர்ச்சிறார் போல, ஒரே செயலால் இரு பெருங்கேடுகளை ஒரே நேரத்தில் நிகழ்த்துகின்றன அவை! ஒன்று, - தமிழின் தனிப்பண்பை அதன் மரபு செழித்த மணமலர்ச்சியைக் கலக்கிச் சிதர்ப்பது; மற்றொன்று, அம்மொழியைத் தத்துப் பித்தென்று உளறிக் கொட்டிக்கொண்டு ஏதுமறியாத இளங்குழந்தைகள் போல, நிலை தடுமாறி நெட்டுயிர்த்தலமறும் தமிழக்குடிமக்களைப் பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் பிறழக் குனிப்பது; இவையே அவை (அவையாவன, அவ்வெழுத்தாள விலங்குகள்!...) செய்யும் இன மொழி நன்னிலையறுப்புப்பணிகள்!

தமிழையே உயிராகக் கொண்டது போலக் கூத்தாடும் சில அரசியல் கொம்மாளிகளும், தாம் மறைகரவாக முதலிட்டு நடத்தும் இதழ்களிலும் தாள்களிலும் மற்றும் மலர்களிலும் துண்டறிக்கைகளிலும் தமிழைப் பழித்துப் புறக்கணித்தாற் போலும் நடையமைப்புகளையே எழுதியும் பரப்பியும் வருகின்றனர்!

சூழ்ச்சியறிவு காழ்த்துக் கொழித்த ஆரிய வகுப்பினரில் பெரும்பான்மையர், அனைத்து நிலைகளிலும் தமிழ் இம்மியளவேனும் ஏற்றம் பெறவும் மீட்சி பெறவும் கூடாத வகையில், - மிக நனிக்கரவாக, வானொலி, தொலைக்காட்சி, தாளிகை (செய்தித்தாள் Newspaper) கிழமையிதழ், பான்மாதவிதழ் (Fortnightly), மாதவிதழ் என்றவாறான வலிந்த அறிவுப் பரப்புக்கருவிகளைத் தம்மனோர் வயப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு செம்மறியாட்டுத் தமிழ் மந்தையாக நம்மனோர் கூட்டத்தைத் திசை திருப்பியும் நெறிதிரித்தும் ஆட்டுவித்து அகங்களித்து வருகின்றனர்! வானொலித்துறை போலும் அரிய துறைகளில் பணிபுரியும் நம் தமிழ் அடிமைகளும் (அவர்களில் நல்ல வயிறுகளில் பிறந்த பிள்ளைகள் கூடச் சிலர் உளர்!) தமிழ்க் கேடரினும் கொடுங்கேட்டுக் கோடரிகளாய்த் தீங்கிழைத்து வருகின்றனர்!

இவற்றை ஒட்டு மொத்தமாக எண்ணிப் பார்க்கையில் என் உயிரியக்கமே பற்றியெரிகின்றது!

உலக முதன் மொழியும் வளச் செம்மொழியும், முற்றப்பமுனிய முழுத் தீந்திறல் கருவுரமும் பெற்றதும் ஆகிய நம் தமிழ், அரையிலக்கம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி இயற்கைவியலுரம் பெற்று முறைப்பட அடிப்படை வளக்கொழுமையுற்றுச் செழித்திருந்து இயன்ற நிலையை, முதன் முதலாக அமுக்கியமுத்தி மூழ்க்குவிக்கும் முனைப்பை இங்கு வந்த ஆரியர் குந்தித் தொடங்கினர்!

ஓரினத்தைச் சிதைவுறுத்த முதற்கண் அவ்வின மொழியை நலுக்கிக் குலைத்தலும் கலப்பால் கலக்குதலும் வேண்டற்பாலது என்னும் காரறிவைக் கருவுணர்வாகக் கொண்டு, செந்தமிழ் மொழிக்கண் பரவலாகப் பயிலப்பெற்ற பல்லாயிரம் சொற்களை முறுக்கியும் திருகியும், மடித்தும் ஒடித்தும் பிசைந்தும் குலைத்தும், பிற வலிமெலியொலிகளை முனைநிறுத்தியும் இடைநுழைத்தும் கடைப்பிணித்தும் கட்டியும் வெட்டியும்

கலாம்புலாமெனச் செய்த செயற்கைப் பொம்மையான சமற்கிருதம் என்னும் மொழிப்போலியை, அதன்கண் தாம் கூட்டிவைத்த சொல் துணுக்குகளை மெல்ல - மெல்லத் தமிழ் மதமக்களிடையே படிப்படியே புழங்கவிட்டுக் குறும்பாடியுள்ளனர்!

இந்தக்காலத் தன்னலக் குள்ளநரித் தனமும், மானக்கேடும், அந்தக்காலத் தமிழ்மண்ணில் பெரும் பேரளவில் இல்லாதிருந்ததால், இவர்களின் கரவட ஏமாற்றுக்கள் குற்றளவிலுங்கூட வெல்லவியலாமற் போயின! தமிழர்கள் மொழிமானச் சூடு நிரம்பியோர் என்பதைக் கழக இலக்கியங்கள் கட்டியங் கூறிக் கணக்கும் காட்சியும் தருகின்றன. கடைக்கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஆரியப் பிராமணப் புலவர்களான நக்கீரன், கபிலன், பரணன் போன்றோரும் கூடத் தாம் தமிழ்ச்சோறு தின்ற நிலையில் நன்றி கொன்றாராகாமல் அமைந்து பணிந்து தமிழை வணங்கி, அதனியல்பொடு பிணைந்து தம் தம் ஆக்கங்களை நம்மனோர்க்கு இணையாக வினைந்தாராகவே இருந்துள்ளனர்! அவர்கள் வாலாட்டவும் நினைக்கவியலாத நிலையிலேயே சூழ்ந்திருந்த தமிழினக் கல்விமான்களின் மொழிமானச்சூடு பிழம்பொளிர்ந்திருந்திருக்கின்றது.

கழகஇலக்கியங்களில், விரல்விட்டு எண்ணி அட்டியலிட்டுப் பிரித்துப் பார்க்க முடிகின்ற தவக்குற்றளவிலேயே சமற்கிருதச்சொற்றிரிபுகள் சில, தமிழிய வடிவில் படிந்துள்ளன! அவற்றிலும் பெரும்பாலான, அக்காலத்தில் அவற்றிற்கு நேரிய சொற்கள் தமிழ்மக்களிடம் பயிலப்பெறாமை காரணமாகி அப்படியே திருத்திப் போடப்பட்டிருப்பதாகவே புலப்படுகின்றது!

சிலம்பு மணிமேகலைக் காலவட்டத்தில், ஆரியப் பிராமணர் படிப்படியான கரவட வெற்றிகளை ஈட்டத் தொடங்கிவிட்டனர்! கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத் - திலிருந்து, தமிழகஆட்சிக் கட்டில்கள் மாறி மாறிப் பிறழ்ந்து அல்லல் ஆடுகையில், மொழிமானமானது படிப்படியே தமிழ்ப் புலவர்களிடமும் தமிழ்ப் பொதுமக்களிடமும் கழன்று நெகிழத் தொடங்கியது.

களப்பிரர் ஆட்சி, பல்லவர் ஆட்சி, பின்னர் பாண்டியராட்சி, சோழராட்சி, மீண்டும் பாண்டியராட்சி என்னுமாறு நிலைதெறித்துப் பிறழ்ந்த தாறுமாற்றுநிலையைத்

தமிழகம் எய்திவந்தது! கடைக்கழகக்கால அளவிலேயே, தமிழ் அரசர்கள் பலர் மானச்சூடு தணிந்தவராய்ப் பிராமணர்க்குப் பணிந்து வணங்கி மட முடவர்களாகவும் மதமடவர்களாகவும் வாழ்ந்துள்ளனர்! ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைக் காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார் - பதிற்றுப்பத்தில் 63-ஆம் பாடலின் முதல்வரியிலேயே “பார்ப்பார்க்கு அல்லது பணிபு அறிந் திலையே” என்று பாடியுள்ள நிலையும், - சோழன் நலங்கிள்ளியின் தம்பி, மாவளத்தான் என்னும் மன்னனைத் தாமற் பல்கண்ணனார் என்னும் ஆரியப் பிராமணப் புலவன்,

“நின் முன்னோ ரெல்லாம்
பார்ப்பனர் நோவன செய்யலர்”

எனப் புறநானூற்றின் 43 - ஆம் பாடற்கண் பாடியுள்ள நிலையும் அக்காலத் தமிழரசர் ஆரியப் பணிஞர்களாகி நின்று பழிவினைத் திருந்தமைக்கு வெள்ளிடைமலையென விளங்கும் போதிய சான்றுகளாகி நிற்கின்றன!

அறிவுடைநம்பி, இளந்திரையன், இளம்பெருவழுதி, பூதப்பாண்டியன், கோப்பெருஞ்சோழன், சேரமான் இளங்குட்டுவன், இரும்பொறை, கிள்ளிவளவன், நலங்கிள்ளி, நெடுஞ்செழியன், மாறன், வழுதி, பெருங்கடுங்கோ, இளங்கடுங்கோ, மாவளத்தன், நெடுஞ்சேரலாதன், இளங்குமணன், வாழியாதன், கரிகாலன், நல்லியக்கோடன் என்றவாறான செப்பமுற மிளிர்ந்த செந்தமிழ்ப்பெயர்களை மட்டுமே தாங்கிய மன்னர்களைக் கொண்டிருந்தது, அன்றைய தமிழகம்! ஆனால், அதுவே கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டு, அரிகேசரி மாறவர்மன் (கி. பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு இடையில்), குமார பராங்குசன் (கி. பி. 831) பாண்டியன் ஸ்ரீமாறன் ஸ்ரீவல்லபன் பரச்சக்ர கோலாகலன் (கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடையில்) விஜயாலயன் (கி. பி. 846 - 881) வரகுணவர்மன் (கி. பி. 853), ஆதித்தன் (கி. பி. 881 - 907), ஜடில பராந்தகன், பாஸ்கரவர்மன் என்றவாறு பெயர் சூட்டிக்கொண்ட மன்னர்களைப் பெற்றிருந்தது என்றால், அது ஆரியப் பிராமணர்களின் வல்லுரமான சமற்கிருதத் திணிப்பின் படிப்படியான வெற்றியீட்டம் என்பதல்லாமல், வேறு என்ன என்று சொல்வது? பாண்டியர் தம் பெயருக்கு முன்னர்-மாறவர்மன், ஜடாவர்மன் என்றவாறாகவும், சோழர் தம் பெயருக்கு முன்னர் - ராஜகேசரி, பரகேசரி என்றவாறாகவும் அடைமொழி பூட்டிக் கொண்டாராய் அடிமைகளாகிச் சூடற்றிருந்தனர்!

சமற்கிருதத் திணிப்பு, தமிழகம் எங்கும் தமிழர் அறியாவாறு மெல்ல மெல்ல செயற்படுத்தப்பெற்று அவர்தம் மனங்களைக் குலைத்து வளைத்தது. இவ்விடைக் காலத்தில், பாரிய தொகுப்புச் செய்யத்தக்க அளவில் சமற்கிருதம், தமிழர்களின் உரையிலும் எழுத்திலும் நிறக்க உறையத் தொடங்கியது. எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாயிருந்து நோஞ்சானாகவும் போகவிருந்தது! பேச்சுவழக்கில் குறிப்பாகக் கோயில்கள் நிரம்பிய நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் - ஆரியர் நம் தமிழைத் திசைத்துக்கொண்டும், தம் சமற்கிருத மொழியைத் திணித்துக்கொண்டும் தொடர்ந்தனர்! ஏறத்தாழ, ஐம்பது விழுக்காட்டளவுப் பேச்சுமொழியின் இன்றியமையாப் பகுதிகளில் அவற்றைக் கணக்க உள்நுழைத்தும் விட்டனர்! “மணிப் பிரவாள நடை” என்னும் மணிமிடைபவள நடை, ஏதோ ஒரு பெருங்கல்விமான்கள் நடைபோலக் கருத்தேற்றம் செய்யப்பெற்றுக் கவடறியாத குறையறிவுப் புலவர் பெருமக்களால் கடைப்பிடித்தும் வரப்பெற்றது! ஆரியம் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆழ வேரூன்றியது. இடைக் காலத்தில், நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பயிலப்பெற்றுவந்த பல்லாயிரக் கணக்கான வளத் தமிழ்ச்சொற்களும் - ஆயிரக்கணக்காகத் தொன்று தொட்டுப் பயன் பரவலாய் அச்சொற்கள் திரளக் கிடந்து இயன்று வந்த அரிய நல்லிலக்கியவிலக்கண நூல்களும் பல்வகையிலும் அழிந்தும் கரவால் அழிக்கப்பெற்றும் போயினமையாலும், மொழிநாரின்மையாலும், வழக்கொழிந்தமை -யாலும் படிப்படியே மறைந்தேகினவாயின!

இப்பொழுது இந்தியா என்னப்பெறும் பழைய நாவலந்தீவில், பண்டையில் தமிழும் அதன் திரிபு மொழிகளும் மட்டுமே பயிலப்பெற்று வழங்கி வந்த நிலை, ஆரிய வருகைக்குப் பின்னர், அவரின் காரறிவு மதச் சூழ்ச்சிகள் பரவலாகி ஆங்காங்குள்ள மொழிகள் சமற்கிருதச் சாயலில் களைப்புற்றுறங்கவே, கொடுத்திரிபும் பிறழ்வும் புனைவும் பெற்று அவை தனித் தனி மொழிகள் போலப் பிரிவெய்தி நின்றன! எங்கும் செல்லுபடியான ஆரியச் சூழ்ச்சிகள் ஆரிய எதிர்ப்புக் கோட்டையாயிருந்த தமிழகத்தில் மட்டும் செல்லாக் காசுகளாயின! சூழ்ச்சிகள் வினைபட முடியாது சும்பின! தமிழ் மன்னரை அடிப்படுத்தி மடம்படுத்திய பின்னர் படிப்படியான வலிவூட்டம் பெற்று ஆரியம் தமிழகத்திலும் புல்லுருவியாகிப் பூத்துத் தளிர்ந்தது! அந்த நிலை, தொடர்ந்து தொடர்ந்தது, ஏனென்று கேட்டவரிலர்!

இது ஒரு புறங் கிடக்க, பாரசீகம் என்னும் பெர்சிய நாட்டைத் தோராயமாக கி. பி. 664 அளவில் வென்ற அரபியர் முதன்முதலில் இந்நாட்டின் ‘பஞ்சாப்’ பகுதியுள் படையெடுத்து நுழைந்தனர். சிந்துப் பகுதியுள் கி. பி. 712-ல் புகுந்தனர். “முகம்மது பின் காசிம்” என்பான் தலைமையில் ஆட்சி நடந்தது. மேற்கிந்தியப் பகுதிகளில், அரபிய முகம்மதியரின் ஆட்சிப் பிடிப்பு, எட்டாம் நூற்றாண்டளவில் கிட்டி நெருக்கியது. சிந்துப் பகுதியில் சிறப்புற்று விளங்கிய முல்தான், மன்சுரா என்னும் ஆளுமைப் பிரிவிடங்களில் “கசினி முகம்மது” என்பான் தலைமையின் கீழ், துருக்கியப் படை உள்ளுழைந்து முறையே கி. பி. 1005, கி. பி. 1025 ஆகிய ஆண்டுகளில் அவற்றை வீழ்த்திக் கைப்பற்றி அரசாட்சி செ- தது! பின்னர், காந்தாரம் என்னும் ஆப்கானிஸ்தானத்தின் முகம்மதியர், துருக்கியர், மங்கோலியர் போன்ற பல அயலவர்களால் இந்நாட்டின் வேறு வேறு பகுதிகளின் அரசுக்கட்டிடல்கள் மாறி மாறிப் பிறழ்ந்துயிர்த்தன!

சிந்துப் பகுதியை அரசாண்டவர்கள் அரேபியாவினின்று வந்த அரேபியர்கள். கசனிமுகம்மது, கோரி முகம்மது, துக்ளக்குகள் போன்றோர் துருக்கிய நாட்டினின்றும் வந்தவர்கள். கில்ஜிகள், ஆப்கானிஸ்தான் - துருக்கியர்கள் ஆவர். சூர்களும் லோடிகளும் ஆப்கானிஸ்தான் நாட்டவர்கள். முகலாயர்களில் பெரும்பான்மையர் துருக்கிய - மங்கோலிய வகுப்பினராவர்.

இம்மேற்சாரரும் பிறரும் மாறி மாறி உள்ளுழைந்து வந்து நாடு பிடித்துத் தங்கி வதிந்து ஆண்டு ஆண்டு, போகப் போக அவரவரின் மொழிச் சொற்களை, அவ்வவ்விடத்து மக்கள் படிப்படியே ஏற்கவும் பயிலவும் ஆயினர்.

கோரி முகம்மது காலத்திலிருந்து (கி பி - 1193), இந்தியக் காவலர் கலகம் வரைக்குமாக (கி. பி. 1857), ஏறத்தாழ எழுநூற்றாண்டுக் காலம், இன்றைக்கிருக்கும் தில்லியில் (Delhi) முகம்மதியரின் அரசாட்சியே தொடர்ந்து படிந்து நிலைப்புற்றிருந்தது. ஆகவே, அத் தில்லி முகம்மதிய ஆட்சியில், குறிப்பாக அரசு அறமன்றம் தன் வழக்கு உசாவற் குறிப்பு, தீர்ப்பு வரைவு ஆகியவற்றிற்குப் பாரசீக மொழியையே (பெர்சியன்) கடைப்பிடித்துப் பயன்படுத்தி வந்தது. பாரசீகச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதை ஒரு நாகரிகப் பழக்கமாகவே அன்னவர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த பெரும்பாலான மக்கள் ஏற்றுப் பயின்றனர்!

பாரசீகமொழிச்சொற்களும் அரபுமொழிச்சொற்களும் பிற பிறவும் இவ்வவ்வாறே, இந்திய மொழிகளிடையே பரவலாக

இரண்டறக் கலந்து வழங்கின. அத்தகைய தாக்கக் காற்று தமிழகத்திலும் ஓரளவு அடித்துச் சுழன்றது! போர்த்துக்கீசியர், டச்சுக்காரர், பிரஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் என்றவாறு பல அயலவரும் வந்து வந்து ஆண்டு விட்டுப் போகையில் அவ்வவரின் மொழிச்சொற்களில் பலவும் அவரவர்களின் ஆட்சித்திற அளவிற்குத் தகத் தங்கி இங்கு ஒலித்து வரலாயின.

இம் மேற்கூட்டியவாறாக, இந் நாட்டில், பல்வேறு அயலவரின் ஆட்சியேற்புகள் தொடர்ந்தும் அறுந்தும் மீண்டும் தொடர்ந்தும் மாற்றமுற்று நடக்க நடக்கப், பெரும்பாலான இந்திய மொழிகளும் அவ்வந் நிலையளவுக்கேற்பத் திரிபுகளுற்றும் கலப்புகளேற்றும் பயிலப் பெறுவனவாயின. அவற்றுள், உலக முதன்மொழியாகிய நம்பழந்தமிழும், சமற்கிருதத்தின் பாரிய தாக்கத்தையடுத்து, பிற அயன் மொழிகளின் ஒதத் தாக்கத்தையும் ஓரளவு பெற்றதாயிற்று. தமிழர்களின் பேச்சு மொழியே திசை திறம்பி விட்டது!

நாம் இப்பொழுது பேசும் தமிழ் மொழியில், ஏறத்தாழ 27 மொழிகளுக்குரிய சொற்கள் கலந்து வழங்கப்பெறுகின்றன! இக்கலப்புச் சொற்களுள் ஐந்தில் நான்கு பகுதிச் சொற்கள், சமற்கிருத மொழிச் சொற்கள்! ஒரு பகுதியுள் இம்மேற் கூட்டிய சமற்கிருதம் தவிர்த்த பிற 25 மொழிகளுக்குரிய சொற்கள் ஆங்கொன்றும் ஈங்கொன்றுமாக விரவிக் கிடக்கின்றன.

தொகுமொத்தத்தில், நம்மின் பேச்சுவழக்கில் 80 விழுக்காட்டளவுக்குப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து பயன்படுத்துகின்ற அளவில், நாம் மானமிழந்து கிடக்கின்றோம்! மானத்தை மீட்டுப் பெருமையை உருவாக்க வேண்டிய முகமையான பொறுப்பிலுள்ள தமிழ்ப்புலவர்களும், தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் (பேராசிரியர்கள் என்றால், பேருக்கு ஆசிரியர்கள்!.....) அமைந்து வாய் மூடித் தத்தம் வாழ்க்கை நலத்திற்குக் கேடு வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சியஞ்சிக் கூனிக் குறுகி, அடங்கியொடுங்கிப் போய்,- அவல வாழ்க்கை வாழ்வது இழிவினும் இழிவானதாகும்!

அனைத்து நிலைகளிலும் தூய தமிழைப் பின்பற்றுவது, தமிழில் இதுவரை தோற்றியிராத பிறமொழிகளுக்குரிய அரிய கலைச்சொற்களைத் தமிழியல்புக்கேற்பப் புத்தாக்கம் புனைந்து வழங்குவது, உலகம் முழுவதிலும் தோன்றி ஒளிறுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான அரிய அறிவுநூல்கள், அறிவியல்நூல்கள், வாழ்வியல் நூல்கள், கலைநூல்கள் ஆகியவற்றைப் பிறமொழிச்

சொற்கள் கலவாதபடியாக நுணுகிப் பார்த்தறிந்து நல்ல தமிழில் அவற்றை மொழியாக்கம் செய்து பரவலாகப் பயனுக்களிப்பது போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுவதே - மெய்யாகத் தமிழ் நலமும் இனநலமும் கருதுகின்ற மானமுள்ள குடுள்ள தூய மனவுணர்வினராகிய நல்ல தமிழர்களின் இன்றைய இன்றியமையாத கடமையாகும்.

கீரன் என்பான் ஒருவன், “தமிழ்மொழி வழிபாட்டு மொழியாகக் கருவறையில் ஒதுதற்குத் தகுதியுடையதன்று” என்று வெளிப்படையாக முழங்குகின்றான்! அவனைப் பொறுத்த அளவில் அவ்வெளிப்பாடானது அவனின் ஆரிய மொழியுணர்வையும் இனவுணர்வையும் காட்டுகின்ற செயலேயாகும்! நம்மின் தமிழகத்திலேயே வாழ்ந்துகொண்டு தமிழைப் புலவர்நிலை வரை கற்றுக் கொண்டு, தமிழை மேடை தோறும் மக்களை மூடமடங்களாக ஆக்கும் சமயப் பேச்சுக்கெனப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அதற்கென ஆரிய அடிமைகளாகிய தமிழரிற் சிலர் தரும் ஆயிரமாயிரம் உருவாக்களைக் கூலியாகப் பெற்றுத் தன் பை நிரப்பிக்கொண்டு, அவர்கள் போடும் விருந்துச் சோற்றைத் தன் கும்பியில் நிறைத்துத் திணித்துக்கொண்டு தமிழர்களிடமே அப்படி வாயவிழ்க்கின்றானே என்ற ஒன்றுதான், நாம் கவலைப்படுவதற்கு உரியதாயிருக்கிறது!... ஆயினும், அவனினும் கொடிய தமிழ்ப் பகைவர்கள் நிரம்பிய மானக்கேட்டுக் கூட்டமாகவே, இன்றைக்குத் தமிழினமே இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து அதுபற்றி எண்ண எண்ண, உள்ள உள்ள, உள்ளமே உண்ணமாய் (வெப்பமாய்) விடுகின்றது!

தமிழன் தமிழ்ச்சிக்கே பிறந்துங் கூடத் தமிழைப் பேசுவதே வெட்கம் என்று கருதும் பல “வெட்கம் மானங் கெட்டதுகள்” தமிழகத்தில் பரவலாக வாழ்கின்றன! எதுபற்றியும் கவலைப்படாது வாழும் அன்றாடங்காய்ச்சித் தமிழ்க்குடிகளே பேராளமாய் உள! எது எப்படியாயினும் இவர்களை ஒட்டு மொத்தமாகத் துயிலெழுப்பவும், நிலைஉணர்த்தவும் வினைமுடுக்கவும்-, தெளிவுணர்ந்த நம் போன்றோர் கட்டாயம் கடிதே முனைய வேண்டும்!

அப்படி முனைந்து, அவர்களுக்கு முதலில் நாம் மொழி மானத்தை மீட்டுக்கொடுத்தாக வேண்டும். சிறந்த பெண்ணுக்குரிய பண்புநலன்களில் கற்பே அடிப்படையாய் உள்ளதுபோல், தமிழ்மாந்தரின் உணர்வு நலன்களில் “மொழிமானம்” என்னும் தலையாய உயரிய நல்லுணர்வுச்சூடே

அடிப்படையாய் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதனை,- நாம் படிப்படியே பயிற்றுவிக்கவும் அவரின் நெஞ்சத்தே தோற்றுவிக்கவும் முயன்று கொண்டேயிருக்கவேண்டும்!

இப்பொழுதுள்ள தமிழன், தான் பேசும் மொழி,- முக்காற் பங்குக்கும் மேலாகப் பிறமொழிச்சொற்கள் கப்பியதும், காற்பங்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் கலந்து பிசையப் பெற்றதுமான ஒரு தனி மொழி என்பதை அறியாதவனாய் இருக்கின்றான்! “ஈசுவரன் கிருபையால் சகல பந்துக்களும் கேழம்” என்னும் வரியொன்றில் ஐந்து சொற்களும் சமற்கிருதமாகவே இருக்கின்ற நிலையை எண்ணிப்பார்க்காமலேயே பயன்படுத்துகின்ற மடமைத்தமிழர் பல்லாயிரவர் ஆவர்! வரியையே சமற்கிருதச் சொற்களால் நிரப்பிக் கூறினும், வேற்றுமை காணவியலா மூங்கையாகத் தமிழனை ஆக்கிவிட்ட ஆரியப்பிராமணரின் திறன் மிக மிக நுட்பமுடையதாகும்! “அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்” என்னும் பழமொழிக்கொப்ப, அவர்களின் நெடிய தொடர் முயற்சி நம்மினத்தின் பழம் பெரு வளமொழியையே சுவடு சுவற வைத்திருக்கின்றது! மீட்பு முயற்சி என்பது, முறையற நடவாமையே, இவ்வளவு பெரிய சூழ்ச்சியின் வெற்றிக்கும் காரணமாகும்.

அவ்வகையான மொழிமீட்பு முயற்சி, இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சிறுகிய அளவில் தோற்றமெடுத்தது. அம்முயற்சி பாரிய வளர்ச்சி பெறவில்லையாயினும், தமிழை மீட்டுவிடலாம் என்பதற்கான அடிப்படைப் புலனங்கள் மட்டும் அறிஞர்கள் சிலரின் ஆக்க வெளிப்பாடுகளின் வழியாக நன்கு வேர்விட்டுள்ளன!

தமிழை மீட்டெடுக்கும் வினைமைக்குரிய துணைமையோர் இன்றும் கணக்கவில்லை! ஆங்கும் ஈங்குமாக உருவாக்கப்பெற்ற சில இயக்க நிகழ்ச்சிகள், தமிழவர் பலரை விழிப்பித்துள்ளன! எனினும், விழிப்பெய்தியோர் எனக் கருதப் பெறுவோர்க்கே எது தமிழ்,- எது தமிழில்லை என்பதில் விளக்கமில்லை!

அதற்கெனவே, அவ்விளக்கத்தை உருவாக்குகின்ற நறுக்குத் தெறித்தாற் போலும் சில சுருக்க வெளிப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து புறப்புலப்படுத்துவது என்னும் கோள்கொண்ட நெஞ்சோடு, முதல்வினையாகத் தமிழர் அறியாது பயின்று பயன்படுத்தி வரும் தமிழல்லனவாகிய அயன்மொழிச் சொற்களைத் தீர ஆய்ந்து வகைப்படத் தொகுத்து, “இவை தமிழல்ல!...” என்னும் தலைப்பிட்டு உங்களுக்குத் தந்துள்ளேன்!

இச்சிறிய சொற்றொகுதி நூலுக்கென, நூற்றுக்கணக்கான மணிநேரங்களை நான் உழைத்துச் செலவிட்டிருக்கின்றேன்! இந்நூற்கென ஏறத்தாழ இருபத்தியைந்து - முப்பது மொழிகளுக்குரிய பருத்த அகராதிகளின் பக்கங்களை மீள மீளவும் விடிய விடியவும் திருப்பித் திருப்பியும் படித்துப் பார்க்க வேண்டியவனானேன்! ஒரு சிறு சொல் ஏற்படுத்திய ஐயத்திற்குப் பத்துப் பதினைந்து மணி நேரங்களுக்கும் மேலாகக்கூட மிகப்பொறுமையொடும் பொறுப்போடும் செலவழித்து உண்மையுணர்ந்து தெளிந்து அதன்பின் இந்நூலுக்கெனப் பதித்து வைத்துள்ளேன்! அத்தகு உழைப்பின் பயன், இதில் உள்ளடங்கியிருப்பதை இங்கு அட்டியலிட்டுள்ள சொல்பதிவுகளின் பின்புலத்தை உற்று நுணுகியுணரும் அறிவினார் அறிந்துவப்பர் என்று நம்புகின்றேன்!

ஓரளவுக்கு முற்றுமாகத், தமிழகத்தில் தமிழ்மக்கள் பரவலாக பயின்று பழக்கத்தில் மேற்கொண்டுள்ள பெரும்பாலான அயற்சொற்களை எடுத்தாய்ந்து முறையறத் தொகுத்து, அது ஒவ்வொன்றும் இங்கு வழங்கும் வடிவம், அவ்வடிவத்திற்கு உரிய மொழிப்பெயர், அம்மொழியில் வழங்கும் அவ்வடிவின் செப்ப ஒலி வடிவம், (அவை பலுக்கல் தெளிவிற்கும் நுண்மைக்கும் ஆக ஆங்கிலத்தில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன) அச்சொல்லுக்குரிய நேரிய பழைய நற்றமிழ் வடிவம், அதன் பொருண்மைக்கேற்ற பிற இணைச்சொற்கள், பிற நல்லறிஞர்களின் செப்ப ஆக்கங்கள், பலவற்றிற்கு நானே பொருந்த உருவாக்கிய அருஞ்சொல்லாக்கங்கள் என்றவாறு நல்லுழைப்பெடுத்து நுணுக்கமாக அமைத்துள்ளேன்!

ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உரிய தெளிவு நிலையை, மிகச் சிறுகிய அமைப்பிலேயே நூலளவுச் சிறுமை கருதி, அடக்கி அமைத்துள்ளேன். தனித் தனிச் சொல்லுக்கும் துலக்க விளக்க மளிக்கவியலுமெனினும் பொருட்டொகை வாய்ப்பளவு கருதி, சுருக்கித்தரும் நெருக்க நிலையே எனக்கு வாய்த்தது! என்ன செய்வது?

தமிழைக் குட்டிச் சுவராக்கித், தமிழினப் பண்பை நலுக்கிக் குலைக்கும் தமிழ்ப்பகைவனாக இருப்பின், அவன் உள்ளங் கக்கிய உமட்டல் கூட விரிவு விளக்கமாக மடலம் மடலமாக (Volume) பல்லாயிரம் படிகளில் அச்சேறிப் புறம்வர அத்துணை வாய்ப்பையும் இத் தமிழகம் தந்துதவுமே! நமக்கென்ன செய்யும்? நாமெப்படியப்படிச் செய்யவியலும்!

இருப்பதைக் கொண்டு இயன்ற அளவு இங்கு முற்ற முனையப் பெற்றிருக்கின்றது!

இவ்வகராதியின் செப்ப அமைப்புத் தொடர்பாகச் சிலவற்றை மேலீடாகவேனும் இவ்விடத்தில் குறுகச்சுட்ட வேண்டுவது நூலின் தகமை அமைப்பு விளங்குவதற்கு இன்றியமையாததாகின்றது!

அவை, இவை!

1. தமிழர் இக்கால் பெற்று அலமரவுலையும் மயக்கத்திற்கும் தொடர்ந்த அடிமையுணர்வுப் படிவுக்கும் அடையாளங்களாகவும் குறிகளாகவும் விளங்குகின்ற கலப்புத் தமிழின் பேச்சுநடையையும் எழுத்துநடையையும் அவர்கள் விரைவாக மாற்றிக்கொண்டு தூய செந்தமிழைக் கடைப்பிடித்தற்கு ஊன்றுகோலாக நிற்பதே, இந்நூலின் மிக முகமையான முதல் குறிக்கோள் ஆகும். தமிழர் தம்மை மொழிமானங் கொண்டவர்களாக நிலைநிறுத்திக்கொள்ளத், துணைகொள்ளவேண்டிய அடிப்புலக் கருவிகளில், இது ஒரு அரிய படைக்கலமாகும்.

2. நாம் எந்த அளவுக்கு மொழி மானத்தை இழந்துகிடக்கின்றோம், நம் பழமரபுச் சிறப்பையும் பண்பையும் இழந்துகிடக்கின்றோம், எந்த அளவிற்கு இளிச்சவாயர்களாகப் பிறரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றோம், எந்த நிலைமையில் நம்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டும், புழை தள்ளப்பட்டும் புதைவிடப்பட்டும் தலைகுனிவிக்கப்பெற்றும் தரைந்து கிடக்கின்றது என்றவாறான பொதுக்கணிப்பை மேம்போக்காகக் கண்ட அளவிலேயே புரிந்துகொண்டு புழுங்குவதற்கும் குமைவதற்கும், இக் கைநூல் ஓர் அளவுக் கைக்கோல் ஆகும்.

3. தமிழில் வழங்கும் கலப்புச் சொற்களில், எந்தெந்தச் சொல் - எந்தெந்த மொழிக்கு உரியது, என்னென்ன பொருள்களை உடையது என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள, இது ஓர் அட்டியல் கலநூல்!

4. மரபு மரபாகப் பயின்று வந்த சொல்லை, நாம் நினைவிழந்து தவிர்த்ததையும், இன்றியமையாப் பிறமொழிச் சொற்களுக்குப் புதிய ஆக்கமாக அதற்கு இணைசொல் உருவாக்கிக் கொள்ள நம்மனோர்க்கு ஆற்றலிருந்தும் தமிழ்க்கு அதற்குரிய தகைமையும் வளனும் செழிப்பும் இயல்பாக அமைந்திருந்தும் கூட, அதற்கென முனையாமலேயே கிடந்தமையையும் மண்டையில் குட்டி மறு நினைவெழுப்பிக்

கொள்ளவும் நெடுமூச்செறிந்து கொள்ளவும் இது ஒரு தூண்டு(கோல்) நூலாகும்!

5. பாசம், நேசம், தவம், பாரம், தாரம், தூரம் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான தூய செந்தமிழ்ச் சொற்களையும் வடமொழிச் சொற்களின் திரிபுகளென்று ஏமாற்றிக்கொண்டு வந்த ஆரியரும், தமிழ்ப்பற்றில்லாது தன்னல வெறியோடு தன்மானங்கெட்ட அடிமைப்புலவர்கள் சிலரும் பேராசிரியச் சரக்கிலாரும், அச்சொற்களையும் அவைபோலும் சின்னூறு சொற்களையும் இந்த அகராதி நூலுள் காணவியலாது அல்லலாடி அலமருவர்! என்ன செய்வது? எவையெவை நம்மவை?!. எவையெவை அயலவை?!.என ஆய்வுக் கட்டளைக் கல்லில் உரைத்துப் பார்த்துத் தெளிந்தே, நடுவுநிலைமையொடும் நயனுணர்வொடும் இந்நூலுள் அயலவை மட்டிலும் வரிசையிடப்பெற்றுள்ளன! வடமொழிச் சொல்லென்று கருதி வந்தது (குறிப்பாக ஐயமுற்றிருந்தது) இதில் தவிர்க்கப்பெற்றிருப்பின், அது- தூய செந்தமிழ்ச் சொல்லே என்று, பொருளும் கடைப்பிடியும் கொள்ளுதல் வேண்டும்!

6. தமிழ்ச் சொற்களல்ல என்பது அறியப் பெறாமலேயே பரவலாகப் பயிலப் பெற்றுவரும் ஏலம், தணிக்கை, அத்து, சாத்துக்குடி, காவு, வேவு, சம்பளம், சராசரி, அடாவடி, அருவம், தகவல் போலும் நூற்றுக்கணக்கான சொற்களும், இது எம் மொழியோ என்று புரியாது அலமரப் பெறும் பட்டாணி, பஜ்ஜி, சிலுவை, ரிக்ஷா, பீங்கான், புருடா போலும் நூற்றுக் கணக்கான சொற்களும், நன்கு உழைப்பெடுத்து, இந்நூலுள் திருந்தக்குறிக்கப் பெற்றுள்ளன!

7. சினிமா, தியேட்டர், ஆபீஸ் போலும் பன்னூற்றுக் கணக்கான ஆங்கிலச்சொற்கள் கல்லாப் பொதுமக்கள் உட்பட எல்லோராலும் பரவலாகவும் பேராளமாகவும் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன வெனினும், அவை ஆங்கிலச் சொற்களே என்ற பொது எளிய உண்மையானது அனைவருக்கும் தெரிந்துள்ளமையால், அப்படிப்பட்ட சொற்களைப் பெரும்பாலும் தவிர்த்துவிட்டு ஒன்றிரண்டு ஆங்கிலச் சொற்களை மட்டும், அவற்றுக்குரிய மொழியாக்கங்களையும் அடித் தெளிவையும் அறிவித்தற் பொருட்டு, இந்நூலுள் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன!

8. இந்நூலுள் சுட்டப் பெற்றுள்ள பெரும்பான்மை சமற்கிருதச்சொற்களுக்கு வேரும் அடியுமாகத் தமிழ்மொழியே

இருப்பினும், புரை குற்றப்பெற்ற பாலைத் தயிரெனப் பெயரிட்டே அழைக்க வேண்டியிருத்தலைப் போல, அவற்றையும் அன்னவாறே சமற்கிருதச் சொற்கள் எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. பிறமொழியினரால் திரித்தொலித்து வழங்கும் சொல்லும், பிறமொழிச் சொல்லெனவே இங்குக் கொள்ளப்பெற்றுள்ளது!

9. அயல்மொழிகளின் கூட்டுச்சொற்களைத் தமிழர் பன்னூற்றுக் கணக்கில் வழங்குகின்றனர். அவை அத்துணையையும் அந்தந்த அமைப்பிலேயே பட்டியலிட்டுக் குறிக்கப்பெற்றிருப்பின், இந்நூலானது இப்பொழுதிருக்கும் அமைப்பினும் பதினமடங்கு பெருப்பமுற்றுவிட்டிருக்கும்! ஆனால், அக்கூட்டுச் சொற்களின் பொருளையும் தன்மையையும், தனித்தனியே குறிக்கப் பெற்றிருக்குமிடத்தில் கண்டு, இங்கு கொண்கூட்டித் தெளிய உணரவியலும்! சான்றாகப், புண்ணியம் என்ற சொல்லை எடுத்துக்கொண்டால், அதனொடு கூட்டுச் சொல்லமைப்பில் புண்ணிய காரியம், புண்ணிய கேஷத்திரம், புண்ணிய சரவணம், புண்ணிய சரித்திரம், புண்ணிய சொருபி, புண்ணியஸ்தலம், புண்ணிய பலம், புண்ணிய பூமி, புண்ணிய புருஷன் என்றவாறு வழக்கில் வருகின்ற மிகப் பல்கிய வடிவுகள் உள. இப்படி வருகின்றவற்றுக்கு, - புண்ணியம் என்ற சொல்லிடத்துள்ள பொருளையும், அவற்றொடு கூடியுள்ள இணைவுச் சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவிடத்தில் அதன் பொருளையும் கண்ணுற்றுப் பொருளொற்றித் தெளியவியலும்!

இப்படிப் பலதிற நுண்கூறுகளும் சிறப்புக்களும் பயன்களும் காழ்த்துக் கனிந்துள்ள அரிய நூல் இது!

தமிழுணர்வு கொண்ட, தமிழ் மானவுணர்வு கொண்ட தமிழர் ஒவ்வொருவர் இல்லத்திலும் உள்ளத்திலும் உயரிடமும் மீமதிப்பும் பெறத் தகுதியுள்ள நூல் இது!

தமிழர் அனைவரும் இதனை வாங்கியும் வாங்குவித்தும் எம்மை ஊக்குவார்களாக! தமிழ் மானத்தை மீட்டுக் கொள்ளவும், அதன் வழி இனவுணர்வை நமக்குள் நம்மனோர் கூட்டிக் கொள்ளவும் இந்நூலானது, ஒரு சிறிய அளவிலேனும் பயன் தந்து அல்லது வாய்ப்பேற்படுத்தி விடுமானால், அதுவே இந்நூற்கென நான் உழைத்த உழைப்பிற்கு அளித்த “பெரும் பரிசில்” என எண்ணி உவப்பூறிப்போவேன்!...

[நூல் : இவை தமிழல்ல!....

(அயற்சொல் அகராதி)

ஆசிரியர் : ப.அருளி

12.08. 1983]

தமிழ்ச்செம்மல். க.குணத்தொகையனார்க்குப் படையலீடு

இந்நூலை இவ்வண்ணமாக உருவாக்குதற்கென அயராது
உதவி ஈடுபட்டதோடு- இவ்விடைக்காலத்தில் என்னையும்
ஏந்திப்புரந்த ஏந்தலாகிய - என் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும்
உரிய நண்பர், குரும்பைப்பட்டு - கதிர். குணசேகரன்
ஐயா அவர்களுக்கு இதனைப் படையலிட்டு நெஞ்சு
நிறைகின்றேன்!

உள்ளெலாம் வெள்ளை முல்லை!
உருவமோ கருமைத் தங்கம்!
தெள்ளிய கூர்மைக் கண்கள்!
திருமுக வாய்கி ழித்துத்
துள்ளுநற் சிரிப்போ, - வெள்ளம்!
துவளாத துணிந்த கொள்கை
மள்ளன்! என் குணத்தொ கையன்
மலர்த்தாட்குப் படையல் ஈதே!

என்னை யென் தமிழை யேந்தும்
ஏந்தல்கள் சுற்றத் துள்ளே
தன்னையும் பின்னிக் கொண்ட
தமிழநன் னேயன்! தூயன்!
பொன்மனக் குணத்தொ கையன்
பொதுநல வுணர்வை நெஞ்சில்
முன்னிநன் கெண்ணி நன்றி
முகிழ்த்தெழுந் திதைப்ப டைத்தேன் !

அன்பன்

ப. அருளி

அருளியுரை

என்னை இயக்கிவரும் - ஊக்கிவரும் - உயர்த்திவரும் - மலர்த்திவரும் தமிழ்ச்சுற்றத்தாராகிய என் நட்புச் செல்வர்கள் பலருடன் புதுவைத் தருமப்புரியில் அமைந்த எம் தமிழ்ச்சுத்தின் பின்புறத்தரைக்களத்தில் கிழமைக்கு ஓரிரு முறையேனும் ஒன்றுகூடுவதும், - நம்மின் மொழி - இன நாட்டு நலங்கள்பற்றி உணர்வோடு உரையாடுவதும், மூன்று - நான்காண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வரும் வழக்கங்கள்! ஆசையோடு பேசுவோம்! அகமும் முகமும் மலரச் சிரிப்போம்! அன்பொழுக அளவளாவுவோம்! நம் இனத்திற்கும் நம்மின் ஈடிணையற்ற செந்தமிழ்மொழிக்கும், இத் தமிழ் நிலத்திற்கும் நம்மவராலும் நம்மிடம் பதிந்தவாறே நயவஞ்சகமாக இயங்கும் பிற இனத்தவராலும் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் - சீரழிவுகளையும் காட்டிக் கொடுப்புகளையும் பற்றிக் கலந்துரையாடுகையில் - அப்பகை நிலைகளை எண்ணிப் பதைப்போம்! சினப்போம்! கொதிப்போம்! அன்னோரை வாயில் வந்தவாறெல்லாம் கூட - வகை வகையாய் வைவோம்! நாணமில்லாது நாயடிமைகளாகிக் கிடக்கும் நம்மனோரை எண்ணி நைவோம்! எம் நண்பர்களின் அக் கூட்டங்களில் உணர்வுப்புயலும் அறிவுவெள்ளமும் சீறிப் பரவும்! அவர்கள் அனைவரும் அறிவாளிகள்! பகுத்தறிவாளிகள்! இனவுணர்வாளிகள்! நாட்டுப் பற்றாளிகள்! மொழிக்காப்பாளிகள்! நேர்மையாளிகள்! சீர்மையாளிகள்! ஈசிகள்! துணிவாளிகள்! நம்மவர்க்கென - நம்முடையதற்கென - எதையும் செய்ய எப்பொழுதும் அணியமாயுள்ள ஏந்தல்களின் இனிய கூட்டம் அது!

உள்ளமெல்லாம் அன்புவெள்ளம் பாயும் தூய அக் கூட்டத்தினரின் உணர்வுகளெல்லாம் - நோக்கங்களெல்லாம் - இக்காலத்தே - என்னை நடுவாக வைத்து இயங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளன! அவர்களின் தூய கொள்கையுணர்வுகளுக்கு இசைந்தவகையில் - உரிய செயற்பாடுகளில் என்னை முழுவதுமாக ஒப்படைத்து நான் உண்மையாக இயங்கி வருகின்றேன் என்ற நம்பிக்கையும் உறுதியும் அவர்களுக்கிருப்பதுவே அதற்குரிய காரணம்! நான் நுட்பமான அறிவாளனாக இருக்கின்றேனல்லேன் என்றாலுங்கூட, - வலிவான ஓர் அறிவு உழைப்பாளனாக இயங்கிவருவதால் அவர்களின் உறுதியையும் - நம்பிக்கையையும் மேலும் - மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு செல்வதாக எனக்கு ஓர் எண்ணம்

உள்ளது! என்மீது அளவற்ற நம்பிக்கையும் அன்பும் அவர்களுக்கிருப்பதனால், என் உழைப்பியக்கம் ஊக்கங் கொள்ளுகின்றது! கணவன்மீது பற்றார்ந்த அன்புணர்வும் - அவனின் செயற்பாடுகள் அனைத்தினுக்கும் இசைந்தியங்கும் இயல்பும் - அழுத்தமான காதல்தோய்வும் - கற்புமானமும் உடைய இன்பச்சுரங்கமான மனைவியொருத்திக்கு மாறாக நடப்பதற்கு அவனின் கணவனால் எந்நிலையிலும் - எக்காலும் இயலாதது போலவே, - என்னின் கொள்கைப்போக்கும் அவர்களின் வலிந்த கட்டுக்குள் தளையுற்றுப் பிசகில்லாமலும் பிசிரில்லாமலும் தெளிந்த நடைநடக்கின்றது! என்னின் கொள்கைப்போக்கை மீறிநடக்கும் கொடும்போக்கு என்றும் என்பால் இயங்க வழியில்லாமல் செய்துவிட்ட தூய நட்புச்சுற்றத்தை என் நெஞ்சார வணங்குகின்றேன்; வழிபடுகின்றேன்! நான் வழிபடுகின்ற அக்கூட்டத்தின் வழிப்பட்டு - இம் மண்ணின் மரபுச் சொந்தக்காரர்களான தமிழர்களின் தாய்மொழியான செந்தமிழை அறிவுவசதிப்பாட்டு மொழியாக மேலும் நன்கு வளர்த்தெடுப்பதற்கென உருப்பட்ட சில உருவாக்கங்களில் தனியுழைப்பையும் மேற்கொண்டு வருகின்றேன்!

ஓராண்டுக்கு முன்னீடாக - ஒரு நாளில் - என்னின் கொள்கையுறவுச் சுற்றத்தொடு - எப்போதும் போலவே உள்ளங் கலந்து அளவளாவுகையின் போது, தான் நலமாகவும் - வளமாகவும் இல்லாத நிலையில் - தம்மின் தமிழ்மொழி - இன - நாட்டு நலத்துக்கும் வளத்துக்கும் ஏங்கியவுணர்வோடேயே வாழ்ந்துவரும் நன்னெஞ்சினராகிய செந்தமிழ்த்திரு. **நக்கீரன்** ஐயா அவர்கள் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தமாக முன்வைத்தார்! உடனடியாக, “இவை தமிழல்ல!.....” என்னும் அயற்சொல் அகராதியை மீண்டும் வெளிக்கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், - ஊர்தோறும் சென்று மக்களைச் சந்தித்துக் கொள்கை விளக்கமளிக்க அது ஒரு கைநூல் என்றும், அதற்கெனப் பொருளேந்து செய்துதரத், - தான் அணியமாக இருப்பதாகவும் மீண்டும் - மீண்டும் வேண்டியவாறே அன்புக் கட்டளையிடத் தொடங்கினார்! அவரின் நெருங்கிய நண்பரான கொள்கைச் செம்மலும் - பொதுத்தொண்டுணர்விலேயே குடும்ப வுறுப்பினர்கள் அனைவரையும் வளர்த்தெடுத்துப் பீடு நிரம்பிய - மறவாழ்க்கையரான ஐயா **விழுப்பரையனார்** அவர்களும் அவருரைக்குப் பரிந்துரை பகர்ந்தார்! அனைவரின் நோக்கமும் அயற்சொல் அகராதியில் ஆழங்கொண்டன! என்னைச் சுற்றி வளைத்த அக் கட்டளைக் கயிற்றில் திணறிக்கொண்டிருந்தேன்!

ஏன் எனில் - தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் என்மேல் பதிவுற்று அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் மூவகை அகரமுதலிகளின் சுமையின் கீழ், என் தலை தள்ளாடிக்கொண்டிருக்கையில் - பல்வேறு பொதுநிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொதுப்பணி விருப்பக் கடமைப்பாடுகளின்கீழ், - நான் அல்லலாடிக் கொண்டிருக்கையில் - முழுமையுற்ற அளவிலான ஒரு திருத்த - விரிவாக்கப் பதிப்பை மேற்கொள்ளுவதற்கென - மீளவும் அம்முன்னைய - பதிப்பினும் மூன்று - நான்கு மடங்குகள் மேலும் உழைப்பெடுப்பதற்குரிய அப் பணியை எண்ணி மனங்கலங்கியவாறே, - மறுப்பேதும் மொழியாது ஒப்பினேன்! சுமையோடு சுமையாக அயற்சொற்களின் தொகைச்சுமையையும் பட்டியற்படுத்தத் தொடங்கினேன்!

முதலில் 1983 - ஆகத்து மாதத்தில் வெளிப்பாடுற்ற அவ்வகராதியில் அப்பொழுதிலிருந்து அதில் தனிப்படக் குறித்துவந்த சேர்க்கைகள் சில்லாயிரம் இருந்தனவேனும் - முழுமையுறவும் முறைமையுறவும் அவற்றைச் செப்பமீடு செ- வதற்குக் கடுமையான உழைப்பை இவர்களின் கட்டளைமொழிவழி நான் மேற்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று! ஆறுதிங்களுக்கு முன், “அயற்சொல் அகராதி” அச்சேறத் தொடங்கியது! உங்கள் கையகத்தில் கனக்கும் இக் கணநூலை உருவாக்கி இவ்வடிவில் கொண்டுவதற்கு என் தமிழ்க்கொள்கைச்சுற்றம் பட்டபாட்டையும் - உழைப்பையும் அவ்வளவு எளிமையாக விளக்கிவிட இயலாது!

அன்பின் திருவுருவாகவும், - அறிவார்வவெறியின் அமைதி வடிவாகவும், - தமிழ்மொழி - இன - நாட்டு நலங்களின் மீது அளவற்ற பற்றுப்படிவமாகவும் இருந்திலங்கும் தூய நன்னெஞ்சச்செம்மல் - கணக்காணிப்பாளர் திருவாளர். சா.செழியன் ஐயா அவர்கள் காளிக்கோட்டத்திலிருந்தவாறே (Calcutta) - எனக்கும், - கொள்கைப்பற்றுச் செறிவு கொண்டு எப்பொழுதும் தூய ஈகவுணர்வொடு இங்குமங்கும் ஊடாடும் இனியர்- நெஞ்செல்லாம் தமிழின மேம்பாட்டுணர்வையே தாங்கியவாறு இயங்கும் என் ஏந்தல் - பொறிஞர் - திருவாளர். கணியன் ஐயா அவர்களுக்கும், இருபத்தைந்தாண்டுகளாக இடையறாத - தொய்யாத - துவளாத தூய நன்னட்பால் என்னைப் போற்றிப் புரந்துவரும் சீர்மையும் நேர்மையும் செறிந்திலங்கும் ஆசான் - திருவாளர். மங்கைமணாளன் ஐயா அவர்களுக்கும் அடிக்கடி மடல்கள் எழுதி, அவற்றில் அடிக்கு அடி - எப்பொழுது நூல் முடியும்? - எந்த நிலையில் உள்ளது?

என்ன துணை வேண்டும்? எவ்வளவு பொருள் வேண்டும்? விரைந்து எழுதுங்கள்! - விரிவாக எழுதுங்கள்! - வேகமாக வினைமுடியுங்கள்! என்றவாறெல்லாம் பலபட ஆழ்ந்த பொறுப்புணர்வோடும் அக்கறையோடும் எழுதிக்கொண்டே-யிருந்தார்!... உரிய இக்கட்டான நேரங்களில் இயன்ற ஆக்கங்களையும் பொழிந்து கொண்டேயிருந்தார்! “அவருடைய தூயவுள்ளத்தைத் தொழுதுநிற்பதில் நான் பெருமிதம் பெறுகின்றேன்!” என்னும் என்னின் இவ்வகவுணர்வையும் இவ்விடத்தில் நான் நன்றியுணர்வோடு பதித்தாகத்தான் வேண்டும்!...

இந்நூல் பிழைபாடிலாவாறு உருப்பெறுவதற்கெனப் பாரிய உழைப்பையும் பொறுப்பையும் மேற்கொண்டு தொடர்ந்து இயங்கியவராகிய - புதுமுறை இலக்கியங்களையெல்லாம் தூய நறுந்தமிழில் கொணரவேண்டும் என்னும் விழைவும், வினையாண்மையும் செறிந்த அறிவார்வச்செம்மல் செந்தமிழ்த்திரு. **சீனு.தமிழ்மணி** ஐயா அவர்களுக்கும் - இந்நிலையில் பலகாலும் அவரோடு ஒத்துழைத்த அவரின் உடன்பிறப்பாளரும் - பகுத்தறிவுத் தெள்ளிமையாரும் ஆகிய இனியவர் திருவாளர். **சீனு. தமிழ்நெஞ்சனார்** அவர்களுக்கும் என்னின் நெஞ்சங் கனிந்த நன்றியுணர்வு சான்ற கைகூப்புதல்களை இவ்வுரையிடையில் நன்றியுணர்வோடு காட்சிப்படுத்தவேண்டுவதும் என் கடமைகளுள் ஒன்றாகும்!

அனைத்தினுக்கும் மேலாக, - நான் என்னின் நன்றிச் சொற்பூக்களைச் சொரிந்தும், தூவியும், பொழிந்தும் உவந்து உள்நிறைவார ஒருவரின் தாள்கள் உள்ளன எனின் - அவை, - என்னின் இனிய நண்பரும் மாசுமருவற்ற நற்பண்பாளரும், - என்னின் வெளிப்பாடுகளால் இத் தமிழகத்திற்குப் பெரும்பயன் விளையப்போவது பேருறுதி என்னும் வல்லுணர்வார்ந்த நன்னம்பிக்கையோடு ஒன்பான் ஆண்டுகளாகத் துணைதருதலிலும், தோள் தாங்குதலிலும் தொடர்ந்து ஒத்திசைந்தியங்கி வருபவரும், - இந்நூலின் முற்பதிப்பின் வெளிப்பாட்டுக்கான முழுப் புரப்பாண்மையையும் 1983 இல் மேற்கொண்டவரும் - என்னின் அனைத்து நலங்களிலும் அன்பும் அக்கறையும் ஆர்வமும் செலுத்தி வருபவரும் ஆகிய அரக்கண்டன்நல்லூர்ப் - பொறிஞர் திருவாளர். **செவ்வியன்** ஐயா அவர்களின் தாள்களே! இத் தாள்களின் தொகையுள் அச்சுப் பதிவெய்தியுள்ள ஆக்கங்கள் இவ்வண்ணமாக உருப்பெறுவதற்கு

அவர் மேற்கொண்ட பொறுப்பும் உழைப்பும் ஊடாட்டமும் மிகமிக மிகுதியன! (அவரே, திரு. தெ. தமிழழம்பி ஐயா!)

இந்நூலின் உருப்பேற்றுக்கு, ஆசிரியர் - நாணற்காடனார் (ப. சரவணன் ஐயா), ஆசிரியர். மா. இளம்வழுதியார் (மா. பால சுப்பிரமணியன் ஐயா), ஒப்பந்தகர். சங்கரதாசு ஐயா, புளியங்காடு (திண்டிவனம்) அண்ணாமலை ஐயா, பொதுத்தொண்டர் - மு. பச்சையப்பனார் ஆகிய தூய நன்னெஞ்சங்கள் இயக்கமுற்ற ஈடுபாட்டுக்கும், ஊக்கஞ் சான்ற அக்கறையுணர்வுக்கும், உரிய நேரத்துத் துணைஉழைப்புக்கும், தந்த ஆக்கத்திற்கும் என்னின் வணக்கங்களையும் நன்றியுணர்வுகளையும் இவ்விடத்தில் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்!

இவ்வளவு பாரிய இந்நூலைச் செப்பவடிவில் இவ்வாறு கொணருவதற்கெனத் தொடக்கத்தினின்று இறுதிவரை தன்னந்தனியராய் நின்று அரும்பாடுபட்டு ஒவ்வொரு எழுத்தாக எடுத்தெடுத்துக் கோத்துக்கோத்து அருமையான நூன்மாலையாக இதனை இவ்வண்ணம் அழகுறுத்தியுள்ள வினையாண்மையர் என் அன்புத்தம்பி திருவாளர் - தமிழார் சீனு. பற்குணன் என்னும் சீனு. மீனத்தனார்க்கு நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியுணர்வுகளையும், அவரின் திறவளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்குமான வாழ்த்துதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்!

மொத்தத்தில் - இந் நன்முயற்சியானது எங்கும் - எந்நிலையிலும் தொய்ந்துவிடாமலிருத்தற்கெனத் தொடர்ந்து இதனைத் தூக்கிச் சுமந்துகொண்டு, இப் பணிக்கெனவே அமர்த்தப்பெற்ற வல்லதிகாரிபோல், “எழுதிவிட்டீர்களா?, ஏன் எழுதித் தரவில்லை!, எழுதிக்கொடுத்தது - நாளைக்குத் தான் வரும்! மறுநாளாக்குச் செய்வதற்கு மூலமில்லை! எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு ஊர் செல்லுங்கள்! எழுதிக்கொடுத்திருப்பது போதவே போதாது!” அப்படி - இப்படியென்று அடிக்கடியாகப் பணிவு கெழுமிய சொற்களால் மருட்டுவதும் - அன்பால் கெஞ்சுவதும் - எப்படியும் இதனை விரைந்து முடித்துவிடவேண்டும் என்னும் கொள்கையுணர்வால் என்னையே சிலகால் குத்திட்டுநின்று சிரித்தாற்போலச் சினப்பதும் - அடுத்த நொடியில் பணிவானவுரையால் நெஞ்சம் நீவி என்னை ஊக்குவதுமாகப் பலப்பல செய்து மெய்த்துணையாயிருந்து தூண்டி இவ்வாக்கத்தை வெற்றியாய் நிலை நிறுத்தியவரும் - என்னை இந்நிலையில் துவர வாட்டியெடுத்து வாகை சூடியவருமான தொண்டுணர்வுச் செம்மல் - செந்தமிழ்த்திரு. க. குணசேகரன் ஐயா அவர்களின்

இயக்கநிலைக்குரிய நன்றியுணர்வைச் சொல்லில்
விளக்கிவிடமுடியாதென்னும் உள்ளுணர்வுத் தெளிவால் - அதற்கு
ஈட்டு அடையாளமாக இப் பயன்மிகுந்த பருநூலை
அப்பெருமகனார்க்குப் படையலிட்டுள்ளேன்!

இந் நூலில் - இன்னவாறெல்லாம் - என்
நெஞ்சவுணர்வுகளைப் பட்டியலிடும் முயற்சியொன்றன்வழி நான்
நிறைவடைந்துவிட முடியாது! அதன்வழியாக அவர்கள் எவரும்
இவற்றிற்கெனக் கிறக்கமடைந்து, மகிழ்ந்து மயங்கியவராய்
மேலுந்தொடர்ந்து துணைநின்றதுவுவர் என்றவாறான
குழுவத்தியெண்ணமும் எனக்குக் கிடையாது! என் இயல்பும்
அதுவன்று!

காட்டாற்று வெள்ளம்போல் பொங்கிப்பாயும்
அவர்களின் மீதான அன்புணர்வைக் கரையும் - அணையும்
கட்டிக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு வழிந்த அன்புநீரை ஓரளவுக்கு
வாய்காலிலிட்டுள்ளேன்! என் உள்ளநிலத்தில் ஈரப்பசையும்
செவ்வியபதனும் எக்காலும் நின்று சொதசொதத்திருப்பதைக்
காட்டும் மிகமிகச் சிறிய அடையாளவெளியீடுகளாகவே அவை
இதில் பதிவுற்றுள்ளன!

என்- இனிய வலிய நண்பர்களின் கொள்கையுணர்வு
களுக்குரிய செயற்பாட்டு வடிவங்களைச் சிறக்க வடித்துத் தருதல்
ஒன்றே - நான் அவர்களுக்குச் செய்யும் மெய்நன்றியாகும்!
அதனைச் சிறக்கவும் நிறக்கவுமாகச் செய்வதுவே என்
கடமையாகும்! என் நோக்கமாகும்! என் போக்குமாகும்!

அதில் ஒரு சிறுபகுதிக் கடமையே - இவ்வெளியீடு!
இவ்வெளியீட்டால் - தமிழுலகம் பயன்பெறும்! இதனை நம்மவர்
பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்! தன்மானத்தொடு தமிழர்
நடைநடக்க முற்படுகைக்கு முன்னீடாகத் தம்மின்
தாய்மொழியாகிய தமிழ்க்கென்றுள்ள மானவுணர்வையும்
அவர்கள் முதற்கண் மீட்டுக்கொண்டாக வேண்டும்! அதற்கெனத்
தோற்றமுற்றதே இங்காக்கமுற்றுள்ள இத் தொகுப்பு நூல்!

இதனை வாங்குங்கள்! - வாங்குவியுங்கள்!
இதனைப் படியுங்கள்! படிப்பியுங்கள்!
இதனைப் பயன்படுத்துங்கள்! -
பயன்படுத்துவியுங்கள்!

என்னுரைக்குப் பின்னுரைக்கும் முன்னுரை

இந்நூலானது, - கடந்தியன்ற - இன்றும் நடந்தியங்குகின்ற ஈராயிரமாண்டுக்கால இடைவெளிக்கிடையில் - நம் தமிழர்கள் அறியாமையாலும், அடிமைத்தனத்தினாலும் பயின்றும் - பயிற்றியும், எழுதியும் உரைத்தும், வழக்கில் பதித்து வைத்துள்ளனவாகிய பல்லாயிரம் அயன்மொழிச்சொற்கள் ஓரளவுக்குப் பேராளமாகத் தொகுக்கப்பெற்று - அகரநிரலில் அட்டியலிடப்பெற்று - அவ்வச் சொற்களுக்குமுரிய நேரிய செந்தமிழ்ச்சொற்கள் இணையாகச் சுட்டப்பெற்று - எந்த மொழியினின்று அவ்வயற்சொல் இங்குப் புகுந்ததோ - அல்லது புகுத்தப்பெற்றதோ அம் மொழிக்குரிய பெயர் குறிப்பிடப்பெற்று, அம் மொழிச்சொல்லின் நேரிய ஒலிப்பானது ஆங்கில எழுத்தில் தனிப்பாங்கில் சுட்டப் பெற்றுத் - தொகைப் பதிப்பாகி உங்கள் கைகளில் அல்லது உங்கள் பார்வைக்கெதிரில் வைக்கப் பெற்றுள்ளது !

1983 - ஆகத்துத்திங்களில், - அதாவது - இன்றைக்கு ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கும் முன்னீடாக வெளியீடுற்ற - இதே தலைப்பிலமைந்த முற்பதிப்பு நூலில் 2060 அயன்மொழிச்சொற்கள் இம்முறையில் பதிவாகியிருக்க - இப் புதியபிற்பதிப்பில் - அதுபோல் ஆறுமடங்குத் தொகைச்சொற்கள் கூடியிருக்கின்றன; தொகுப்புற்றுள்ளன! இலங்கைப்போராளியர்க்குத் துணை நின்றிருந்த இடையேய்வுகளின்போது விரைவுவிரைவாக அந்நூலினை அக்கால் யான் தொகுத்து யாத்ததில், - அகரநிரல் முறைமாறுகள் கூட நேர்ந்திருந்தன! அதனை - யான் ஒருவனே - தாட்டோட்டக்காரன் போல மெய்ப்புப் (Proof) பார்த்ததில் பல்வேறு அச்சப்பிழைகளும் பல்கியிருந்தமையைப் பின்னர்ப் படிக்கப் படிக்கப் பார்த்து வருந்த வேண்டியிருந்தது ! இன்னும் உச்சத்தெளிவாக அதனை உரைத்தால்-, பிழை திருத்தப்பட்டியல் பதிவுற்றதிலுங்கூடப் பிழைகள் பதிந்திருந்தன! நூற்பதிப்பு மேற்கொள்ளுகையில் ஆழ்ந்த பொறுப்பும், பொறுமைசெறிந்த கூர்த்தநோக்கமும் இன்றியமையாதன என்பதை அம்முறைமைப் பிறழ்ச்சிகள் எனக்குச் சுட்டிக்காட்டின! அறிவுத்துணைவர்களான என்னின் கொள்கையறவாளர்களின் கூட்டால் அந்நிலை படிப்படியே படியிறங்கியவாறுள்ளது!

ஒன்பதாண்டுகளின்முன் எனக்கியல்பாய் அமைந்திருந்த மன முருட்டுத்தனம் அறிஞர் பலரின் பார்வைத் தாக்கத்தால் இக்கால்

சற்றுக் கட்டுக்குலைந்திருக்கின்றது! அம் முற்பதிப்பின் முகமுனை வுரையில் கூறிய கருத்துநலங்களினூடே பல கருத்த கடுஞ்சொற்களும் - வருத்தம் விளைவிக்கும் வசைச் சொற்களுங்கூட உடனோடியிருந்தன! என்னின் வழிகாட்டியும், உலகத்தமிழின முன்னேற்றக் கழக முதல்வரும் - “தென்மொழி” - “தமிழ்ச்சிட்டு” - “தமிழ்நிலம்” - ஆகிய வல்லிய கொள்கையிதழ்களின் ஆசிரியரும் - ஆகிய “தமிழ்ப்பெருமான்” **பாவலரேறு** ஐயா அவர்கள் - “இவை தமிழல்ல” நூலின் மதிப்புரை - என்றவாறு பிறைக்கோட்டிற்குள் பதித்து - “அருளியின் சொல்லாராய்ச்சி ஒன்றே தமிழை மீட்கும் அருந்திறன் கொண்டது!” என்னும் தலைப்பின்கீழ் வெளிப்படுத்திய (சுவடி : 20 : ஓலை : 7, 8, 9 - 10.) (1984 ஏப்பிரல்.....ஆகத்து) மூன்று ஆசிரியவுரைப்பகுதிகளில் என்னைப் பாராட்டியும், வாழ்த்தியும், ஊக்கியும், உயர்த்தியும் எழுதிச்சென்று - இறுதியிருபாகிகளில் (paragraphs) “இவை தமிழல்ல!” - நூலின் முன்னுரை வெளிப்பாட்டில் நான் கீழிறங்கி வாரிவீசியிருந்த சில சொல்வீச்சுகளின் புரையுடைமைகளையும் இடித்துக்காட்டிச் சுட்டி நெறிப்படுத்தியிருந்தார் ! மெய்யறிவும் - கூர்த்த சிந்தனையாற்றலும், விடாப்பிடியும், கொள்கை மறமும் தோய்ந்த நன்னெஞ்சந்தழைத்த அவ்வரிமாவின் உரறல்களும் சீர்த்த நோக்குகளும் தனித்த ஈர்ப்பழகுடையன! அன்றைக்கு நெஞ்சில் நெருடலாக இருந்த அவ்விடிப்பு என்னைப் படிப்படியே பலபடிகளில் பதப்படுத்தியிருப்பதும் உண்மை!

இந்நிலையில் - ஓரளவுக்குப் பதப்பட்டுள்ளேனாயினும், முற்றாகத் தணந்த முதுநிலையை இன்னும் எய்தாமையால் - வாய்ப்புஞ் சூழலும் வாய்க்கையில்,- இம் மானங்கெட்டு - அடிமைப்பட்டு - குடிமைகெட்டு - விடிமை வேண்டா எந் தமிழரின் குடற்ற, சுரணையற்ற, சோம்பேறிய நிலையைத் தாக்காமலிருக்க இயலவில்லை! சுடுசொற்களால் நோக்காடு உண்டாக்காமல் இருக்க இயலவேயில்லை! கத்திகொண்டு அறுத்தெடுக்கும் அறுவை மருத்துவன் (Surgeon) ஒருவனுக்குள்ள உணர்வுக்கு ஆளாகிவிடுகின்றேன். ஆழப் புரையோடியவற்றை அறுத்தெடுக்க முற்பட்டுவிடுகின்றேன்! நம் தமிழர்களின் தோல்கள் - நீண்ட நெடுங்காலமாக மரமரப்புற்ற எருமைத்தோல்களாகப் படிவ மாற்றமுற்றுப் பருத்துள்ளமையைக், கையால் மெலுக்காக எழுதியோ - நெஞ்ச நோகாதவாறு பஞ்சுச்சொற்களைக் கொண்டு கொஞ்சம் வகையில் கெஞ்சியவாறு நெறிகூறியோ செப்பப்படுத்தி மீட்டெடுக்கும் முயற்சியினும் - குத்திக் குடைவதுவே இவர்க்குள் மங்கலுற்று மறைந்திருக்கும் தொடுவுணர்வைத் தொடும் என்பதால் சில பொழுதுகளில் கீழிறங்கியும் நான் அவற்றைச் செய்து தீர வேண்டியவனாகி விடுகின்றேன்! நன்றின்பால் உய்த்து அவர்களை உய்விக்க எண்ணும் பற்றுள்ளத்தோடு தாக்குந் தாக்குதல்கள்தாம் - சில சமயங்களில் உணர்வு வலித்தத்தால் எல்லை

மீறிய எற்றல்களாகி விடுகின்றன! இவற்றை நான் நன்கு நெஞ்சில்
சுமந்தவாரேதான் இம் முன்னுரையை எழுதலாயினேன் !

அறுநூற்று எண்பது (680) - பக்கங்கள் அளவிலமைந்த
இந்நூலின் மூலப்பெரும்பகுதியை மேலோட்டமாகப் புரட்டி ஒரு
பார்வை பார்க்கையில் - இவ்வளவு பாரிய பரப்பளவார்ந்த
அயன்மொழிச் சொற்கூலங்களைத் தமிழ்நிலத்திலும் அதன்
அறிவுப்புலத்திலும் படிப்படியாகப் படர்வுற விதைக்கையைப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்து விட்ட - அவ் விதைப்பு வினைகளில் தாமும்
பெரும்பங்கேற்று இயங்கிய - இயங்குகின்ற அறியாமைக் கிறக்கர்களாகிய
- மொழிமானமில்லா மூங்கைகளாகிய நம் அடிமைத்தமிழரை,-
அறியாமைத் தமிழரை, - தன்மொழிக் கொல்லிகளை, - அரத்தச்சூடுள்ள
இனமானத்தன் ஒருவன் கடுஞ்சினத்தொடு கனலுரை கொட்டத்தான்
செய்வான்! அவ்வளவு சினவுணர்வு இயல்பாய் எழுத்தான் எழும்! எனக்கு
அவ்வுணர்வு ஈங்குப் பொங்கிப் பாய்கின்றமையை இயல்புக்கு மாறாக
அடக்கிக் கொள்ளுகின்றேன்!

நம்பால் வந்தெய்திய நம்மின் புறப்பகையினும் - நமக்குள்
நாமாகப் பின்னிப் பிணைந்துகிடக்கும் நம்மின் உட்பகை -, மிகமிகக்
கொடியது! இனம்போன்று இனமல்லாராகவும் - கேள்போல்
பகைவராகவும் - நம்மவரும் இந்நிலையில் உடன்சேர்ந்து
ஓத்தியங்கியுள்ளமையாலேயே - நம் தமிழ்ச்சோலையில், நம்
செம்மொழிப்பூங்காவில், - மணக்காட்டில் - பல்லாயிரம் முட்செடிகளும்
காஞ்சொறிப்புதல்களும் மண்டிப் பரவி மரங்களாகிக்
கால்கொண்டுள்ளன! அவை மரங்களாயினும் நம் நிலத்தில் களைகளே!
எவையெவை களையப்பட வேண்டிய களைகளோ!-(அவை
அவ்வவற்றின் விளை நிலங்களில் பயன்மிக்க விளைவுப்பயிர்களாகவே
இருப்பவையினுங்கூட - வேறு வகையான விளைபொருள் விளையும்
நிலத்தில் வித்தப்பெற்று வீறெழுந்து குத்திட்டு நிற்பினும் - அவையும்
களைகள்தாமே! கரும்பு விளையும் வயலில் - ஆங்கொன்றும்
ஈங்கொன்றுமாக முனைத்து - முனைந்தெழுந்து வளர்ந்து நிற்கும்
பட்டியலே- இவ்வகராதியின் உள்ளடக்கமாகும்! இது ஒரு களைகட்டி!
களைகொத்தி! மானமுள்ள தமிழர்கள் இந்நூற்கருவியை,
இப்பட்டியலைக் கையகங்கொண்டு வாய்த்தபொழுதெல்லாம் கூர்த்த
கவனத்தொடு களைகட்டலில் ஈடுபடவேண்டும் என்னும்
கொள்கையுணர்வொடும், வேட்பொடும் அரும்பாடுபட்டு இதனை
என் கொள்கையுறவோராகிய அறிவுச் சுற்றத்தார் உருவாக்கி
யிருக்கின்றார்கள்!

எம்மின் தமிழினத்தோரே! ஈடிணையற்ற பெரும்புகழ்க் குலத்தின் பிறங்கடையோரே! அறிவுவளமும் - மாந்த மனவளர்ச்சியின் வரலாற்றுப் பொதிவுநலமும் - இயற்கைத்தோற்றமும், எழிலும் - இனிமையும் செழித்துக் கொழிக்கும் முந்தியல்மொழியின் சொந்தக்காரர்களே! உங்களிடம் மிகமிகப் பணிவாகவும் மிகமிகத் தணிவாகவும் இறைஞ்சி வேண்டுகிறோம்! “இதனைப் பயன்படுத்துங்கள்”. தன்னலத்தில் தள்ளாடி மயங்கும் நம் தமிழன் - தந்நலத்தனாக மாறவேண்டும் என்று நாங்கள் அவாவுகின்றோம்! அதற்கான எங்கள் செயற்பாட்டுப்பட்டியலில் - இந் நூலாக்க முயற்சியும் முன்வரிசையில் முந்திநின்றது! அனைவர்க்கும் பயன்படும் நிலையில் இது இக்கால் வெளிப்படுத்தப்பெறுகின்றது! இன்னும் இதனைச் செப்பமுறுத்தும் கருத்துகளையும் அறிஞர்பெருமக்கள் ஆய்ந்து எழுதுங்கள்! எவ்வளவு விரைவாக நம்மினம்- நம்மினம் என்பதற்கு அடிப்படையாகிய நம் மொழிநிலையில் மாணவுணர்வை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளுகின்றதோ,- அவ்வளவு விரைவாக - மற்ற முன்னரிருந்து - பின்னர்ப் படிப்படியாகத் தாழ்வுற்றுப்போன பிறபிற மாணஇழிப்புகளிலிருந்தும் மீளுந் தகைமை பெறும்! வகைமை விளங்கிக் கொண்டு தழைப்பும் பெறும்! “இளைதாக முள்மரங் கொல்க!” என்னும் வள்ளுவர்பெருமானின் வாயுரையின் ஆழ்ந்த உட்பொருளுரையைத் தமிழர் விளங்கிக்கொண்டு பின்பற்றி- யிருந்திருப்பாராயின், இன்றைய இனத்தமிழும் மானச் சிதைவுகளும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கவே வழியில்லை! மானமில்லாதவன் மாந்தன் அல்லன்! அவன் கீழ்மகன்! நம் தமிழ்மாந்தன் “மானி” யாக - “மாணி” யாக மாறுவதற்குரிய உளமாற்றத்தை - உணர்வுத்தேற்றத்தை உருவாக்கவல்ல அரிய ஒலியல் (Tonic) இது!

மீண்டும் மீண்டும் நாங்கள் பணிந்து வேண்டுகிறோம்! இதனைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குங்கள்! இது, நம் தமிழர் ஒவ்வொருவரின் அகத்திலும் அறிவிலும் கட்டாயம் அகம்படவேண்டும்! நம்மினம் உலக மக்களினத்திடையே உயர்ந்தெழுந்து நிமிர்ந்து நிலை நிற்கவேண்டும்!

செவ்விய மூலக்கருவில் வளர்ந்து புடைபொம்மி முறைப்பட மலர்ந்து பல்கிப் பயன்பாடு கொழித்த பன்னூறு அருந்தமிழ்ச்சொற்கள் அச் சொற்குலத்தொகுப்பாகிய நறுமொழியைப் பேசுவோரின் நாரற்ற தன்மையாலும், நல்லடிமைப்போக்காலும், பேணுகையும் பெருமையும் அற்றநிலையில், பிற மொழியினின்றும் பெயர்ந்தவையென்றும், கொண்ட கடன்களென்றும் பிறரால் பேசவும் எழுதவும் பெறுகின்றன! மொழிமானம் அற்ற மூங்கைகளின் தொகை கணத்த நம்மனோராலேயே ‘ஊம்’ கொட்டி ஒப்பவும் பெறுகின்றன!

“சூய்” என்பது ஒரு விதையொலி! தோண்டுதல், துளைத்தல் தொடர்பான பன்னூறு சொற்களின் பெருக்கத்தைக் கூட்டுவித்த மூலவொலி!

சூய் > சூய் + அவு > சூயவு = தோண்டு, துளை. சூயவு + அன் > சூயவன் = மட்கலம் வனைவோன். நாகரிகம் முதிரா நனிமுதுபொழுதில் மாந்தனானவன் - ஈரக்களிமண்ணை எடுத்து உருண்டையாக உருட்டித் தட்டி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவ்வுருண்டையினின்று மண்ணைத் தோண்டித் தோண்டியெடுத்துக் கலம் சமைத்துக் கொண்ட அரிய வரலாற்றுண்மையை அப்படியே பதியவைத்திருக்கும் அரிய பெயர் இது! கலம் வனையும் திகிரியை அவன் கற்பனையும் செய்யாதிருந்த நனிமுது நள்ளறியாமைக்காலம் அது! பசுமட்கலத்தைச் சுட்டு நன்கலமாக்கிப் பயன்படுத்தும் நிலையை அடைய அவனுக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கக்கூடும்!

கலத்தை வனைவதற்கு முன்னர், அவன் களிமண்ணை உருண்டையாகவே உருப்படுத்தி, அதைக் சூயவு செய்தே, கலம் உருவாக்கினான் என்னும் மூலவுண்மையைத் “தோண்டி” என்றவாறு வழங்கப்பெறும் மட்கலத்தைக் குறிக்கும் அரிய சொல்லானது பிறழ்ப்புறாது காத்துவருகின்றமையை உற்றுநோக்கின் உணரலாகும்.

கலம் என்னும் சொல்லும், - கல் (கல்லு = தோண்டு) என்னும் தோண்டுதற் கருத்து அடிப்படையிலேயே அமைவுற்றிருப்பது மிகமிகக் கருதத்தக்க மெய்ச்சான்றாகி நிற்கிறது!

சூய் > சூயில் = தோண்டு. சூயில் + தல் = சூயிறல் = துளைத்தல், பொறித்தல். சூயில் எழுத்து = சூயிற்றிய எழுத்து. சூயின்ற = தோண்டிய சூயினர் = மணி முதலியன துளையிடும் அணிகலஞ்செய்வோர்.

ஒ.நோ : “திருமணி சூயினரும்” (மதுரைக்காஞ்சி : 511)

சூய் > சூயி > சூழி = துளை, பள்ளம். சூழி + சி > சூழிசி = தாழி, பாளை

ஒ.நோ : விளம்பழம் கமழும் கமஞ்சூற் சூழிசி” (நற் : 12 : 1)

சூய் > சூயல் > சூல் = துளை . சூல் + து > சூற்று = துளையிடும்.

நெல்லையோ அல்லது அது போலும் தவசத்தையோ - பொட்டும் உமியும் அவிழ்த்தற்கென உலக்கையால் ஒச்சியிடித்தல், உரலுள் துளைசெய்வது போறலின், அவ்வினை “சூற்றுதல்” என்றே முதற்கண் வழங்கப் பெற்றது! குத்தி இடித்து உமிநீக்கப்பெற்ற அரிசி “சூற்றரிசி”என்னப் பெற்றது. (காண்க: “சூற்றரிசி”) (புறம் : 399 : 2) (இன்னும் “கைக்குத்தலரிசி” என்னும் வழக்குண்மையை ஒப்புநோக்குக : - கருவி பழக்கத்தில் வரவே கைக்குத்தல் அரிசி எனத் தனிப்பிரித்துச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று !)

குல் + து > குற்று > குத்து = துளையிடு

(ஓ.நோ : “முள் குத்தி விட்டது!”)

குத்துதல் = தைத்தல்

குத்துறுத்தல் = தைத்தல்

குத்து > குது > குது + இர் > குதிர் = குழிவுள்ள தவசநெடுங்கூடு.

குத்து > குந்து > குந்து + அம் > குந்தம் = குத்துக்கோல்.

குல் > குள் > குள் + அம் > குளம் = தோண்டப்பெற்ற நீர்ப்பள்ளம்

குல் > குள் > குண் + து > குண்டு = குழி, ஆழம்

குண்டு கரை = ஆழம் மிகுந்த கரை (ஓ.நோ : ‘குண்டுங் குழியும்.’)

குள் > குளி = துளை, துளைத்தாற்போலும் நீருள் மூழ்கு, உள்நுழை.

“கடல்படை குளிப்ப மண்டி” (புறம் : 6 : 12)

குள் + து > குட்டு = துளையிடு, துளைப்பதுபோலும் கைமுட்டியால் அழுந்தக் குத்து.

குட்டு + அம் > குட்டம் = ஆழம், மடு.

குட்டு + ஐ > குட்டை = தோண்டப்பெற்ற சிறிய குளம்.

குட்டு > குடு > குடு + அம் > குடம் = குழி செய்யப்பெற்ற மண்கலம்.

குடம் + து > குடந்து + ஐ > குடந்தை = குடம்

குடம் + பு > குடம்பு > குடம்பு + ஐ > குடம்பை = பறவை

முதலியவற்றின் குழிவுக் கூடு.

குடு > கூடு = குடம்பை, பறவைக்கூடு.

குடு > குடு + ஐ > குடை = துளை, துளைசெய்

குடை = உட்குழிந்த கலம், நீர் முதலியன அருந்தப்பயன்பெறும்

ஓலைக் கலம், குழிவுள்ள ஓலைக்குடை, குடை

குடைச் சூல் = சிலம்பு குடைதல் = குத்துதல், தோண்டுதல்.

குடை > குடை + வு > குடைவு = குழி செய்ப்பெற்ற நீர்ப்பள்ளம்,

குடையப்பெற்ற மலைக்குகை

குடை > (கொடை) > கடை (உகர - ஓகர - அகரத் திரிபு)

குடைதல் > (கொடைதல்) > கடைதல் = குடைதல், குத்துதல்,

தோண்டுதல், குழித்தல், துளையிடுதல்.

கடையப்பெறும் பருப்புவகை “கடலை” என்னப்பெற்றது!

கடையல் > கடலை

கடையல் > கடைசல் = கடைசல் தொழில்

கடை > கடைநர் = கடைபவர், கடைசல் வேலை செய்பவர்.

ஓ.நோ: “கோடுபோழ் கடைநரும்” (மதுரைக்காஞ்சி : 511)

கடை + தல் > கடைதல் = 1. மத்தாற்கடைதல்.

“பாம்பு கயிறாக் கடல் கடைந்த மாயவன்” (சிலம்பு : 17 : 2)

2. மரம் முதலியவற்றில் கடைசல்வேலை செய்தல்.

கடைகயிறு = தயிர் கடையும் கயிறு.

கடைகோல் = கடைந்து தீயுண்டாக்கும் கோல்

கடைகால் = அகழ்ந்து தோண்டப்பெற்ற - கட்டடத்துக்குரிய

பொறைப் பகுதி.

உள்நுழைந்து தங்கி வதிவதற்கேற்ற குடைவுப்பகுதிகளும், மலைவிடர்ப் பகுதிகளும் துளைக்கருத்து அடிப்படையில் “இல்” என்றே அழைக்கப்பெற்றமை, - இங்குக் கருதுவதற்கு உரியதாகும்.

(ஒநோ : இல் > இல் + இ > இலி > எலி = துளைக்குள் வாழும் உயிரி)

“குடை” என்பதன் திரிபான “கடை” என்னும் குடைவுக்கருத்துத் திரிசொல்லும் ஒருபுடையில் இஃதொத்ததே ! ஓர் அகத்தின் வாயிற்பகுதி குடைவின் தொடக்கப்பகுதியாதலின் அஃது “கடைமுகம்” என்னப்பெற்றது. கடைமுகம் = தலைவாயில்.

“கடவு டோன்றிக் கடைமுகம் குறுக” (சீவக : 1124)

கடை என்ற அச்சொல் நாளாகும்வட்டத்தில் தலைவாசலையே நிறக்கச் சுட்டியபயிலப்பெற்றது. (“கடைகழிந்து”) (அகம் : 66)

“கடையடைத்து” (சிறுபாணாற்றுப்படை : 138)

(நச். உரை : தலை வாசலையடைத்து)

கடைகாப்பாளன் = வாயில்காப்பாளன் (திவாகரம்)

கடைகாவலன் = வாயில்காப்பாளன்

“கண்டு கடை காவலர்கள் கழறி” (சீவக : 2012)

கடைதிறப்பு = வாயில்திறப்பு, கதவுதிறப்பு, பரணிப் பனுவல்

உறுப்புக்களுள் ஒன்று. (இலக்கணவிளக்கம் : 839)

1. கடை :

விற்பதற்கு ஏந்தாக அமைந்த வாயிற்புறத்தில் சரக்குப் பொருள்களை - விற்பனைப்பொருள்களைப் பரப்பிக் கூறுபடுத்தி வைக்கும் வழக்கத்தால் - தலைவாயில் என்கிற பொருளடிப்படையிலேயே “கடை” என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. சரக்குப் பொருள்களானவை உட்பகுதிகளில் மிகுதியாக இருப்பினும், விற்பனைக்குரிய பொருள்களைத் தேவையான அளவுகளுக்கு மட்டும் முற்பட முற்பகுதிக்குக் கொண்டுவந்து பாகுபடுத்தி வைக்கும் வழக்கத்தை இப்பொழுதுகளிலும் பெரும்பான்மையான அளவில் நாம் விற்பனைக் கடைகளில் காணலாம்.

இக் “கடை” என்னும் சொல் மிக மிகப் பண்டைய பழந்தமிழ்ச் செஞ்சொல்.

1. “கடைகால் யாத்த பல்சூடி கெழீஇ”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை : 399-400)

2. “பல்வேறு பண்ணியம் கடைமெழுக்கு உறுப்பு”

(மதுரைக்காஞ்சி : 661)

(உரை : பண்டம் விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட

பண்டங்களையுடைய கடைகளை மெழுக்குதலைச் செய்ய.)

3. “கொடைநவில் மகநீஉக் கடைகெழு விளக்கமும்”

(சிலப்பதிகாரம் : கடலாடுகாதை : 6)

4. “கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம்
பரந்தெழ” (மணிமேகலை : 7 : 24)

5. “நொடைநவில் நெடுங்கடை அடைத்து”

(மதுரைக்காஞ்சி : 621 - 622)

கடைத்தெரு - ஆவணவீதி (திவாகரம்)

கடைவீதி - கடைத்தெரு (சூடாமணி)

கடைவிரித்தல் - வணிகச்சரக்குகளைப் பரப்பிவைத்தல்

“கடைவிரித்தேன் கொள்வாரிலர்” (இராமலிங்க அடிகள்)

இக் கடை என்னும் தூய செந்தமிழ்ச்சொல், திரிபுற்றுப்
பதிவுற்றவாகிய சில இந்திய - ஆரிய மொழிகளின் வடிவங்களை
ஈண்டுக் காண்போம்!

Sanskrit : haṭṭa = market, fair

haṭṭī = petty market

Prakrit : haṭṭa = shop, bazar

hatti, haṭṭiga = little shop

Khowār : heti = shop

Shina : hati

Sindhi : hatu = shop

haṭi = small shop

Lahndā : haṭṭ = shop

Panjabi : haṭṭ = shop

haṭṭa = collection of shops

West Pahāri : hati = shop

(Jaunsāri - dialect of

West pahāri) : hāt

Nepāli : hāt = market

Assamese : hāt = market, bazar

Bengāli : hāt

Oriyā : hāta, hata = market

Bihār : hāt

Maithilī : hāt, hatiā

Bhōjpurī : hāt

Old Awadhi : hāta

Hindi : hāt

Old - Mārwarī : hāti

Gujarati : hat

Marathi : hāt

2. தாள் :

துல் > தொல் > தெல் > தல் (உகர - ஓகர - எகர - அகரத் திரிபு)

தல் > தள் தள் + ஐ > தளை = கட்டு

தளைதல் = கட்டுண்ணல், கட்டுதல் தளைத்தல் = பிணைத்தல்.

தளைப்பு = கட்டு தளையவிழ்தல் = கட்டுவிட்டுவிடுதல்.

தள் > தாள் = பிணைப்பு, கட்டு, மூட்டல்.

(ஓ.நோ : புல் > புல்லு = பிணை, இணை, சேர், கட்டு, தழுவு

புல் > புள் > புண் > புண் + ஐ > புணை = கட்டு

புணை = கட்டுமரம், தெப்பம்

புண் > பூண் = கட்டு, செறி, இறுக அணி

புள் > பூள் > பூள் + து > பூட்டு = இணை, கட்டு,

ஒன்றிணைத்துக் கட்டு, தாழிடு)

தாள் = தாழ்ப்பாள்

1. “தம்மதிறாழ் வீழ்த்திருக்குமே!”

(புறப்பொருள் வெண்பாமலை : 10 : 15)

2. “தம்மதிறாந்திறப்பர் தாள்”

(பு. வெ : 9. 24)

தாள் > தாழ் = தளை, கட்டு, பூட்டு, செறிப்பு, தாழ்க்கோல்,

மதகுசளை அடைக்கும் மரப்பலகை.

தாழ் = பூட்டு. “அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்குந்தாழ்” (குறள் : 71 : 1)

தாழ் + அ + கோல் > தாழ்க்கோல்

“தாழ் என் கிளவி கோலொடு புணரிள்

அக்கு இடைவருதல் உரித்தும் ஆகும்!”

(தொல்காப்பியம் . புள்ளிமயங்கியல் : 89)

தாழ்கோத்தல் = தாழிடுதல்.

“ஒளித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ”

(மணிமேகலை : 4 : 88)

மிகப் பண்டைக்காலத்தில் கதவுக்கு உட்புறத்தில் - இருமருங்கு களிலும் உள்ள புழைகளினுள்ளாக இருபுறமுனைகளும் உட்பட்டிருக்குமாறு அக் கதவினை அணைந்தாற்போலக் குறுக்கு வாட்டமாகச் செறித்துத் தடையாகச் செருகிய வன்மையான தடிமரம் அல்லது தடித்த கோல் “தாழ்க்கோல்” என்னப்பெற்றது. அது இன்றைக்குத் “திறவுகோல்” (Key) என்னும் பொருளில் வளர்ந்துள்ளது. நாஞ்சில் நாட்டில் “தாக்கோல்” என்றவாறு இன்றும் பயிலப்பெறுகின்றது.

இந்திய - ஆரிய மொழிகளில் இப்பழந்தமிழ்ச் சொல்லின் திரிப்புப் படிவுகளாவன :

தாள் (Sanskrit) : tāla = latch, bolt

	tālaka = latch, bolt
Pali	: tāla = door - bolt
Prakrit	: tala = bolt, tālaya = bolt
Khovār	: tāl = bolt
Sindhī	: tāri = bar (or) bolt of door
Panjābī	: tāla = lock
Kumaunī	: tālo = lock
	: tālī = lock
Bengālī	: tārā = door - bar
	: tālā = lock
Oriya	: tālā = lock
Hindi	: tālā = lock
Bihār	: tālā
Nepālī	: tālā
Marāthī	: tālā = pad lock
	: tālī, tārī = key
Mārwārī	: tālo = lock
Gujarātī	: tālū = lock

(இன்றைக்குப் பரவலாகப் பயன்படுத்தவும் - வழங்கப் பெறவுமாகவுள்ள “ Navtāl ” என்னும் பூட்டின் பெயர்- “புதுப்பூட்டு” என்னும் பொருள் - பொதிந்திருப்பதாக உள்ளமையையும் இவ்விடத்தில் எண்ணலாம் !)

இவ்வாறு - மேற்பகுதிகளில் இருபிரிவுகளாகச் சுட்டிக் காட்டப் பெற்ற (1) கடை [shop] (2) தாள் [lock] ஆகிய இரு செந்தமிழ்ச் சொற்களையும் சேர்த்துத் திரிபுறுத்திய சமற்கிருதச் சொல்லே hatta - tāla என்பதாகும். இதனின் அடுத்த திரிபுகள் இந்தி மொழியில் hartāl, hattāl என்னும் இருவடிவுகளில் இன்னும் ஊடாடிக் கொண்டுள்ளன!

இப்பொழுது - எருதந்துறை ஆங்கிலச் சிற்றகரமுதலி (Concise Oxford English - Dictionary) (C. O. D.) கொடுத்துள்ள இம்மேற் குறித்த சொற்பதிவீட்டைச் சற்று உற்றுக் கவனியுங்கள்!

hartal = closing of Indian shops and offices as mark of protest or sorrow.

(f. Hindi : hartāl, hattāl)

f. Sanskrit : haṭṭa = shop + tālaka = lock)

(C.O.D. p. 491. Sixth-edition 1977)

நம்முடைய செந்தமிழ்ச் சொற்களாகிய கடையும் - தாளும் சேர்ந்து கடையைத் தாளிடுதல் - மூடுதல் என்னும் கருத்துப்

பொருளில் வளர்ந்து “hartā” என்றவாறு திரிபுற்ற இந்தி வழக்குச்சொல்லானது, ஆங்கிலத்திலும் இவ்வாறு பதிவுற்றுள்ளது. நமக்கிருக்கும் ஆங்கிலப் போலிமையுணர்ச்சித் தாக்கத்தால் அச் சொல்லாட்சியின் வழக்கை - இத் தமிழகத்தில் சில சமயங்களில் நாம் நடத்தும் கடையடைப்புப் போராட்டத்தைக் குறிப்பதற்கென மானங்கெட்டதனமாகவும் - மதிக்கெட்டதனமாகவும் மடத்தனமாகவும் “அர்த்தால்” என்றவாறு, நம்மவன் பயின்று வருவதை நினைத்தாலே உள்ளம் முழுக்கவும் கொதிக்கின்றது! குலை முற்றுமாக எரிகின்றது !

இம் மேற்குறிப்பிட்டுள்ள சொல்லாகிய “அர்த்தால்” போன்றே இந்நூலுள் பதிவுற்றுள்ள சில்லாயிரம் சொற்களுக்குமுரிய வித்தும் வேரும் நம் தமிழ்மொழிக்குரியன! அவை விரிக்கின் மிகமிகப் பெருகும்! நம்மவரின் வாயிலும் வரைவிலும் வரைதுறையின்றி வந்து புகுந்துள்ள அல்லது வலியப் புகுத்தப்பெற்று வழக்குற்ற ஏறக்குறைய பதின்மூவாயிரம் சொற்களும் இருபத்தேழு அயன்மொழிகளினின்று நாம் கொண்டவையாகும்!

இக்கால் நம்மவர்களால் பயன்படுத்தப்பெறாதனவும் - நம்மவர் பார்வைக்குப் பட்டிராதவுமான பன்னூறு அயற்சொற்களும் இதில் பட்டியற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன! அவை அனைத்தும் நம் தமிழர்களால் நூல்களிலும் அகராதிகளிலும் ஓரோரிடங்களில் பயன்படுத்தப்பெற்ற சொற்களே! அத்தகு சொற்களுக்குப் பொருள்காணவேண்டிய பொழுதுகளிலும் அக் குறிப்பிட்ட சொல்லொன்று “எம் மொழிச் சொல்” ? என்று அறிய வேண்டிய தேவையேற்படுகின்ற பொழுதும் - நம்மவர்கள் அலமரலுறாது தெளிவடையவேண்டும் என்பதற்காக மிகச்சிறிய பயில்விடங்களில் பதிந்துள்ளனவெனினும் அவை விடுபாடுறாவாறு இங்குக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன! இடைக்காலச் சமயவிலக்கியங்களிலோ அல்லது சித்த மருத்துவ நூல்களிலோ ஆங்காங்கு அரிதாகப் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ள அயன்மொழிச் சொற்கள் சிலவற்றுக்கு நாம் பொருள் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டிய இக்கட்டான பொழுதுகளில்தாம் - இவ்வகைச் சொற்சேர்க்கையின் பயனையும் தேவையையும் அவ்வவராலும் விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்!

உடுப்பதும் உண்பதும் உடலியக்குதலும் திரிதலும்தாம் வாழ்க்கையா? நமக்கு மானம்வேண்டாவா? நம்மின் வாழ்க்கை மானமுடைய சிறப்பு வாழ்க்கையாக இருக்கவேண்டுமானால் - நம்மவர் அனைவரும்- “ நாம் அனைவரும் ஓரினத்தவர்!” - “ஓர் ஒப்பற்ற தனிப் பெருமொழிக்கு நாம் மரபுச் சொந்தக்காரர்கள்!” - “ நம் நாடு தமிழ்நாடு!” என்னும் முந்நிலை மானவுணர்வுகள் நமக்குள் இருந்தாகவேண்டும்! ஒன்று - மொழிமானம்! மற்றொன்று - இனமானம்! மற்றொன்றை அடுத்த மற்றொன்று - நாட்டுமானம்! இம்

மும்மானங்களும் நம் மானவுணர்வுகளில் முகமையான பிறகே -
நாம் மாந்தர்கள் என்னும் தகுதிக்குரியவர்களாவோம்! அல்லெனில் -
நாம் நிமிர்ந்த குரங்குகளே! (Pithecanthropus erectus)

இம் மும் மானங்களில் தலையாய மானம்- மொழிமானம் ஆகும்!
அம் மானமற்ற நம்மின் அவமானநிலை நோயைத் தீர்த்தற்குத்
தொகுத்த கூட்டுமருந்தே - சாறே - ஒலியலே (tonic) இவ்வகராதி.

இதனை வெளியிட்டுவிட்டோம்!

படிக்கவேண்டிய கடமை நம்மவர்களுக்குள்ளது!

பரப்ப வேண்டிய கடன் எங்களுக்குள்ளது!

[நூல்: அயற்சொல் அகராதி (இவை தமிழல்ல!...)

ஆசிரியர்: ப. அருளி

01. 09. 1993]

நிறுவனத்தையும் - நிறுவனச் செயற்பாட்டுக்கு உரிய ஊழியர்களையும் - நிறுவனநோக்க வெற்றிக்கெனக் கருவுருக்களாக இயங்கியுழைக்கும் ஆய்வுச் சான்றோர்களையும் - இளந்தலைமுறை ஆய்வாளர்களையும் - நிறுவனத்துக்கு உயிர்ப்பூட்டும் செல்வங்களாகிய மாணவர்களையும் உயிரன்பு மிக்கூர்ந்து அனைவரையும் ஒருசேரத் தூக்கி உயர்த்தியேதீருவது என்னும் தூய பெருங்குறிக்கோளுடன், அதற்கான சிந்தனையும் செயலுமாகவே அல்லும்-பகலும் அயராது பாடாற்றுதலில் தொடர்ந்தியங்கிக்கொண்டு, மிகப்பல வெற்றிகளைக் குவித்துவரும் திறவோர்,

மாண்புமிகு - பேராசிரியர் - முனைவர்

சி. சுப்பிரமணியம் ஐயா

என்னும்

“தமிழ் முருகனார்” ஆகிய

எம் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்க்கு! ...

முதல்தொகுதிக்கான முன்னுரை

இவை தமிழல்ல! என்னும் எனில், 'இவையெல்லாம் தமிழே அல்ல! பிறமொழிச்சொற்கள் அல்லது தமிழொடு சேர்த்திக் கூறப்பெற்றுள்ள கலவைச்சொற்கள் என்ற கூறும்'~ என்பது, பொருளாகும்! இது ஓர் அயற்சொல் அகராதி!

இவ் வகையிலான நான்கு தொகுதிகளுள் முதல்தொகுதி, இது! இந் நூற்பிரிவு நால்தொகைக்குள்~ இருபதினாயிரத்துக்கும் (20,000...) மேற்பட்ட பிறமொழிச் சொற்களும் ~ இருபிறப்பி (Hybrid) ~ முப்பிறப்பி (Tribrid) என அமைந்துள்ள கலவைச்சொற்களும் ஒருங்குற்றப் பதிவெய்தியுள்ளன! சேர்க்க வேண்டியனவாக, இன்னும் மிகப்பல உள! (அவற்றின் மிகப்பெரும்பாலானவும் எம் வாணாட்குள் முறையற வரையறை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பெற்று ~ வெளிப்படுத்தப்பெற்று நம் தமிழவர் வழக்கின்ற அறவே தள்ளி வெளியேற்றதற்கென்ற படிப்படியே முன் வைக்கப்பெறும்!)

இந் நூலுள் தொகைப்படுத்தியிருக்கும் மிகப்பல சொற்களில் மிகமிகப் பல,~ இதற்கும் முன்னீடாக நாம் பார்த்தே அறியாதனவாயிற்றே! ~ கேட்டே அறியாதனவாயிற்றே ~ இவற்றையெல்லாம் ஏன் இப்படியாக வகைதொகை வரிசையீட்டுக் குறிப்பிடவேண்டும் என்றம்கூட நம்முள் சிலவர்க்கு படலாம்!... பெரும்பாலும், அறவே தெரியாத செய்திகள் எனக் கோடி-கோடியாக உள்ளன என்னும் அறிவே, நம்முள் பலர்க்கும் இருப்பதில்லை! அறிந்ததுபோல் நடிப்பதில், நாம் அனைவருமே ஓரளவுக்குத் திறனுடையவர்களாகவே திகழ்கின்றோம்! எதனைவிடவும், நமக்கு அறிவில்லை என்பதை எவரேனும் சொல்லால் சொல்லுவதைத் தாங்கிக்கொள்ளும் மனநிலையே நம் அனைவர்க்கும் இல்லை!... எவற்றினுக்கும் மேலாகச் சூடுகொளுத்தவல்ல~ இழிவுபடுத்தும் மிக்க குறிப்பீடாகவே அச் சொற்றொடரியம் நமக்குள் அறாச்சினத்தையும் எரிவையும் உண்டாக்கிப் பாடாய்ப் படுத்துகின்றது!

ஆம்! நமக்கு அறிவில்லை! பரந்துபட்ட அறிவில்லை! ஆழங்காற்பட்ட அறிவில்லை! துலக்கமாகக் காணும் அறிவேயில்லை! என்பதைத் திறமையாக மறப்பதிலும் திட்டமிட்டு மறைப்பதிலும் நாம் அனைவருமே விழிப்பாய் இருக்கின்றோம்! முப்பாணாண்டுகட்கும் முன்னர், நான் எழுதிய ஒரு பாவுள் ~ இவ்வுண்மையை இவ்வாறு சுட்டியிருந்தேன்!

'அறிந்தது வரைக்கும்நீ அளவின்றி யுரைப்பாய்!

அறியாத வற்றிற்கு விடை சொல்லாய், மறைப்பாய்!

புரிந்திடார் எனநீ பிறர்பற்றிக் குரைப்பாய்!

'புரிந்திடான் நீ!' என விளக்கிடின் முறைப்பாய்!'

~என்றவாறு போகும், அப் பாட்டு!...

(காண்க) நிறைந்தேன் (1979), (சுறவம்~தை)

நம்மிற் பெரும்பாலரும் எதையும் படிப்பதோ~ புரிந்துகொள்ளுவதோ~ சிந்திப்பதோ~ தேடுவதோ என எதுவும் இல்லாராகவே உள்ளோம்!

நம் வரலாறு எது எனப் புரட்டிப்பார்க்கும் அர்வமோ~அக்கறையோ நமக்கு அறவே இல்லை! நம் இனத்தார்க்கு என்னென்ன வகையான கேடுகளும்~தீங்குகளும் ஏய்ப்புக்களும் ஏமாற்றக்களும் நேர்ந்தன?~ எவ்வெவரால் எப்படியெப்படியெல்லாம் இவை நேர்ந்துள்ளன?~ என்பது பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கான நோக்கமும் நோக்காடும் நமக்கு இல்!... நம்முடையவை என்னும் நம் பண்பாட்டை~ நாகரிகத்தை~அறிவுச்செல்வத்தைப் பேணி, வழக்கில் அவற்றை நிலைக்க நிறுத்துதல் வேண்டும் என்னும் அவாவும்~ மானப்போக்கும் சூதும் மரபுக்காப்பு உணர்வும் நம்மிடம் இல்வே இல்!...

நம்முட் பெரும்பாலரும் நம்முடைய வயிறு~நம் சொந்தக் தனிஇத் தயம்பு~ நம் பெண்டிர்பிள்ளைகள் எனும் இவையே, இன்றைய வாழ்வின் தலையும் கடையுமான கடப்பாடுகளாகக் கருதிக் கடைபிடித்து இவற்றிற்கும்~ இவர்களுக்காகவுமே செயலாழியுள் உழுன்ற அச் சுழிவுக்குள் அகப்பட்டவாறே ஒருவாறாக நம் வாழ்க்கைச் செலவையே பொருளற முடித்தொழித்துக் கொள்ளுகின்றோம்!... இவற்றைக் கடப்பாடுகளாகக் கருதுகையினுள்ளும், நம் சூழ்ச்சியும்~கயமையும்~கையாலாகாத் தனமும் ~ கரவும்~ தன்னலவெறியும்~ கோழைமையும்~நன்றியுணர்வின்மையும்~அறிவின்மையும்~பொறப்பின்மையும்~ மாந்தநேயமின்மையும் அடங்கியுள்ளமையைப்பற்றிப் புறத்தே காட்டாமலேயே, அறவே ஒன்றமே தெரியாதார் போலவே மிகமிக நடப்பமாக நடந்துசென்ற கொண்டே யிருக்கின்றோம்!.. தமிழன், 'புல்' எனும் ஒரு கிளைவேர்ச்சொல், 'ஒன்றசே' என்னும் பொருட்பாட்டையுடையது! புல்வதல் என்பது, தழுபுதல் ஆகும். (புல்~ புல்+அ >) புல்ல = ஒப்ப, நேராக. இது, ஓர் உவமவுருபாகப் பண்டையில் வழக்கிலிருந்தமையைத் தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார்! (காண்க: 'எள்ள விழையப் புல்லப் பொருவ' தொல்.பொருள்.உவம:14:1). புல்>பொல் (உகர ஓகரத் திரிபு) (பொல்+ல்+அ > பொல்ல = ஒப்ப, நேராகக் கருத்தக்க. இதுவும், பண்டையில் ஓர் உவமவுருபே! இதனையும் தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார்! (காண்க: 'புல்லப் பொருவப் பொற்ப' (தொல்:பொருள்:உவம:11:10). புல்>பொல்>போல் = ஒத்திரு, நேருற அமைத்திரு. 'போல்'~ என்பது, இன்ற நம் யாவருக்கும் தெரிந்த மிகப்பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பெறுகின்ற சொல்! அதுபோல~ இதுபோல~அவர்போல என்றவாறு, இன்ற மிகமிகப் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றமையை, நம் நன்கு அறிவோம்! இவ் வழிமுறையில்தான் (போல்>போல்+இ> 'போலி') போலி என்னும் இச்சொல், இப் பொருட்பாட்டுக்கும் மேம்பட்ட ஆழமான பொருளினும், இன்றைக்கு ஈராயிரத்து எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பாடேயே நன்கு பயன்படுத்தப்பெற்றிருந்தது!

ஒப்ப அமையாத அதனின் புறத்தோற்றத்தைமட்டுமே கொண்டு ஏய்க்கின்ற~ ஒப்பாகக் கூறுதற்கு இயலாத போன்மையை உடைய ஒன்றும்,

அக்காலத்தேயே ‘போலி’ என்னப்பெற்றது! (சான்றாக்கு:) ‘ஒருவர், நடக்கவிருக்கின்ற ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு வரவே மாட்டார்!’ என்பது, நம்முடைய தெளிவும் உறுதியும் வாய்ந்த கருத்தாக உள்ள நிலையில், அவரின் அவ் வாரா வருகையைக் குறித்தற்கு, அவர் வருவார்போலும்! (=அவர் வந்துவிடுவார் போலும்!...) என்றவாறு வழங்குகின்றோமே ~ அக் குறிப்பீட்டு வழக்கினுள் என்ன தெளிவுப்பொருள் உள்ளது என்பதை, இங்கு நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்! ‘அவர் வரவே மாட்டார்’ என்ற கருத்தையே இப்படியாக எதிர்மறைப்பொருளில் நாம் வழங்குகின்றோம்! இவ்வகைக் கருத்துப் பொருட்பாட்டிலும் ‘போலி’ எனும் இச்சொல், மிகு பண்டைக்காலத்திலேயே வழங்கியிருந்தமையைத் தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார்!

சில நேரங்களில், இவ்வாறான ஒப்புநிலை அதாவது ஒத்திருக்கும் உண்மைநிலை இல்லாதபோதும், இவ் ‘ஒப்பு’ என்னும் பொருட்பாட்டுக் கருத்துச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் அமைவை ~ ‘ஒப்பில் போலி’ என்றவாறான சொற்றொடரால் அவர் குறித்தார்! ‘ஒப்பில் போலியும் அப் பொருட்டு ஆகும்’ என்பது, அவர் எழுதிய நூற்பா! (காண்க: தொல்.சொல்.இடையியல்:30) (=ஒப்புப் பொருளை உணர்த்தாத ‘போலும்’ என்ற சொல்லும் உரையசையாக வரும், என்பது, இந் நூற்பாவுக்குரிய பொருள்!) இப்படிப்பட்ட போலி நிலைமையிலேயே நம்முட்பலரும் நம் வாழ்க்கை நடைமுறையையே அமைத்துக்கொண்டு, காலங்கடத்துகின்றோம்! பொழுதுபோக்குகின்றோம்! “பொழுது போகவில்லையே!” என்றங்கூடத் தடியாய்த் தடிக்கின்றோம்! அறிவும், விரைவுவிரைவாக எதையெதையோ செய்துகொண்டிருக்கின்றோம்! இப்படிப்பட்டதே வாழ்க்கை என்றவாறு, அறியாமையால் நம்பிக்கொண்டும் கிடக்கின்றோம்!

முத்திரம் பெய்வதனை, ~ ஊர்ப்புறங்களில் ‘ஒன்றுக்கு இருத்தல்’ என்பார்கள். முத்திரம் பெய்தலும் ~ மலங்கழித்தலும் உடனுடனாக ஒரே நேரத்தில் நிகழ்வதால், இரண்டையும் சேர்த்திய கருத்தில் அதனை, ‘இரண்டுக்குப் போதல்’ என்பார்கள்! ‘ஒன்றுக்கு’, ~ ‘இரண்டுக்கு’ என்றவாறான இவ்வழக்குக்களில் உள்ள இடக்கர் ~ ~அடக்கிய நாகரிகவெளிப்பாடுகளுள் உள்ள ~ ஒரு மேம்பட்ட நயநடைமுறையை, இங்கு நாம் நன்கு கருதிப்பார்த்தல்வேண்டும்! அழுக்கு-கழிவு என்னும் பொருட்பாடுகளில் இம் மண்ணகத்துக் குறிப்பிடப்பெற்ற ‘மலம்’ எனும் தாய செந்தமிழ்ச் சொல்லாட்சியினை நம் பண்டைய இலக்கியங்களினூடே எங்கும் ஓரிடத்துங்கூட காணவியலாமைக்கு ~ நம் சான்றோர் நன்கு உறுதியாகக் கடைபிடித்த நாகரிகப் போக்கே (பண்பாட்டு ஒழுக்கலாறே) காரணமாகும்! ‘பவ்வீ’ எனவும், ‘பகரவீ’ எனவும் இடக்கரடக்கலாகச் சொல்லப்பெறும் ‘பீ’ எனும் மலத்தைக் குறித்த பெருவழக்காற்றுச் சொல்லும் ~ தொல்காப்பியர் காலத்திலும் அதற்கும் மீமுந்திய காலத்திலும் தமிழகத்தே வழக்கிலிருந்தது எனினும் ~ இதனைச் சொல் வகையினுள் ஒன்றாக எவருமே இலக்கியங்களுள் கையாளவேயில்லை

என்பதனை, ஈண்டு மீண்டும் கருதிப்பார்க்க வேண்டும்! அன்ற, இச் சொல் பற்றிச் சொல்லவந்த தொல்காப்பியர் ‘நீ என் பெயரும் **இடக்கப் பெயரும்** மீயென மரீஇய இடம் வரை கிளவியும்’ என்றவாறு தரும் நூற்பாவுள் (தொல்.எழுத்த. உயிர்மயங்கியல்: 48:1~2) இடக்கர் அடக்கிய பெயராகவே சுட்டியதனை, இம் முற்கூறிய பவ்வீ என்பதுவே உள்ளடங்கிக்கிடக்கின்றது!

உடம்புத் தொளைகளின்றி வெளியேயும் கழிவுகள் தொடர்பான சொற்களையோ~ பிறப்புறுப்புக்களைக் குறிக்கும் அருமையான இயற்பெயர்களையோ ஓரிடத்தேனும் வெளிப்படப் பதிவுசெய்யாத நாகரிகப்போக்கு மரபுஇலக்கிய வாணர்களின் விடப்பிடியான கடைப்பிடிப்புகளுள் ஒன்றாகவே இருந்தது! பெரும்பான்மைத் தமிழ்மக்களிடையே வாழ்வியல்சார் நடைமுறையாகவும் இருந்தது!

இன்றோ, இம் மரபுக் கடைப்பிடிக்கையெல்லாம் மறந்தும்~தூறந்தும் வெற்றாரவாரப் போலிமைக் கடைப்பிடியொடு ஆங்கிலச்சொற்களில் மிகப் பெரும்பாலானவற்றைக் கலந்துபிசைந்து பயன்படுத்தும் காமமயக்கவெறியுள் நம்மவறிப் பெரும்பாலும் சிக்கிச் சீரழிகின்றோம்!...

ஒன்றற்கு இருப்பதைக் கூட, Urine Pass ~பண்ணுதல் என்றவாறு சுட்டுகின்றோம்!... மேற்சட்டையைக் காற்சட்டையினுள் சற்றே நழுத்து உடுத்தும் போது கூட, in ~பண்ணுதல் என்றவாறு கூறுகிறோம்!... love ~பண்ணுகிறோம்! marriage ~பண்ணுகிறோம்! intercourse ~ பண்ணுகிறோம்! divorce ~ பண்ணுகிறோம்!... drink ~பண்ணுகிறோம்! vomit ~பண்ணுகிறோம்!... book ~ பண்ணுகிறோம்! reserve ~பண்ணுகிறோம்! cancel ~பண்ணுகிறோம்!... drive~ பண்ணுகிறோம்! turn~பண்ணுகிறோம்! on~பண்ணுகிறோம்! off~பண்ணுகிறோம்! advice~பண்ணுகிறோம்! attend~பண்ணுகிறோம்! avoid~பண்ணுகிறோம்! assist~ பண்ணுகிறோம்! study~பண்ணுகிறோம்! research~பண்ணுகிறோம்!... இப்படியெல்லாம் use~பண்ணுகிறோம்!..... அனைத்தையும் spoil ~பண்ணுகிறோம்!... நமக்கு அடிப்படையில் மானமில்லை எனும் உண்மை உணரும் அறிவு, அறவே அற்றுப் போயுள்ளோம் என்பதையும் இப் போலிமை சார்ந்த நடைமுறைப் பேச்சுக்கள் புலப்படுத்துவதையுங்கூட நாம் எண்ணிப் பாராதேயே, எதையோ எண்ணி எவ்வெவற்றையோ பண்ணிக்கொண்டே போகின்றோம்!...

‘பெற்ற தாயை விற்றுஅடிமை கொள்ளுகின்ற பேதைகள்’ (13:3)

என்றானே சிவவாக்கியன்,~ ‘**பேடிக்கல்வி பயின்றழல் பித்தர்கள்**’ என்றானே பாரதி, அவையெல்லாம் நம்மை நோக்கி வீசியவைதாமோ?!... என்றவாறும் இவ்விடத்தே (நம்மை) இவை எண்ணத் தாண்டுகின்றன!..

இன்று~ஆங்கிலத்தினுள் நாமாகவே மாட்டிக்கொண்டியங்கும் போலிமை வழக்கு, நாமே வேண்டுமென்றே வேண்டாத ஒன்றைச் செய்துகொள்ளுவதாகும்! (: நம் கழுத்துக்கு நாமே சுருக்கிட்டுக்கொண்டு ஞான்ற தொங்குவதற்குத் தடிக்கும் செயலுக்கு ஒப்பானதாகும்!...) ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து சமற்கிருத

வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியதுவோ, அரியரின் நட்புத் திணிப்பால் நேர்வித்தது ஆகும்! (உணவில் நச்சேற்றி, அவர்கள் கரவும் கயமையுமார ஊட்டுவித்ததை உள்ளன்புற அறியாதேயே உட்கொண்டு மயங்கிக்கிடக்கும் செயலுக்கு ஒப்பானதாகும்! நம்முடைய ஏமாறும் இயல்பால்-பேதைமையால் அறியாத ஏற்றது, இது!.. இதுகாறும் அரியம் செய்தவந்த- செய்தவரும் பெருந்தீங்கிணுக்கும் மேலான பெருங்கொடிய தீங்கிணை (தீம்பிணை) ஆங்கிலம் என்னும் 'மாயைப்பேய்' நம்பால் இக்கால் செய்வித்து வருகின்றது! நாமே மூடமடத்தனமாக, நம்மீதே நெருப்பை அள்ளிக் கொட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம்! நம் பிள்ளைகளையும் குட்டிச்சுவர்களாக்கியே தீருவது என்னும் விடாப்பிடியொரு நடைமுடுக்குகின்றோம்! 'மம்ம்ம்ம்ம்...' 'டாடி' (அல்லது) 'டேய்' என்று அவை குழறத் தொடங்கியவுடன், பெற்றோராகிய நாமோ விண்ணுக்கும்-மண்ணுக்குமாக மாறிமாறிக் குதித்தித்து இன்பவுச்சக் களிப்பில் மிதக்கின்றோம்!...

இவ் இழிநிலைத்தொடர்பு~ எத் தகாத பெரும்பேரழிவை நமக்கும் நம் மொழிக்கும் செய்துவிடும் என்பது பற்றிய ஆழ்ந்த அவலந்தோய்ந்த கவலையுணர்வுத் தாக்குதலாலேயே~ இதனை இவ்வாறு அரும்பாடுபட்டு ஆய்ந்து, ஒருப்படத் தொகுத்து உங்கள் அறிவுப்புலப் பார்வைக்கு முன்னர் வைத்துள்ளோம்!

பயன்படுத்தவதும் ~ பயன்படுத்தாதேயே தாம் நடக்கும் தகா நடக்கையிலேயேயாகத் தொடர்வதுவும், நம் மானவுரணையும் மதித்தெளிவையும் பொறுத்தன! எங்களின் கடமை மட்டும், இவ்வகையில் தொடர்ந்தவாறே இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கும்!...

நாம் மீண்டு சீராகும்வரை!....
எம் போல்வார் மாண்டு நீறாகும்வரை!....

கி.பி. 1961 - ஆண்டு அளவிலேயே - ஆழமும் தெளிவும்
தமிழ்மணமும் கொழிக்கும் அரிய வியக்கத்தக்க அறிவியற்கட்டுரைகளை
எழுதி வழிகாட்டியவரும் - இருபத்தேழு ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஓரிராப்
போழ்து முழுவதும், நான் மொழியியல்பற்றி உரையாடியமையைச்
செவிமடுத்ததினன்று என்னொடு சேர்ந்து, தொடர்ந்து என்
தமிழ்வேரியல் ஆக்கங்களுக்கெனத் துணையும் தோளுந்
தந்துதவிவருவதில், இன்றும்-இம்மியும் பிசகாது உழைத்துவரும் எம்
தூயதமிழ்ச் செம்மல் -

நுண்ணிய திறனார்ந்த அறிவியல் அறிஞர்.

ஐயா தெ. தமிழ்நம்பி

என்னும், எம் வள்ளலுக்கு!.....

இரண்டாம் தொகுதிக்கான முன்னுரை

நம் மொழியின் புறமேலோட்டில் மிகப் பெரும்பான்மையனவாக அடர்ந்த படர்ந்தொட்டியிருக்கும் பிறமொழிச்சொற்களுள் **சமற்கிருதம்** முதலாவதாகவும், ~ **பாரசீகம்-அரபி-உருது** எனும் மும்மொழிகளும், **இந்தத்தானியம்** அடுத்தும் ~ பிற அயன்மொழிகள் பலவும் அதற்கடுத்தும் இருந்த படிநிலையில்,~ பதினாறு பதினேழாம் நூற்றாண்டுக்கு இடையில் மிகச் சிற்றளவிலாகப் போர்த்துக்கீசியமும் தச்சம் மீமெல்லிய அளவிற் படிவெய்தின! போர்த்துக்கீசிய நுழைவு கி.பி 1739-இல் முடிவெய்தித் திரும்பியது! மிகச் சிற்றளவில் அவர்கள் பற்றியிருந்த மலையாளக் கரையோரப்பகுதிகளில் தங்கிக்~ கொச்சினைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு, சில பத்தாண்டுகள்வரை தச்சுக்காரர்கள்(Dutches) வணிகத்தலைமை கொண்டிருந்தனர்! பின்னர், அவர்கள் நாட்டுக்குத் திரும்பிவிட்டனர்! வாணிகர்களாக வந்து,~ வலிவற்றிருந்த இந் நாடுகளின் அமைப்பைப்பற்றி நன்கு தெளிந்து, இந்திய அரசியற்களத்தில் உள்நுழையத் தொடங்கிய **ஆங்கிலேயர்**, கி.பி 1748 அளவினின்று படிப்படியே முன்னேறி வெற்றிபெற்று மிகப் பல்வேறு பிரிவுபட்ட ஆட்சியாளர்களின் ஆளுமைகளின் கீழ்த் தனித்தனி நாடுகளாகக் கிடந்தனவற்றை, வணிக ஒருமைப்பாட்டால் வரும் தனிப்பெரும் வருவாய் கருதி~ ஒரு கூட்டுக்குள் அடக்கி, ஓர் ஒட்டுமொத்த நாடாகுமாறு மிக எளிதில் கட்டி, **‘இந்தியா’** எனப் பெயரிட்டு அனைத்தையும் ஓராளுமைக்குள் கொண்டுவந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகள் வரையில் ஆட்டமான ஆட்டம் போட்டுவிட்டு, இவ்வொன்றாக **மாயமுடிச்சு** போடப்பெற்றிருந்த மக்களிடையே அவ்வக்கால் எழுந்த அறப்போராட்ட-மறப்போராட்ட பெருந்தொல்லைகளுக்கிடையே அவற்றைச் சமளித்தவாறே விழிபிதுங்கிக் கொண்டிருந்த இக்கட்டுவேளையில்,~ அக்கால் எழுந்த உலகஅரசியற் போர்ச்சூறாவளியிடையில் தாக்குபிடிக்க முடியாமையால் அப்படியப்படியே போட்டுவிட்டு, இரவோடுஇரவாக மூட்டைகட்டிக்கொண்டு இங்கிலாந்துக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்!...

இந் நாவலத்தின் மேல்வடபால் பகுதியிலுள்ள வேம்பாய்க்கு(Mumbai) அருகிலுள்ள ‘தாணா’ வையும்கீழைச் சிந்துப் பகுதியிலுள்ள ‘புரோச்சு’(Broach) ‘தெபால்’(Debal) ஆகிய பேசுக்கூறுகளையும் நோக்கி, அரேபியர்கள் கி.பி 634-இல் இருந்த கி.பி 643-வரையில் கொள்ளையடிப்புக்களுக்கெனப் படையெடுத்துத் தொடர்ந்தும், நோக்கம் சிறக்க வெற்றிபெறாதேயே திரும்பியவாற்றிருந்தனர்! கி.பி 664-இல் அரேபியர்கள் பாரசீகத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர்ப் ‘பஞ்சாபு’ நோக்கிப் படையெடுத்தனர்! சிந்துப்பகுதியுள் கி.பி 712-இல் நுழைந்தனர்! இந் நுழைவு,

‘**முகம்மது பின் காசிம்**’ என்னும் அரேபிய மறவனின் தலைமையில் நிகழ்ந்தது! இராட்டிரகூட்டர்களுக்கும் சிந்துப் பகுதியை ஆண்ட அரேபியர்களுக்கும் வணிகத்தொடர்பான நட்பு, அக்கால் மிக வலிவேறியது! புகழ் பெற்றிருந்த துருக்கியமறவன் ‘**கசனிமுகம்மது**’, சிந்துப் பேரரசுகளாக அன்றிருந்த ‘**முல்தான்**’, ‘**மன்கரா**’ ஆகிய ஆளுமைப்புலங்களை, முறையே கி.பி 1005-இலும்-கி.பி 1025-இலும் ஆகப் படையெடுத்த வென்ற தன் ஆட்சியை நிறுவினான்!

இதற்கும் பிற்பட்ட காலத்தில், ஆப்கானிய முகம்மதியர்-துருக்கியர்-மங்கோலியர் ஆகிய அயலவர்கள் இந் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தத்தம் ஆட்சிகளை நிறுவி ஆளத் தொடங்கினர்!

‘**முகம்மது கோரி**’ ஆட்சிக்காலத்தினின்ற (கி.பி 1193)- இந்தியக் காவலர் கலகம் வரையிலாக (கி.பி 1857),- ஓர் அறுநூற்றாண்டுகளுக்கு ஆண்டுகள் காலஅளவுக்கு (664), இந் நாட்டின் இன்றைய தலைநகரமான தில்லியில் (Delhi) **முகம்மதிய அரசர்களே** ஒருவர்க்குப் பின் ஒருவராகத் தொடர்ந்து ஆட்சிசெலுத்தி வந்தமையால் ஆட்சி-அதிகாரம்-வணிகம்-வாழ்வியல் நடைமுறைகள் எனும் பல்வேறு கூறுகளிலும் அரபிச்சொற்களும் பாரசீகச்சொற்களும் உருதுச்சொற்களும் பஸ்கிப் படர்ந்தன! இந் நாட்டெங்கும், அவற்றின் ஓதங்கள் மிகந்த படியலாயின! தமிழகத்து மக்களின் வழக்குக்களுக்கும் வந்து படிந்தன! உருதுமொழி பேசிய முகம்மதியரின் வழக்குக்களால் அவை தொடர்ந்து நிலைகொண்டன! பயில்விவும் உள்ளன!...

அக்ரூட் (akhrot)-அம்பாரி (a'bari)-அபின் (aphim)-கம்மி (kami)-
கறார் (garar)-கசகசா (khas-khas)-காக்கி (khaki)-காடி கானா (kharkhanah)-
குந்தா (kurtah)-குல்லா (khulah)-குஷி (kusi)-குஸ்தி (kusti)-கூஜா (kuzah)-
குமாஸ்தா (gumastah)-சக்குபந்தி (cak-bandi)-சட்னி (casni) (Hindi catni)-
சப்பாத்தி (capati)-ஜமாபந்தி (jama-bandi)-ஜமீன்தார் (zamin-dar)-ஜல்தி (jal-di)-
ஜவான் (javan)-ஜவாப்தாரி (javabdari)-ஜகா (jagah)-ஜிலேபி (jilebi)-
தமாஷ் (tamasah)-தம்பூரா (tamburah)-தயார் (tayyar)-தரப்பு (taraf)-
தாசில்தார் (tahsil-dar)-தராசு (tarazu)-தம் (dam)-தர்பார் (darbar)-
தஸ்தாவேஜி (dastavez)-திவான் (divan)-தோஸ்து (dost)-நாசூக்கு (nazuk)-
நாதாரி (na-dari)-நாஸ்தா (nastah)-பர்தா (pardah)-பட்டா (patah)-
பனீர் (panir)-பரங்கி (farangi)-புதினா (pudinah)-பயில்வான் (pahlvan)-
பஜார் (bazar)-பந்தோபஸ்து (bando-bast)-பர்பி (barfi)-பாதாம் (badam)-

பேக்கா (bevuquf)~பேஜார் (bezar)~மஜா (maza)~மசாலா (masalah)~
 மாலிஷ் (malis)~மிராசு (miras)~மேஸ்த்திரி (mistari)~மைதானம் (maidan)~
 மோர்சிங்கு (morcang)~ரசீது (rasid)~ரஸ்தா (rasta)~ராஜினாமா (razinamah)~
 உருமால் (rumal)~லுங்கி (lungi)~வக்காலத்து (vakalat)~வஸ்தாது (ustad)~
 வாபஸ் (vapas)~சால்வை (sal)~சிதார் (sitar)~சிபாரிசு (sifaris)~
 ஜீரா (sirah)~சர்பத்து (sarbat)~சர்க்கார் (sarkar)~சவாரி (savari)~சாதா (sadah)~
 சாமான் (samana)~சிப்பாயி (sipahi)~சீசா (sisah)~சுமார் (sumar)~
 ஹூக்கா (huggah) என்பன போன்ற பாரசீகச்சொற்களையும்....

அமுல் (amal)~அமீனா (amin)~அரேக் (araq)~அசல் (asl)~
 ஆசாமி (asami)~இனாம் (inam)~இலாகா (ilaqa)~கசர் (kasar)~கசாப்யு (qassab)~
 காகிதம் (kagaz)~கிஸ்தி (qist)~கைது (qaid)~கஜானா (khazana)~காலி (khali)~
 சுக்கான் (sukkan)~ஜப்தி (zabti)~ஜவாப் (zavab)~ஜூர் (zarur)~ஜாமீன் (zamin)~
 ஜில்லா (zila)~ஜேப் (jeb)~தபா (dafa)~தாவா (da va)~நக்கல் (naqqal)~
 நகல் (naql)~பைசல் (faisalalah)~பராரி (farari)~பாக்கி (baqi)~
 மசோதா (muswaddah)~மகால் (mahal)~மகசூல் (mahsul)~மாமூல் (mamul)~
 முன்சீப் (munsif)~முரப்பா (murabbah)~மௌஸ் (mauj)~ரகம் (ragam)~
 ராசி (razi)~லாயக்கு (laiq)~வக்கீல் (vakil)~வகையறா (voghairihi)~
 வசூல் (vusul)~வாரிசு (varis)~சரத்து (sart)~சலாம் (salam)~சவால் (saval)~
 சைத்தான் (saitan)~அத்து (hadd)~அல்வா (halva) என்பன போன்ற அரபிச்
 சொற்களையும்..., இந்தி~இந்துத்தான்~பீகாரி~மைதிலி~மார்வாரி என்பன போன்ற
 எண்பதுவகை இந்தியினமொழிகள் மிகப்பலவற்றினின்ற
 சொற்களையெடுத்துக்கொண்டு அரபியையும்~பாரசீகத்தையும் சேர்த்துக் கலந்து
 பிசைந்துகொண்டு, இந்நாட்டுள் பாசறைக்களங்களுள் உருப்பெற்றதாகிய **உருது**
 என்னும் மொழி தொகுத்து வைத்திருக்கும் சொற்களையும்,~ நாம் கொஞ்சங்கூட
 விழிப்பு~ தெளிவும்~ உணர்வும் இல்லாமலேயே அறிவிழந்து
 பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றோமே என்னும் வெட்கமும் நாணமும் நம் யாருக்குமே
 இல்!....

தமிழகத்துள் இங்கிருக்கின்ற,~ வழிவழியாகப் பதிந்து வதிகின்ற
 முகம்மதியர் என்னும் அமைதிமதத்தவர் அனைவருமே அடிப்படைக் குருதியில் ~
 மரபில்~உயிர்ப்பில், நம் தமிழர்களே! **தமிழன்** என்பானுக்குரிய அனைத்துச்

செம்மாப்புக்களும்~வீறகளும்~பெருமைகளும்~உரிமைகளும் இங்கிருக்கின்ற ஒவ்வொரு முகம்மதியனுக்கும் உண்டு!~

இதுவே போல்,~ கிருத்தவன் என்னும் இசையநம்பியாகிய கிருத்தபெருமானின் வழிபாட்டாளராகியோர் ஒவ்வொருவர்க்கும் தமிழர் என்பார்க்குரிய தகைமையும்~உரிமையும் உண்டு! மேற்சட்டிய இவ் அயன்மொழித் தாக்கத்திற்கு, இவ் இரு மதத்தாருள் மிகப்பலர் இனம்புரியாத ஏதோஒ ஒருவகை வேறுபாட்டுச் சுழற்சியுலைக்குள் சிக்கித்தவிப்பதையும், இவற்றின்வழியே தாம் தம்மை அறியாதேயே அயன்மைப் படுவதையும் நம்மால் தாங்கிக்கொள்ளவே இயலவில்லை! தமிழ்மரபிற் பிறந்தவராகிய முகம்மதியர்களும்~கிருத்தவர்களும், தூய நம் தமிழவரே! தமிழனுக்கிருக்கும் இனமான~மொழிமான உணர்வுகள் அவர்களுக்கும் இருந்தாகவேண்டியது, கட்டாயமானதாகும்!... கடமையாகும்!... பொறுப்புமாகும்!... மனஅமைதியை அவர்களுக்கு வழங்கும் பேராற்றல் வாய்ந்த எல்லோனும் (அல்லாவும்) **இசையநம்பியும்** (ஏசுகிருத்தவும்) உலகமக்கள் யாவர்க்கும் உரிமையுடைய தெய்வங்களே! அவரவர் விருப்பப்படி, அவரவர் தெய்வங்களையும் உள்ளத்துட் கொள்வதும்~வழிபடுவதும் அவரவர்க்கும் உரிய சிறப்பு உரிமை! ஆனால், அதே நேரத்தில், வேறுவேறு அயன்மொழிகளில்தான் ஈண்டு வழிபாடும்~வேண்டுதலும் கொள்ளவேண்டும் என்பவன், எவனையாயினும் அவன் அடிப்படைய உண்மையுணராதவனே ஆவான்! வந்திறங்கி இங்கிருந்துகொண்டு நம் சொந்தச் செந்தமிழ்இனத்தாரையே மதப்பிரிவு வேற்றுமைகள் எனக் கூறபடுத்திக் காட்டிச் சீண்டிவிட்டுக்கொண்டு அவற்றையே முன்வைத்து இப் பார்ப்பான், மிகநட்பமாகச் செய்துகொண்டிருக்கும் குறம்புகளுக்குப் பேரளவில் துணைநிற்பவனும் ஆவான்! நாம் அனைவரும் மொழி~இனம்~நாடு இவற்றால் ஒரேயுரிமைத் தமிழர்கள் எனும் உரிமைக்கூட்டை~ ஒருமை உயிர்ப்பிணைப்பை, பிறமொழி போற்றுகையும்~கடைபிடிக்கையும்~ உள்ளீடாகச் சிதைக்கும் எனும் உண்மையை நாம் அனைவரும் உணர்தல்வேண்டும்!

மீண்டு, நாம் அனைவரும் ஒருப்படவும்~உருப்படவும் வல்லிய வழிகாட்டி, இந்நால்! பயன்படுத்துங்கள்! ஓங்கி நிமிருங்கள்!

அன்பு உணர்வார்ந்த - உயிர்ப் பற்றார்ந்த - தொண்டியல்பு
ஆர்ந்த - தூ- மையார்ந்த - தமிழ்மரபுப் பெரும்பண்பார்ந்த - நேர்மையும்,
உழைப்புச் சலிப்பின்மையும் செறிந்திலங்குகின்ற - என் தமிழியல்
ஆ- வுகளின் மீது, எவர்க்கும் மேம்பட்ட நன்னோக்கமும்
நன்னம்பிக்கையும் பிடிப்பும் மாசற்றவிழைவும் நிறைந்திலங்குகின்ற - இவ்
ஆக்கங்களிற் பாரிய பயில்வும் தோ- வும் சான்ற - இவையெலாம், இப்
படிகளாக மேல்வந்து தோன்றுதற்குத் தலைமைப்பொறுப்பேற்று
இயங்கிய - தொடர்ந்தியங்குகின்ற -

என்னினும், மிக உயர்ந்த இனிய எழில் ஏந்தல்

சா. செழியன்

என்னும்

செவ்வியன்மையான் என் பெருமனத் தோழனுக்கு ! ...

முன்றாம் தொகுதிக்கான முன்னுரை

கிரேக்கமொழியுள் **குச்சி** என்னும் நண்சிறுகழியைக் குறித்தற்கு, ‘baktron’ எனும் ஒருசொல் உள்ளது! மிகவும் சிறிய நண்ணிய இழையுருவில் அமைந்திருக்கும் குச்சியை ‘bacterium’ என்னும், கிரேக்கம்! இச்சொல்லையே, அங்கிலேயர் ‘bacterium’ என்றவாறேயே தம் மொழியுள்ளாகக் கடன்கொண்டனர்! இச்சொல்லுக்குரிய பன்மையுருவே ‘bacteria’ என்பதாகும்! நம் **மொழிஞாயிறு ~ ஞானதேவநேயப்பவாணர்**, இச்சொல்லுக்குக் **குச்சில்** என்னும்படி மிகநேரிதாக மொழிபெயர்ப்பு செய்தளித்தார்!

இக் குச்சில்களில் மிகப் பெரும்பாலான, நோயுருவாக்கத்திற்கான காரண உயிரிகள் ஆகுவன! நண்ணோக்காடிவழி மட்டுமே காணத்தெரிவன!... ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வித்துக்கலவுறையுள் பொதிவுற்றுள்ளவை! கம்பியிழைகளைப் போன்ற நோற்றங் கொண்டிருக்கும் இவ் வித்துக்கலங்களாகிய வித்திகள் (spores), காற்றில் மிதந்து திரிவன! கதிரவ ஒளிபட்டாலோ~ வெப்பந்தாக்கினாலோ தம் ஆயுளை முடித்துக்கொண்டு ஒழிந்துவிடும் தன்மையன, இவை! பெரும்பாலும், இவற்றுக்கு வெளியே மதிப்பே இல்லை! வெளியில் நீண்டகாலமும் இவற்றால் உயிர்த்திருக்க இயலா! இயங்கும் உயிரிகளின் உடம்புகளுக்குள் ழுச்சுக்காற்றுவழியாக உள்ளே போய்விட்டாலோ, ஆர அமர அவ்வவ்விடங்களிலேயே தங்கிப் பரந்து~ வளமும் உரணும் பெற்றுப் பேய்க்கூட்ட ஆட்டத்தையும் ~ சூறாவளித் தாண்டவத்தையும் உள்ளுக்குள் இருந்தே உண்டாக்கிப் பெருந்திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்தி அத்துணை இயக்கங்களையும் ஒரேயடியாக நிறத்தி அழித்தொழித்துவிடும் தகையன, இவை!...

வெளியில், குறியஆயுளே உடைய இக் குச்சில்கள், உள்ளே புகுந்த பிறகு, உயிர்ப்புத்திறமும் பல்குந்திறமும் பெற்று அழிம்புவிளையாட்டை நிகழ்த்தியாடுவதைப் போன்றதேதான், **ஆரியமொழிச்சொற்கள்** ஒரு மொழிக்குள் புகுவதும் ஆகும்!...

வெளியில் இவற்றுக்கு உயிர்ப்பும் இல்லை! (ழுச்சம் இல்லை!) உரிய இயக்கமும் இல்லை! எதுவுமே இல்லை! தீருத்தமே இலாத ஒரு பொதுப்பட்ட மொழியாகக் ~ கிரேக்கவகைப்பட்ட வேதமொழியாக (Vedic Language) இங்கு உள்வந்தபோது கருத்தைப் பரிமாறிக்கொள்ள உதவிய ஓர் ணரியகருவியாக மட்டுமே இருந்து,~ இந் நாவலந்தேயத்துள் நுழைந்த பிறகு~ இங்கிருந்த வட்டாரவழக்கு

மொழிகளினின்றும் மிகப் பெருஞ்சொற்குவியல்களை வாரிச் சுருட்டித் திரித்து உள்செரித்துக் கொண்டு பெருத்தழுட்டையாக பொதிவார்ந்தது!

(மலிகைக்கடையில் வேலைக்கென அமர்ந்த விற்பனைவினைப்பையன்,~ உரிமையாளன் ஏமிலியாய்ப்(ஏமாறியாய்) பொறாப்பற்று இயங்குபவனாயின் கடைச்சரக்குக்களில் ஒன்றொன்றாய் எடுத்துக், கொண்டுவந்த தன் உணவுக்கலத்தினுள்ளும் ~ காற்சட்டை உட்புறக் கவ்வணத்துக்குள்ளும் திருடித் துருத்திக்கொண்டு, தம் வீட்டுக்குள் பதுக்கிப் பயன்படுத்துவது போல~ அவற்றைக் கொண்டு பொருள்சேர்ப்பதைப் போல~ **விசையிருசக்கிரியைத்(Moped)** திருடியோட்டிச் செல்வோன், தன் இருப்பிடம் சென்றவுடனேயே அதன் எண்பலகையையும்~பிற அடையாளங்களையும் மாற்றிவிடுவதைப் போல~ வேறு வண்ணப் பூச்சினை அதன்மீது வேய்ந்துவிடுவதைப் போல~ அதனையே கூறுகூறாகப் பிரித்து வந்தவிலைக்கு வாரி வீசுவதைப்போல~ நம் மொழியகத்துள் புகுந்த பார்ப்பானும் நண்கரவாகச் செயற்பட்டான்! கலந்து கலந்து தன் வேதமொழியையே **சமற்கிருதம்** என்றவாறு மாற்றருப் படுத்தினான்! மிக நண்கரவடமாக நற்றமிழ்ச்சொற்கள் மிகப்பலவற்றுக்கும் புறவுருக்கள் வேய்வித்துத் தன் முகவரிக்குள் பதிவுறுத்தினான்!...)

(அவனின் சிறிய **முடிச்சுழுட்டை** நளிபெரும் பொதியாகக் கணத்தப் பிதாங்கியமைக்கு இத்திருட்டுத் தொடர்வினையே அடிப்படையானதாகும்! ஒட்டுமொத்தப் பெரும்பொதிவு ழுட்டையை மேலோட்டமாகப் பார்த்து~ அயலக அறிஞருள் மிகப்பெரும்பாலும் வாய்பிளந்து வியந்து மயங்குமாறான ஓர் உண்மையன்மை நிலையே இன்று நிலவுகின்றது! பழையமையும் முந்தியல்தன்மையும் பற்றித் தொன்மொழிகளைவைத்துச் சிந்திக்கமுனையும் மொழியியலர்கள், சமற்கிருதத்தை ஏற்றிவைத்துப்பார்க்கையின் அடிப்படைக்கூறு~ அதனுள் தமிழ்மொழிக்குரிய கணத்த செறிவார்ந்த செஞ்சொற்களில் மிகப்பல, உருவுடனும்~ உருக்குலைந்தும்~உருக்கரந்தம் கிடப்பதனாலேயே உள்ளது! இந் நிலையுண்மை பற்றி அன்னோர் இம்மியும் உணராதேயே உள்ளனர்!)

இந்நாவலந்தீவினான் அன்று வழங்கிய வட்டாரவழக்கு மொழிகளினின்றெடுத்துத் திரித்த சரக்குக்களையே, மீளவும் அவற்றுக்குள்ளே நண்ணுட்பமாகவும்~படிப்படியே ஆகவும் நுழைத்து, அவ்வம்மொழிகளை வேற்றுருப்படுத்திவிட்டு~ அவை பெரும்பாலானவும் தனக்கு என்றும் அடிமைப் படுமாறேயே இயங்குகின்ற ஆரியரின் **அருந்திறச்சூழ்ச்சி** மிகப் பெரிதும் வியத்தற்குரியதுதான்! கண்கட்டுவேலையைப் போன்றே, இந் நாடு முழுமைக்குமாக இத் தகாச் சூழ்ச்சிவலை வீசப்பெற்றுள்ளது.

நம்மோடு நம்மவனாக இருந்த கண்ணாடனும்(கன்னடனும்)- நம் சேர நாட்டானும்- நம் வருகனாகிய தெலுங்கனும் வேறு-வேறானவர்கள் ஆயினர் என்பதனும், ஆரிய நண்ணுழைவே காரணமாய் உள்ளது என்பதனை, அவருள் எவனேனும் இதுவரை உணர்ந்தான் என்பதற்கான சுவடேயில்லை!.. பன்னிப் பன்னிச் சொன்னாவும் எவனுக்கும் ஏறவுமில்லை! எவன் மூளையிலாயினும் ஏறக்கூடும் என்ற சிறுநம்பிக்கையும் நெஞ்சுள் எழுவேயில்லை! மாந்தப்பொதுநேயமே இல்லாதது- தாமதம் பற்றிப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற அட்சீவாய்ப்பைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே,- ஆங்காங்கும் மேலானும் அவ்வப்பலத்து அரசியல்-ஆள்கள், நம் தமிழகமக்களுக்குச் செய்தவரும் நயனின்மைகளும்-குறும்புகளும்-கெடும்புகளும்-தீம்புகளும், இந் நம்பிக்கை யெழுச்சியே எழுவாறு வேட்டுவைக்கின்றன!..

தமிழுள்ளும், இவ் ஆரியத்தாக்கம் மிகப்பேரளவுக்கு நேர்ந்திருப்பினும்- தமிழ் தனக்கேயுரிய இயற்கைத் தகைமையையும்- பிற செஞ்சிறப்பியல்புகளையும் சற்றும் இழக்காமலேயே இன்றும் உயிர்த்து நிலைத்திருப்பதற்குப், பண்டைய இலக்கிய இலக்கண ஆவணங்களே காப்புஅரண்களாகி நிற்கின்றமை, அடிப்படைக்காரணமாகும்! ஆரியக் கலப்புமொழியாகிய சமற்கிருதம், தமிழுள் உள்ளிறங்கமுற்படுகையில் - அன்றைக்கிருந்த மாணஞ்சான்ற மாண்வளப் பெரும்புலவர்களில் மிகப்பெரும்பாலரும் அப் பிறமொழியால் செவியும் உளவுள்ளொப்புக்கையும் தாராமலேயே- தன்மொழி என்னும் பெரும்தவுணர்வுமட்டுமே கொண்டவராயிருந்து, மிகச் செம்மாப்பாக நந்தமிழ்க்கு அரண்களாகி நின்றிருந்திருக்கின்றனர்! விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க அளவிலேயே அச் சமற்கிருதச்சொற்களின் சில, நம் மொழிச் செய்யுள்கட்குள் அன்று படிந்துள்ளன! அவையும், அக்கால அரசியற்கூழ்நிலைகளில் நெகிழ்வாகப் படிவுற்றுள்ள எளிய தாக்குரவு நிலையையே நம்மால் காணவியல்கின்றது!

ஆரியப்பார்ப்பனப் பெருங்குழுவிலிருந்து ஒரு பகுதியினர், வடபுலத்தினின்ற படிப்படியே கீழிறங்கிவந்து, இத் தமிழகமண்மிசை அயலக மணத்தொடும்,- அம் மணத்தொடும் வெள்ளியராகவே ஈண்டி, ஈண்டு அவ்வவ்விடத்தும் ஆண்டு கொண்டிருந்த நம் தமிழ்மன்னர்களிடையே மதிப்பச்சுஞ் சார்ந்த உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு- அம் மடமன்னர்கள் வாயிலாகவே அன்றைய மக்களிடையே ஒரு புது மதிப்பேற்றத்தைப் பெற்றுத் திமிலெழுந்திருந்தபோழ்து,- அவர்தம்மால் வேள்வி என்னும் தீயோம்பல் ஆங்காங்கும் பரவலாக நிகழ்த்தப்பெற்றுத் தாள் கிளப்பிக்கொண்டிருந்த அப்போழ்து,- அவர்களுக்குள் வாயாளப்பெற்ற சொற்களாகிய, அங்கி-ஆவுதி-அவி--ஆகுலம்-ஆசாரம்-யூபம் என்றவாறு வரும் மிகமிகச் சிலவே, நம் அன்றைய செம்புலப் பேரறிவர்களாகிய தமிழ்ப்புலவர்பெருமக்களால் தம்மம்

செய்யுள் அக்கங்குட்டையே பொருத்தப்பெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தவிர~ அன்ற அம் ஆரியர் வாயவிற்கு அப் பிறமொழி வழக்காற்றச்சொற்களில் ஒரு கருமச் சொல்லையும் ஒப்பீயேற்றப் பயன்படுத்தினாரில்..

இவ் வகையில், அப் புலவர் பெருமக்கள்தம் உள்ளத்து நிறைந்திருந்த இனமான~மொழிமான ஓர்மையும்~ காப்புணர்வும், ஒருபுடையில் நமக்கு நன்கு தெளிவாகவே புலனாகின்றன! (அவ் வடசொற்கள் பயில்விடங்களிற் சில: **அங்கி** (பட்டினப்பாலை:54) (பரிபாடல்:11:7) (கலித்தொகை:80:4), **அவி** (புறம்:377:5) (குறள்:412:1, 420:2) **ஆசாரம்** (குறள்:1075:1) **யுயம்** (புறம்:15:21,224:8) (மதுரைக்காஞ்சி 27) (பதிற்றுப்பத்து:67:10))

(எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நால்களுக்கு அடுத்த~ பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நால்கள் தொடர்ந்தெழுந்த பின்றைக்காலத்தே, வடவாரியச் சொற்கள் தம் வால்களை அட்டியவாறே தமிழ்வழக்குக்களிடையே படிப்படியே புகுத்தொடங்கின! இவை பற்றிய தனித்த பகுப்பாய்வு, மிக ஆழமாகவும் அகல்தாகவும் செய்யப்பெற வேண்டியது! நம் ஆசான் திருவள்ளுவர் பெருமானும் ஆறே ஆற ஆரியச் சொற்களைத் தம் குறட்செய்யுள்களிடையே பெய்துள்ளார்! இவற்றிற்குத் தனிஇ காரணங்கள் உள! உரிய ஆய்வுப் பின்னணியோடு உரிய இடங்களில், இவை விண்டு விளக்கப்பெறவன ஆகும்!)

நாம் சாகக்கூடாது! சாகவே கூடாது! எப்போழ்தம் இவ்வுலகில் உயிரோடேயே தொடர்ந்து இருந்து வாழவேண்டும் என்னும் எண்ணமும்~விரும்பமும், உலகத்து அனைத்தமாந்தர்க்கும், பொது!.. எக்காவும் உண்டு!.. எவரிடத்தும் உண்டு!.. இதற்கொரு மருந்து இருந்தால் எப்படியிருக்கும்?!!!... இப்படியெல்லாம் சிந்தித்தே~ அன்றைய கிரேக்கமுன்னோர், ‘**Ambrotos**’ என அப்படிப்பட்ட அமிழ்தத்தைக் குறித்துச் சொல்லொன்றைக் கண்டனர்! (கண்டனர் என்பதிலும், கொண்டனர் என்பதுவே பொருத்தமாகும்! ஏனெனில், இச்சொல் (A+Mortos>) Amortos என்பதன் திரிபுச்சொல் ஆகும்! Morto(s) என்பது,~ **மடி** (= செத்தப்போ, ஒழி, சா, இற) என்னும் செத்தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபான **mori** என்னும் இலத்தீன்ச்சொல்லின்னறம் திரிந்ததாகும்!

(ஒ.நே: in+mortalis=immortalis=(undying) இறவாத,சாத்தயர் பெறாத immortalis>(English) immortal= சாகாத,அழியாத) இவ்வகையில், தமிழ்வடிவங்களினின்ற திரிந்தமைந்த a+morto(s) எனும் கிரேக்கக் கூட்டுச்சொல் Ambrotos எனப் பிணைந்து திரிந்து அமிழ்தத்தை குறித்தது! இதுவே, ஆங்கிலத்தள்ளும்~ ஐரோப்பியமொழிகள் பலவற்றள்ளும் **Ambrosia** (அமிழ்தம்)

எனும் வடிவில், மிகப்பரவலாகப் பயிலப்பெறுகின்றது! தமிழினின்ற கொண்டு, தொடக்கத்தில் பண்டைக்கிரேக்கத்தில் வழங்கிய a-morto(s) என்னும் வடிவினையே **அம்ருத** என்றவாறாகத் தன் மூளையுள் சுமந்தும்~வாயிடை வழங்கியும் வந்திறங்கிய ஆரியப்பார்ப்பான், இதற்குரிய கருத்தையும் நம் முன் விதைத்த~ அச் சொல்லையும் நிலைநாட்டி, நம்மவர் மூளைகட்குள் திணித்துக்கொண்டிருந்த போழ்து~ அதனை அப்படியே ஒலிக்கவும்~பயன்படுத்தவும் அறவே ஒப்பாது~ அச்சொல்வக்கான பொருட்பாட்டைப்பற்றிச் சிந்தித்துச் **சாவாமருந்து** எனப் புத்தம்புதிய கருத்துக்கூட்டுச்சொல்லொன்றனை மொழிபெயர்த்து மொழிமானம் நிலைநிறுத்தியவர், நம் திருவள்ளுவர்பெருமான்!.. (காண்க: 'விருந்து புறத்தகாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று' குறள்:82). மொழிக்காப்பு நோக்கில்~ **சாவாமருந்து** எனப் புதுக்கூட்டுச்சொல் ஒன்றினையே ஆழ்ந்துணர்ந்து பதிவுசெய்தவர்,~ எக் காரணங்களுக்காக ஆரியச்சொற்கள் சிலவற்றையும் பதிவு செய்துள்ளார் என்பதும், ஈண்டுக் கருதற்குரியது!

எதற்காக, **ஆசாரம்** எனும் வடவாரியச் சொல்லொன்றனைத் தம் குறளால் பதிவுசெய்துள்ளார் என்பதனை, ஈண்டுச் சான்றுக்காக ஒரு சோற்றுப்பதனாக எண்ணிப் பார்க்கலாம்! (காண்க: 'அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம் அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது' (குறள்:1074)). அவர் ஈண்டுச் சொல்லவந்தது, ஆரியப்பார்ப்பனர்களின் கொடுங்குறும்பையும் (~பண்பையும்) பற்றியதாகும்! அவர்களைப்பற்றி நேரிடையாகவும்~வெளிப்படையாகவும் மாறாக எதனையும் சொல்லவே முடியாத காலம், அப் பெருமானின் காலம்! மறைமுகமாக~உள் ஓடுக்கமாகக் குறிப்பீட்டு, நம்மவர்களுக்கெல்லாம் சுட்டிக்காட்டிச் செயற்படுத்த வேண்டிய தேவையினைக் கருதி~ வேண்டுமென்றே இச் சொல்லைப் பதிவு செய்துள்ளார், அவர்!

அவர் காலத்துப் பார்ப்பனரையும், அவர்களை ஒத்துக்கொண்டு அமைதிகாத்துப் பின்பற்றிய தமிழ் மடமக்களையும் ஊன்றிக் கவனித்து ஆழ்ந்து சிந்தித்தவர், நம் திருமறையாசான்! தமிழர்களை ஆரியச் சூழ்ச்சிவைல் பீடிப்பினின்ற மீட்கவேண்டும் என்னும் குறிக்கோளோடேயே, குறள்மறையை யாத்தார்! வேண்டிய இடங்களிலெல்லாம் பார்ப்பனரையும்~அவரின் நயன்மையற்ற நடைமுறைகளையும் பதிவுசெய்தார்! அக் குறிப்பீடுகளுள் வல்லியவும் உள!.. மெல்லியவும் உள!.. 'நாங்கள் தாய்மையானவர்கள்! எங்கள் உடம்புகளை அழுக்கிலாவாறு நன்கு தேய்த்துக் குளித்துக்கொள்ளுகிறவர்கள்! ஒழுக்க நடைதிறைகளில் மேம்பட்டவர்கள்!... அப்படி!... இப்படி!...' என்றவாறு, தாய்மை காட்டிக்கொண்டு ஏய்த்த அவர்களைச் சுட்டியே (உள்ளுடாகப் பொய்யார்ந்தவர் அவர்கள் எனும்

உண்மையையும் சுட்டியே~) நம் திருவள்ளுவர்பெருமான், ‘புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் அகந்தாய்மை வாய்மையால் காணப்படும்’ (குறள்:298) என்றவாறு, மீமெல்ல்தாகக் குறளொன்றனைப் பதித்துள்ளமை, ஈண்டு நுணுகிச் சிந்தித்தற்குரியது! (‘மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கக் குன்றக் கெடும்’ ~ என்னும் குறள் ஒலியுள்~ அவரின் தெள்ளிமையார்ந்த குரலொளியையே நாம் ஆழமாக உணர்கின்றோம்!). தாய்மை வாய்ந்தவர்கள்! உயர்குலப்பிறப்பினர்!(நான்முகப் பயலாகிய கடவுளின் ழுஞ்சிவழியாகப் பிதங்கிப் பிறப்பெடுத்த நிலத்தேவர்!...) ஒழுக்கம், எங்களின் பிறப்பிலேயே உடன்தோன்றி ஒட்டியவாறே கிடக்கின்றது! இது இயற்கையின் சட்டம்! இது எங்கள் ஆசாரம்! நாங்கள் ஆச்சாரியாக்கள்!... என்றவாறு, பன்னிப் பன்னி நம் மக்களிடம் ஆரியப்பார்ப்பனர் விதைத்துக் கொண்டேயிருந்த அக்காலத்தில்...

‘ஆரியப்பார்ப்பனர் மேன்மக்கள் அல்லர்! அவர்கள் யாவரும் கீழ்மக்களே!’ என்றவாறு சுட்டி விளக்கவந்த நம் பெருமான்,~ ஒழுக்கம்~பெருந்தகைமை~ நன்னடத்தை~நன்னடக்கை~ஒழுகலாறு~ஒழுங்கு என்றவாறான மிக்பல செந்தமிழ்ச் சொற்களையும் அப்புறமாகத் தள்ளிவிட்டு~ அவர்கள் கையாண்டதும்~ நம் மக்கள் விளங்கிக் கொண்டதமான அவ் ஆசாரம் என்னும் சொல்லையே~ வேண்டுகின்றே பதிவுறுத்தினார்! அது, பச்சை வடவாரியப் பார்ப்பானின் சொல் என்பது, அவர்க்குத் தலக்கமாகத் தெரிந்தே இருந்தது! அவரின் ஒவ்வொரு பயன்படுத்தத்தக்கும் காரணம் உண்டு!

சுற்றேறக்குறைய ஓர் ஈராயிரம் ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்துவரும் மொழிக்கலப்பாலாகிய சீரகூலைவுகளால், தமிழ்மொழியின் புறப்படலம் முழுமையுமே மாசார்ந்த தாசு~ஒட்டடைகள் படர்ந்ததாகி நிற்கின்றது! வியப்புக்குரிய அகக்கரு வலிவுமிக்க அருமொழியாக~ இயற்கையில் இயற்கையாகவே தோன்றிய நம் தமிழின் புறத்தேதாம் இவ் அழுக்குகள் அப்பியுள்ளன! படர்ந்து பற்றி அப்பி ஒட்டியுள்ள இம் மாசுகளையும் தாசுகளையும் தட்டித் துடைத்துக் கழுவிச் சுரண்டி அப்புறமாக எறிந்து தொலைக்கவேண்டியே, இத் தொகுதிகள் இவ்வாறாகச் சமைக்கப் பெற்றள்ளன!

தமிழவர் யாவரும் விருப்போடும்~வீழிப்போடும்~பொறுப்போடும்~ மானத்தோடும் இவற்றைப் பயன்படுத்துதல்வேண்டும்!... பயன்படுத்துவதும்~ பயன்வேண்டாது புறக்கணிப்பதும் குருதித்தன்மையையும் மானச்சூட்டினையும் பொறுத்தன!

தம் வாழ்வின் நெடுங்காலச்செலவில், தந்தை பெரியார் அவர்களின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளையே நெஞ்சில் சுமந்து, - உயிருள் பொதிந்து, தாம் தொடர்புகொள்ளும் எல்லோரிடத்தும் அவற்றையே தொய்வில்லாது தொடர்ந்து பரப்பிவருகின்றவரும் - தாம் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளையும் தமிழக மீட்சிக்கென்று இயங்குவித்துத் தாமும் உடன் இயலுகின்றவரும் - ஓர் இருபத்தைந்தாண்டுகளாக என்பால் மாறாத பாசமும் - நேசமும் - நன்னம்பிக்கையும் கொண்டவரும் - இவ் ஆக்கங்கள் தமிழகமெங்கணும் மணந்து, நம் தமிழவர்யாவரும் மீட்சியெய்தவேண்டும் என்னும் அவாவும் - வேட்கையும் நிரம்பியவரும் - இவற்றுக்கென ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் ஓயாது துணைதருபவரும் ஆகிய

ஐயா விழுப்பரையனார்

என்னும்

எம் தமிழ்ப் பெரியாருக்கு !.....

நான்காம் தொகுதிக்கான முன்னுரை

தமிழ் வேரியல் (Etymology) தொடர்பான ஆய்வுகளைப் படிக்கவும்~ சிந்திக்கவும்~ ஆய்வும் தொடங்கி, முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலான ஒரு பெருங் காலப்பகுதி~ என் வாழ்நாள்எல்லைப் பரப்பிற் கடந்துள்ளது!... இவ்விடையில் இயங்கிய காலத்தே~ இவ் ஆய்வுவினை முனைப்பை அடுத்தது,~ மற்றவற்றுக்கெல்லாம் சிறுசிறு இடங்களையும் மதிப்புக்களையும் பொருட்படுத்தங்களையுமே என் மனம் தந்திருக்கின்றது! பெற்று உள்ளேற்றிக்கொண்ட படிப்பும்~அவை தந்த சிந்தனைகளும்~அச் சிந்தனைகளின் முதிர்ச்சியில் விளைந்த பயன்முடிபுகளும் மிகமிகப் பாரியன!... புத்தம்புதிய பழையன!... அவற்றன் சிலவும், இத்தொகுதிகளுள் 'இலைமறைகாய்கள்' என்றவாறான நிலையில் பதிவாகியுமுள்ளன!

இத் தொகைநூல்களுள், பதிவெய்தியுள்ள பிறமொழிச்சொற்கள்~கலைவச் சொற்கள் ஆகியன அனைத்தும் தமிழ்நூல்களுள் பயின்றவருவனவே! பல துறையினரும்~வகையினரும் படித்தவரும்~பயன்படுத்திவரும் நூல்கள்~அகராதிகள்~செய்தித்தாள்கள் ஆகியனவற்றன் இன்றியமையா இடங்களிலெல்லாம் வேண்டாதேயே பதிவுற்றநின்று மருட்டும்சொற்கள் ஆகுவனவே! இவற்றுள் மிகப்பலவும் சூழ்ச்சியாகவும்~கரவாகவும்~அதிகரவடமாகவும் அகராதிகளுள் பதிவுசெய்யப் பெற்றனவாகவே உள என்பதையும், செய்திகளுக்குட் புகுவாருள் பெரும்பாலும் அங்காங்கும் தெளிய அறியவொல்லும்! ஒன்றனையும் தேவையில்லாமல் அகராதிப்பதிவாக இங்குச் செய்தேனல்வேன் என்பதையும், இவ்விடத்தே அறிவிக்க விரும்புகின்றேன்!... தமிழ் மாணமுடையவர்கள் அனைவரும் விழிப்பு உணர்ச்சியுடன் இவை யாவற்றையும் கூர்ந்துநோக்கி, வேண்டா அயன்மைகளையெல்லாம் கட்டாயமாகத் தவிர்த்தெறிந்து நமக்குரிய மொழிச்சொற்களை மட்டும், மரபுமானத்தொடு பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல்வேண்டும் என்னும் நன்னோக்கத்தோடேயே, இவை ஈண்டு இத்தகைய தொகைத்தொகுதிகளாக உருப்படுத்தப்பெற்றுள்ளன!

ஆரியப்பார்ப்பனர்களின் முன்னோர் கிரேக்கப்பகுதியின்றி றுறப்பட்டு எங்கெங்கெல்லாமோ கூட்டங்கூட்டமாக அலைந்து திரிந்தகொண்டிருந்த காலையில்~ அவர்களுள் ஒருபகுதியினர் திரண்ட குழுவினராய் இமயமலைப் பக்கச்சாரல்களில் தங்கியிருந்த காட்சியொன்றனைப் பதிற்றுப்பத்துக்குள் கிடக்கும் ஆவண வரியொன்றனுள் காணலாகும்!.. மாந்தை எனும் செவ்வளப் பகுதியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுரீக் கண்ணனார் எனும் பெரும்புலவர் பாடிய பாட்டொன்றனுள்~ இக் காட்சி

வருகின்றது!... (காலம்: கி.மு 325-கி.மு 250) ‘ஆரியர் தவன்றிய பேரிசை இமயம்’ (பதிற்றுப்பத்து: 2:23) என்பது, அக் காட்சியைத் தாங்கியுள்ள வரி!.. (தவன்றதல்~நிறைவு என்னும் குறிப்புணர்த்தும் என்பதற்கு மேற்கோளாகவே, இவ் வரியைத் தம் தொல்காப்பிய வுரையுட் கையாளுவார், நச்சினார்க்கினியர். (காண்க:தொல்.உரி:34:நச்சர்). இவ்வாறு, அவ் ஆரியர்கள் முன்னும்பின்னமாக வந்து நிறைந்துகொண்டே இருந்த செயன்முறைகள் தொடர்ந்தம்~விட்டுவிட்டும் நடந்திருக்கின்றன! அலைந்தவருட் பெரும்பான்மையோர் ஞாம்புகள் போல்~ சாரைசாரையாக நடையிட்டு, அங்காங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்த ஆறுகளின் கரையோரங்களில் குடில்கள் அமைத்துத் தங்கிக் கொண்டு~ அவ்வவ்விடத்தும் ஆண்டுக்கொண்டிருந்த அரசர்களால் சென்ற அணுகிச் சூழ்ச்சியும் கரவுமாந்த பெருமித்தொடு சூழ்ந்து ஒன்றி, இறையிலீ நிலங்கனையும் வளங்கனையும் சொந்தமாக்கிக்கொண்டு~ இந் நாடெங்கணும் **வேள்வித்தீ** மூட்டிக் கணன்றெழுச் செய்தவாரேயே~ மிகப்பெருங் கற்கோயில்கள் பலவற்றையும் அம் மடஅரசர்களைக் கொண்டே கட்டுவித்தத்~ தலைமைப் பூசனையாளர்களாக அவற்றள் அமர்ந்துகொண்டு சமற்கிருதமந்திரங்களால் மட்டுமே அங்காங்கேயும் தவணைகள் போலப் புரியாதவாறு இழுத்திழுத்துக் கத்தியவாரேயே தம் தொடர்வினைகளை வெற்றியரசி செய்துகொண்டே இருந்தனர்! வெற்றியீட்டம் இன்றும் இன்னும் தொடர்கின்றது!...

இந் நாடு முழுமையிலுமாகச் சிதறிப் பரந்து அங்காங்கும் ஓட்டுண்ணிகள் போலக் கிடக்கும் ஒவ்வோர் ஆரியப்பார்ப்பானையும் தனித்தனியானவன் என்ற எண்ணுவது நம் பேதைமையுள் எல்லாம் பெருந்தலைமைப் பேதைமையுடையதாகும்!... ஒவ்வொருவனும் தன்றனுக்குள் சற்றும் முரண்பாடிவாத ஒருமையுணர்வின்னாய் இருக்கின்றான்! தனிஇயொரு நிறுவனம் போன்றே, ஒவ்வொரு பயலும் தீவிரைவோடு இயங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றான்! நம்முள் ஒருவனோ~ அவனுக்குள்ளேயே முரண்பட்டுக்கொண்டு சிதைந்தவாரே இருக்கின்றான்! நம் தமிழர்களின் எந்தவொரு நேரிய எதிர்ப்புக் கட்டமைப்பும், அவர்களின் கூட்டுக்கட்டைக் குலைவிக்குந் திறனைப் பெற்றதாக அமையவேயில்லை! நம் மக்களை ஈடேற்றுவதற்கான எத்தகைய முயற்சியும் எள்முக்கத்துணையும் வெற்றிபெறவே இயலாமற்போகின்றது! நம் ஒழுங்கின்மை அல்லது ஒருமைப்பாட்டுப் பெருங்குறை~ஓட்டுமிறத்தக் கட்டுரொண்டு நீடும் அன்னோரின் நுண்ணிய தொடர்தாக்குதவக்கு அரண் தந்துகொண்டேயுள்ளது! **அண்ணல் அம்பேத்கர்-தந்தை பெரியார்-பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்** ஆகியோரின் நேர்நின்றெதிர்த்த தாக்குதல் வினைகள் இந் நாட்டு மக்களிடையே ஓரளவுக்கு விழிப்பு உணர்ச்சிகளை உண்டாக்கினவென்றும், அவர்கள் காலத்துக்குப் பிறகு, இப் பார்ப்பனர் தனித்தக் கிளைத்து வளர்ந்தவாரேதாம்~வாலாட்டியவாரேதாம் வாழ்கின்றனர்! காலத்துக்குத்

தகத் தம்மைத் தற்காத்துக்கொள்ளும் கலையில் ஆரியப்பார்ப்பனர்களும்,- எந்தப் புகழ் மருந்துகண்டு வெருட்டினாலும் தகத் தாக்குபிடித்து மீண்டும்மீண்டும் பல்கிப் பெருகி நீக்கமற நிறைந்து நம்மீது உயிர்த்தயர் வினையாட்டும் கொசுக்களைப் போலத், திறனோடு எதனையும் தாங்கிக்கொண்டு மீளவும் நம்மைத் துன்புறுத்தியவாரேயே உள்ளமையை, நாம் ஆழ்ந்து கருதாதல் வேண்டும்!... முந்திரிக்கொட்டைத் தனமும்- இந்த நாட்டு மக்களிடையே எவ்வொரு உட்பிணைப்பும் ஏற்பட்டுவிடாவாறு அதற்கெதிரான தொடர்முயற்சியில் ஈடுபடுகின்ற கயவாளித்தனமும் மிகமிக நயநாகரிகமாக ஆரியத்தால் அரங்கேற்றப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றது! நாமோ, மேன்மேலும் பட்டுக்கொண்டே கெட்டுக்கொண்டே கிடக்கின்றோம்!...

‘அவனுக்குப் ‘ப்ரத்தி’ முருகன் வருவான்!’ என, உரையாடுவதெனும் வரும் ‘ப்ரத்தி’ என்பதற்குப், பகரமாக (=இணையாக, ஒப்பாக, படியாக) என்பதுவே பொருள்! இது ஓர் உருதுச் சொல்! இவ் உருதுச்சொல், **பிரதி** என்னும் சமற்கிருதச் சொல்லினின்ற கொண்ட திரிபாகும். இந்த ப்ரதி (பிரதி) என்பது, நம் **படி** (=இணை-ஒப்பு-பகர்ப்பு(Copy)) என்னும் செந்தமிழ்ச்சொல்லினின்ற சமற்கிருதம் திரித்துக் கொண்ட சொல் ஆகும்! (மெது-ம்ருது, கமுகு-க்ரமுக என்றவாறு போல). ஆக, **படி** எனும் நமக்குரிய செந்தமிழ் வழக்குச்சொல்லைப் பயன்படுத்தாத தவிர்த்துவிட்டு,- திரித்துக்கொண்டனவாகிய ப்ரத்தி எனும் உருதுவடிவத்தையும், பிரதி எனும் சமற்கிருதவடிவத்தையும் நாம் மடத்தனமாக வழங்கிவருகின்றோம்!... கடும் படு பேதைத்தனமாகவும் போலிப்பிண்டத்தனமாகவும் Copy என்றவாறான ஆங்கிலச் சொல்லையும் இக்கால் பேச்சுவழக்கிடையே பயன்படுத்துகின்றோம்! **கொக்கி** என்பது, தமிழ்! இது பழைய ஆங்கிலத்தின் hoc எனப் புவக்கப்பெற்று, இன்றைய ஆங்கில வழக்கினுள் hook என்பப் பெறுகின்றது! இதனையே, நாம் இன்ற **ஊக்கு** என்கிறோம்! (இவ்வகைப் பேதைமை, எவ்வளவு இழிவு சான்றது?!)

‘தணிக்கை’ (taniqih) என்பது, அரபிச்சொல்! இதனைக் ‘கணக்காணிப்பு’ எனத், தமிழர் சொல்லப்பெறுதல் வேண்டும்! பாரசீகமொழியில் உள்ள Bevuqif என்னும் சொல்லே, உருதுமொழியுள் (பேக்கு) Bekhu என நின்று,-மடவனைக் (பேதையை, அறியாதவனை) குறிக்கின்றது! **படுவா** எனும் உருதுச்சொல்லே (படவா!), கூட்டிக்கொடுக்குங் கயவனைக் குறிக்கின்றது! **லவடா** எனும் இந்தத்தானிச்சொல், ஆண்குறியைக் குறிக்கின்றது! **மாஜி** எனும் அரபிச்சொல்லே உருதுக்குள் நுழைந்து ‘முந்தின,-பழைய’ என்றவாறான பொருள்களில் வழங்குகின்றது! கிரேக்கத்திலுள்ள zizypho(n) என்பதுவே, இலத்தீனத்தில்

jujuba எனத்திரிந்து, பிரஞ்சுமொழியில் jujube என நின்று, அங்கிலத்துக்கு வந்து (ஜூ ஜூ பீ) எனக் கட்டுச்செங்கணியைக் குறிக்கின்றது!

‘வகுப்புவாரி’ என்பதிலுள்ள வாரி (wari) என்பது, உருது! முறையில் முறைமையில் என்பனவே அதற்குரிய பொருள்கள்!(பாரசீகத்தினின்ற உருதுக்குள் ஒருங்கியசொல், இது!(vari). ‘எத்தனை வாசி வந்துபோவது?’ என்பதனுள் வரும் வாசி என்பது, முறை(வாட்டி,தடவை) எனப் பொருள்படும் சமற்கிருதச்சொல்! மரவாடி எனவரும் கூட்டுச்சொல்லுள் உள்ள வாடி(vati) என்பது, கடை எனப்பொருள்படும் சமற்கிருதச்சொல்! ‘போடா! மண்டு!’ என்பதனுள் வரும் மண்டு எனும் வசவுச் சொல், மண்டு(ம்) எனத் தவளையைக் குறித்த சமற்கிருதச்சொல்லின் குறக்கவடிவம்! பட்டாளம்(bataillon) என்பது, படையைக் குறித்த பிரஞ்சுச் சொல்! பந்தா என்பது, அடம்பவீம்பு காட்டிக்கொள்ளுதலைக் குறிக்கும் சமற்கிருதச் சொல்! கோவளம் என்பது, கடல்தரை~முனையிலுள்ள ஊரிணைக்குறித்து வழங்கும் மராத்திச்சொல்! சோம என்னும் சமற்கிருதவடிவம் நிலவினைக் குறித்தது! பிணைநிலவின் வடிவத்தில் செய்யப்பெற்ற பண்ணியாரமே, சோமாஸ் என ஆகியது! இந்த சோமாஸ், உருதுக்குள் போய் வறுபட்டு வடிவுஒருங்கிக் கறி வகையினை உட்பொதித்து கொண்டு (சோமாஸ்>சோம்சா-) சம்சா என்றவாறாக நம் வாய்க்குள் தறுக்கப் பெற்றுள்ளது!... நாமும் நறுக்கு~முறுக்கின்ற இன்று நன்று மென்ற தின்றுகொண்டிருக்கின்றோம்!..

இப்படி, ஆயிரமாயிரம் அயற்சொற்களின் இருப்பிடங்களையும்~ ஒலிப்பு முறையினையும்~ அவற்றிற்குரிய நேரிய செந்தமிழ்ப் பொருட்சொற்களையும் விளங்கித் தலங்குமாறு அகரநிரல்படுத்தியுள்ள ஓர் அரும்பெட்டகமே, இவ் ‘அயற்சொல் அகராதி’ எனும் பெயரிலமைந்து, உங்கள் முன் காட்சிப்படுத்தப்பெற்றுள்ள மொழிமான மீட்புநூல்! அனைவரும் விழிப்பாகவும் பொறுப்பாகவும் இதனைப் பயன்படுத்தவும் பரப்பவும் வேண்டுகின்றேன்!.

அன்பன்

(ப.அருளி)

[நூல்: இவை தமிழில்!...என்னும் அயற்சொல் அகராதி
நான்கு தொகுதிகள்
ஆசிரியர்: ப. அருளி
2007]

முன் முகம்

வரலாற்றுப் பெருமை தெரியாமையாலும் - அறியாமையாலும் - நெடிய மயக்கத்தாலும் - நம் செந்தமிழ் மொழியின் முன்மையையும் - தொன்மையையும் ஆற்றலையும் அறவே உணராமையாலும் - தமிழொடு தவறாகச் சேர்த்திக் கலவையாக வழங்கி வரப்பெறும் சொற்களாகிய அயல்மொழிச் சொற்களையும் - அவ் அயல்மொழி எது என்பதையும் சுட்டி - அவற்றுக்கான நேரிய தேரிய சொல்லிணைகளையும் அகரநிரல் பட அமைத்து உங்கள் பார்வைக்கு முன்வைக்கப் பெற்றுள்ள இந்நூல் 'அயற்சொல் அகராதி' என்னும் பெயரினையுடையதாகும்!

நம் அரும்பெருமை சான்ற தமிழ்க் கல்விச் செல்வக் குழந்தைகளின் (மாணாக்கர் - மாணாக்கியர்களின்-) அறிவுத் துலக்கத்திற்கென உருவாக்கம் பெற்றுள்ள ஓர் ஆய்வுச் செயற்பாடு, இது!...

நம் வரலாறு எது எனப் புரட்டிப் பார்க்கும் ஆர்வமோ - அக்கறையோ நமக்கு அறவே இல்! நம் இனத்தார்க்கு என்னென்ன வகையான கேடுகளும் - தீங்குகளும் - வஞ்சிப்புகளும் - காட்டிக் கொடுப்புகளும் - இரண்டகங்களும் - ஏய்ப்புகளும் - ஏமாற்றுக்களும் நேர்ந்தன?!... எவ்வெவரால் எப்படியெப்படியெல்லாம் இவை நேர்விக்கப்பெற்றன என்பன பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கான நோக்கமும் - நோக்காடும் நமக்கு இல்! நம்முடையவும் - நமக்கே உரிமையுடைமையும் ஆகி - நம் வாழ்வினுள் நிலைநின்று நீடும், நம் மீவளர்ச்சிப் பண்பாட்டுச் சிறப்பையும் அணுவணுவாக வளர்த்தெடுத்துப் பேணிவந்து நம்பாலாக அளித்துவிட்டுச் சென்ற அறிவுச்செல்வக் கொடையினையும் - மதித் தெளிவோடும் மதிப்புணர்வோடும் உள்வாங்கி ஏந்திப் பேணி வழக்கில் நிலை - நிற்குமாறு பயன்படுத்திக்கொண்டு மேலோங்குதல் வேண்டும் என்னும் தெளிவு நோக்கும் - அக்கறையும் - பொறுப்பும் - மானமும் - தூடும் - காப்புணர்வும்- விழிப்பும் நம்மிடம் அறவே இல்! இல்வே இல்!

இருபத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட 27 மொழிகளுக்குரிய சொற்களை, நாம் நம் மொழியுள் கலந்து வழங்குகிறோம்! நாம் கலந்ததுவும்- நம்மிடையே மிகமிகச் சூழ்ச்சியாகவும் - வலித்தமாகவும் - பிறர் திணித்துக் கலந்ததுவும் எனப் பலப்பல நம் பால் படிந்துள்! நம் தமிழ்ச் செல்வக் குழந்தைகள் கற்கும் கல்வியிலும் இவை படிந்து ஒருவகை மனக் குழப்பத்தையும் - மந்தத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன!

கடந்தியன்ற ஈராயிரம் ஆண்டுக்கால அளவிடையில், அரபி - ஆங்கிலம் - இசுப்பானியம் (பிரேசிலியன்) - இந்தி - இந்துத்தானி- இலத்தீனம் - உருது - எபிரேயம் (ஈபுரு) - கன்னடம் - கிரேக்கம் - சமற்கிருதம் - சப்பானியம் - சிங்களம் - சீனம் - தச்சு - துருக்கி - துளு - தெலுங்கு - சிரியக்கு - பாரசீகம் - பாலி - பிரஞ்சு - பிராகிருதம் - போர்த்துக்கீசியம் - மராத்தி - மலையம் - மலையாளம் என இருபத்தேழு மொழிகள் தத்தம் சொற்களைக் கொண்டு நம் தமிழ்மொழியைத் தாக்கியுள்ளன!

சில்லாயிரம் அயல்மொழிச் சொற்கள், நம் தமிழரின் நாக்களிடையில், இன்றும் புரண்டெழுந்து நீள்கின்றன! பாசிபோல் படர்ந்து, பல்லாயிரக்கணக்கில் பற்றி மிதக்கின்றன! பன்னூறு நூல்களிடையே பரவலாகப் படிவு கொண்டுள்ளன! இவ்வகைத் தாக்குதல் - ஈராயிரமாண்டுக் காலத் தொடர்வினை!...

இத் தாக்கநிலை நேர்வின் கெடுபாடு உணர்ந்து, கவலையும்- நோக்காடும் - வருத்தமும் - வாட்டமும் என் நெஞ்சினைக் கவ்வித் துன்புறுத்தவே - இதற்கெதிரான காப்பு உணர்வுக்கான மேற்கொள்வில் நான் ஆழ்ந்து ஈடுபடலானேன்! இன்றைக்கு 43 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னீடாகவே - இக் கவலையழுத்தமும் இவ் இக்கட்டினை விடுபாடு - செய்வதற்கான மீட்புவினை முனைப்பும் என்பால் முளைந்தெழுந்தன!

40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இவ் வகையிலாகிய என் மூளையின் செயற்பாட்டுத் தொடர்ச்சியானது தொடர்ந்து நீள்கின்றது. 1983, 1992, 2007 ஆகிய ஆண்டுகளில் இவ் வகை வினைச்செலவும்-வல்லிய ஆக்கமும் படிப்படியே மேலுற வளர்ந்தன! உலகெங்கனும் பரந்துபட்டன! இந் நிலையில் - அயலகங்களில் வாழும் நம் அருந்தமிழ்க் குழந்தைகளின் அறிவாக்க மேம்பாட்டுக்கும் - தன்மானத்துக்கும் - துணைதரவல்ல கருவியாக, இப் பதிப்பு வகை உருவாக்கம்பெற்று முன்வைக்கப் பெற்றுள்ளது!

இதனையிவ்வாறு தெளிவார உருவாக்கியளிக்கும் திறனானது, என் ஐம்பத்தாண்டு மொழியியல்சார் வேரியல் ஆய்வுத் தொடருழைப்பின் ஊடாக வாய்த்தது! பொறுமையும் - உள்ளூக்கமும் எம் தமிழ்மக்கள் மீது யான் கொண்டிருக்கும் மாசு மருவற்ற நேயத்தால் நேர்ந்தன!

இம் மாந்த இன மக்கள் கூட்டத்திடையே, பதினேழுகோடி மக்களாக நாம் இருக்கின்றோம்! நாகரிகமும் - பண்பாடும் மனவொருமையும் உலக மக்கள் நேயமும் நம் தமிழின மரபுச் சொத்துகள்... உலகப் பெருமொழியாக - முந்துமொழியாக - அறிவுத் திருவளங் கொழித்த செம்மொழியாக - யாவராலும் பயன்படுத்தப் பெறுவதற்குரிய எளிமையும் பொலிமையும் வாகும் வசதியும் ஏந்தும் எழிலும் வாய்ந்த ஒழுங்குமொழியாக - நம் தமிழ் முன்னோரின் பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கால இயற்கை வாழ்க்கையினூடே தோற்றப்பெற்று அருமையும் பெருமையும் நறுமையும் சீர்மையும் ஒருமையும் ஓர்மையும் செறிவுற்றமைந்துள்ள நம் தாய்த்தமிழினை முற்றாக மீட்டெடுக்க வேண்டியது, வாழும் நம் தமிழவர் ஒவ்வொருவரின் முதற் கடமையாக உள்ளது! இது நம் அனைவராலும் உணரப்பெற வேண்டுவதாகும்!

சற்றேறக்குறைய ஓர் ஈராயிரமாண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்துவரும் மொழிக்கலப்பாலாகிய சீரகலைவுகளால் தமிழ்மொழியின் புறவோட்டுப் படலம் முழுமையிலுமே மாசடர்ந்த

ஊமைத்தாசுகளாலாகிய ஓட்டடைகள் படர்ந்ததாகி மங்கி நிற்கின்றது!
 வியப்புக்குரிய அகக் கரு வலிவுமிக்க அருமொழியாக இயற்கையில்
 இயற்கையாக்கமாகத் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற நம் செந்தமிழின் புறத்தே
 தாம், இவ் அழுக்குகள் அப்பியுள்ளன! இது அப்பழுக்கு! அழுத்தித்
 துடைத்து ஊதிவிட்டால், - அவை பொலபொலத்து உதிர்வனவாகும்!
 ஒளிப்படலம் மீண்டும் துலக்கமுறும்!

இதற்கெனவே இவ்வகைப்பட்ட அகரமுதலி உருவாக்கங்
 கொண்டு உங்கள் முன் வைக்கப் பெற்றுள்ளது!

தமிழவர் யாவரும் விருப்போடும் - பொறுப்போடும் -
 மாண்பார்ந்த மானத்தோடும் - மலரும் விழிப்போடும் இதனைப்
 பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்!

நம்மிடையே உள்ள கீழ்மைகளை - ஒன்றாமைகளை -
 தெளிவிலாது மேற்கொள்ளும் புறக்கணிப்புகளை - அழுக்குகளை -
 வேற்றுமைகளை - வேறுபடுத்தங்களை - ஏழைமைகளை -
 கோழைமைகளை - அறியாமைகளைப் போக்கிக்கொண்டு
 ஒன்றிணையவும் - நிமிர்ந்து நன்னடையிடவும் - முன்னேற்றிக்
 கொள்ளவும் - நமக்கென்று நம்முன் நிற்கும் ஒரேயொரு வாய்ப்பு
 மூலம், நம் தமிழே! நம் தமிழ் மட்டுமே!

முதுசொம் (பிதிரார்ஜிதம்) எனும் நம் முன்னோர் தேட்டை-
 யாகிய இதனைப் பற்றியே தாம் - இறுகக் கட்டிப் பிடித்தே தாம் -
 வேற்றுமையறுத்தெறிந்த நம் இனவொற்றுமையையும் - இனவுயிர்ப்
 பாசத்தையும் - உலக வொருமை நேசத்தையும் மீட்டெடுத்துக்
 கொண்டு உயர்ந்துயர்ந்து மேம்பட்டு உருப்பெற முடியும்!

அன்பிற் சிறந்த இனம், நம் தமிழினம்! அறிவிற் செழித்த
 இனம் நம் தமிழினம்! ஆற்றலில் வல்லியவினம், நம் செழுந்தமிழ்ப்
 பேரினம்!

இழந்த நலங்களை - உரிமைகளை - உடைமைகளை மீட்டெடுப்போம்! எழுந்து நடையிடுவோம்! நம் தமிழ்ப்பிள்ளைகள் உயரியவர்கள்!... உண்மையானவர்கள்!... உலகத்தையே உறவாக்கிக் கொண்டு உவப்பவர்கள்! அறிவார்வத்தொடு அனைத்தையும் அணுகுபவர்கள்! உலகத்தவரொடு ஒன்றிப் பிணைந்தின்புறும் மனவியல்பினர்! "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!" எனும் கருத்தும் தெளிவும் நம் தமிழினத்தின் உயரிய தழுவுறகொள்கை! அக் கொள்கைக் கடைப்பிடிக்கெனத் துணைதரவும் - தோள் தாங்கவும் இந் நூலும் ஒருவகையில் தூணாகும்!

1983 ஆகத்துத் திங்களில் - அதுவாவது, இன்றைக்கு முந்தையதாகிய 40 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னீடாக, "இவை தமிழல்ல!..." எனும் பெயரிலாகிய இவ் வகை அகராதி, என்னால் தொகுக்கவும் - ஆயவும் - அறுதியுரு தீர்த்தமைத்துத் தரவுமாகி வெளிப்படுத்தப் பெற்றது! 2060 அயன்மொழிச் சொற்கள் அதனுள் பதிவெய்தி விளக்கம் பெற்றன! அந் நூலை உற்று உள்வாங்கி மகிழ்வெய்திய நம் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் ஐயா அவர்கள் தம் "தென்மொழி" மாதிகையில் சுவடி : 20 ஓலைகள்: 7, 8, 9-10 என வந்த மூன்று ஆசிரியவுரைப் பகுதிகளிலாகத் திறனாய்ந்து முற்ற வரவேற்று - வாழ்த்தி - ஊக்கியெழுதிப் பெருமைப்படுத்தினார்! அவ் ஆய்வுரையான ஆசிரியவுரையின் தலைப்பு, இது தான்!... "அருளியின் சொல்லாராய்ச்சி ஒன்றே தமிழை மீட்கும் அருந்திறன் கொண்டது!" என்பதுதான் அந்த இது!

முதலில் வந்த இவ்வகை நூலின் அடுத்த வளர்ச்சியாக 'அயற்சொல் அகராதி' (இவை தமிழல்ல!...) எனும் தலைப்பிலாகி, இரண்டாம் பதிப்பொன்று வெளிப் போந்தது! (செபுதெம்பர்-1, 1991). முந்தைய பதிப்பினும் அது ஆறுமடங்களவு பருப்பமுடையதாயிருந்தது! (வினைப்பிலும் - வினைப்பிலும் தொகுப்பிலும் - கணத்திலும் - பரப்பிலும் - பயனிலும்!..)

இவ் இரண்டாம் கணத் தொகுப்பினும் பாரியதாக 2007-இல் 4 தொகுதி நூல்களாகி 1000 பக்கங்களிலமைந்து புறம்பெயர்ந்தன! அவற்றைத் தலைமையேற்று வெளிப்படுத்திய பெருமகனார்,- அன்றைய தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் முனைவர் சி. சுப்பிரமணியனார்ஐயா எனும் தமிழேந்தல்! இரண்டாம் பதிப்பு நூலினும் ஒரு கணமடங்கு பாரிமை வாய்ந்தது, இம் மூன்றாம் முயற்சி!

இம் முற்குறிப்புகளை இவ்வாறு நிரலுறுத்திக் குறித்த-மைத்தமையின் காரணம் இதுதான்! என் மூளையின் ஒரு பகுதி வினைக்களம், இத் தனிவகைப்பட்ட முயற்சிக்கெனவே ஒரு நாற்பத்தாண்டுக் காலம் தொடர்ந்தியங்கியவாறு வினைநீட்சிமை வாய்ந்திருந்தது என்பதனைச் சுட்டவும் - இத் தொடர்காலநீளம் ஒரு சிறப்பு வகையிலாக இதனைத் தெள்ளிதுபெற ஆக்கும் திறத்துக்கான மேந்தகைமையைக் கோடிட்டுக் காட்டவும் பயன்பெறுவதாகின்றது!

நான்காம் முயற்சியாகிய - இப் பதிப்பு, உலகம் முழுவதுமான பரப்புகளிடையே, பல கட்டங்களிலாகப் படர்ந்து காலப்பிறழ்வுச்சூழலால் மானத்தொடும் - அறிவொடும் - தம் முயற்சியோடும் - தளரா உழைப்பொடும் - ஊக்கத்தொடும் தலைநிமிர்ந்து உயர்ந்தொன்றி வாழும் நம் தமிழினவறவினர்கள் உளந்தேறி உருப்பெற்று - ஓய்வார்ந்து உயிர் மணந்து வாழ்ந்தியலும் அனைவர்க்குமானது! பயன்கொள்ளப் பணிந்து வேண்டுகின்றோம்!

இன்னவண்ணம்,

ப. அருளி